

C

1483

వి
వి

గీతానామ ఆకాశము

ముళ్ళపూడి వెంకటరమణి

CJ

సిరిశంకర అక్షర శుభ్ర

ముక్తాపూర్ణ
వెంకటరమణి

‘గీర్ణం లెక్క’
 ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక సంఢి
 పునర్ముద్రితము

- శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావుగారికి

4

ప్రచురణ నెం.60

ప్రథమ ముద్రణ

ఫిబ్రవరి '62

వెల: రు 2.00

ముద్రణ : 'వెంకటరత్న'

డామిట్ కథ అడ్డం తిరిగింది

డామిట్! కథ అడ్డం తిరిగింది. ఇక్కడ ఇంటర్వెల్ పెట్టి తరవాత అడ్డంతిప్పి టెంపో మాంట్ చేసి క్లయి మాస్కి తోలీదామనుకుంటే — దీందుంప తెగ — ఇక్కడే కాళ్ళు బారజాపేసింది. షేక్స్పియరన్నట్టు — వాట్ టుడూ — దట్, మైడియర్ వెంకటేశం, ఈజ్ ది క్వెశ్చన్!

ఏంవాయ్ క్వెశ్చన్ మార్కు వాలకం పడింది ? ... అదంతేలే. షేక్స్పియర్ అన్నవన్నీ బైహార్టు చెయ్యడం కన్న అనని నాలుగుముక్కలూ ముక్కున తగిలించేసుకోడం

ఈజీగా ఉంది. శ్రాటజీ మార్చమని మేకియవిల్లి ఊరికే
అన్నాడుటోయ్ ! ఛస్తేఅనడు. ఏనో లిటిగేషనుఁడబట్టే
అన్నాడు.

గిరీశంగాడు కథ రాస్తున్నాడో లేదో చూస్సక్కా-
రమ్మని మీ మావఁ పంపాడన్నాకు తెలుసుగాని....
చెప్పేది విను. అసలు ఫిలింస్టోరీ రాయడం మజాకాకాదు.
మీనాన్న రొండిలోంచి రూపాయలేనా సుళువుగా ఒళి
పోస్తాయి గాని అయిడియాలలాక్కాదు. కథనలా ఒదిలీసి
జీవితంలో ఆరితేరినవాడి అనుభవసారం విను. బాగుపడు...
ఆలోపల ఒక సిగారందుకోచెబుతా—

ఈమధ్య యూరపేనించి రూరిటేనియా రాజా
వారొచ్చారుగదూ. ఒక్కగంట మాట్లాడాడో లేదో పాలి
టీషియన్ల ముఠాని వెళ్ళగొట్టేసి, మిస్టర్ గిరీశం ! సేవ్
మీ... ఓ! సేవ్ మీ ఫ్రమ్ పాలిటీషియన్స్. నువ్వే నికా
రైన పాలిటీషియన్వి. నిన్ను విడిచి ఒక్కఘడియకూడా
వుండలేను అన్నాడు-వాట్టుడూ-సరే శ్రీవారితో రూరి
టేనియా వెళ్ళి రెస్టు తీసుకొన్నాం. ఏవిఁగార్డెన్సు, ఏవిఁ
పాలెస్లూ - అంతా మన నెక్సట్ పిక్చర్లో డ్రిం
సీక్వెన్సులా వుందంటే నమ్ము. అక్కడే ఇందాకటి డిస్క
వరీ చేసింది ... న్యూస్ పేపరు వాళ్ళన్నట్టు అందులో
'ఇన్ సైడ్ డోప్' ఇస్తున్నా విను. మార్నింగ్ గార్డెన్లో
ఆ పూట బ్రెక్ ఫాస్ట్ చేస్తున్నాను - నిన్నూ, బుచ్చమ్మనీ
తల్చుకుంటూ-నువ్వుంటే ఎంత ఎంజాయ్ చేసేవాడవనీ-

చద్దివణ్ణం అనేది కొన్నాళ్లై నా తిన్నందుకు షేమ్ షేమ్ అనుకునేవాడివి.

అంతలో వార్నింగ్ లేకుండా రాజావారు చక్కా వచ్చేసి కూచోబడిపోయారు-మిస్టర్ గిరీశం! యు హావే గెస్ట్ అంటూ-ఏవుంది. పెద్దవాళ్ళతో మాటాడ్డం మజాకా అనుకున్నావా - మీ నాన్న దగ్గర మనిద్దరం గడాగడా ఇంగ్లీషు మాటాడినట్టుకాదు. టాపిక్స్ హైలెవెల్ లో ఉంటాయి. అంతా హైక్లాసాయె. వెధవది పరగడుపున టాపిగ్రీలో పడి దొరలభాషలో గుక్క-తిప్పుకోకుండా ఫెడీ ఫెడీమని-సినిమావాళ్ళన్నట్టు డైలాగ్స్ విసిరేసుకోడం మాటలా. ఆ మాటకొస్తే మాటలేగాని, దాన్నిగదరగా ఆ హాస్రీలో కొటేషన్లు ధప్పళంలో గుమ్మడికాయ వంకాయ వగైరా ముక్కల్లా ఎగిరెగిరిపడ్డాయేమో - ఏది గుమ్మడికాయో, ఏది వంకాయోకూడా మర్చిపోయాయి-అలా తెల్లమొహం పెట్టుకు.సిగ్గుచేటు. ఇది కవిసమయంలే.- ఆ కొటేషన్లు ఒకరి వొకరికి తగిలించేశాం - అటు రాజా వారు ఊహు సిగ్గుపడిపోతున్నారు ఆ బట్లరు వెధవ రాజావారి వెనకాల తగలడి ముసిముసినవ్వులు నవ్వుతున్నాడు. ఇహ నాబోరు దక్కదని పసిగట్టి తమాయించు కునేసరికది పోనేపోయింది.

వెధవది ఎంతచెడ్డా అంత తెలీదుటోయ్. ఆ వెధ వాయి , ఆవలించకపోయినా పేగుల్లెక్కేట్టేశాను-హానీ! గిరీశం ! పరాయిదేశంవచ్చి తప్పులో కాలేశావోయ్.

వాటెఫాల్ మైకంట్రిమన్ అనుకున్నా. సారీ అదిగో అదిగో చూశావా - ఆనాటిదెబ్బ తడాఖా? మళ్ళీ గాంగ్ కొటేషను పడింది.

తరవాత, మైడియర్ వెంకటేశం - మీ నాన్న నీ చేతో పూట అశనం నాగాపెట్టిస్తే ఎలాటి ప్రొఫౌండ్ లాట్స్ వస్తాయి? ... అలాటివొచ్చాయి. రిపెంటెన్స్ తో బాధపడి నా గదిఅంతా రిసెర్చి చేశాను పచార్లుకొడుతూ. చివరికి, 'గిరీశం! నోయూజ్ ... మెమొరీపవర్ స్లిప్పవుతోంది. ప్లేటు ఫిరాయించు. చేంజి ద టాక్టిక్స్.... అని తీర్మానించు కున్నాను. పేక్స్ పియరుగానీ, ఆయన ఫాదరేగానీ ఎవడైనా సరే కొటేషను వాడకు. ఊరికే అనవసరప్పబ్లిసిటీ అఫూరించకు. యిచ్చినా ఆధరుపేరు చెప్పకు. కొటేషను వాడి బాబుసామ్ముగాదుగా-వాడిసామ్మే. అంచేత వ సిప్టం. కాక వాడిపేరిట జమపడ్డవి నూటికి తొంబయిఉన్నప్పుడు ఆ మిగతా పదీ బైహార్టుచేసి పారేస్తే బెస్ట్ గదా, పెస్టిఫెస్ట్ అన్నాడు. ఫస్టైయిడ్ వాడుగాబోలు - వీడు కాపోయినా ఫర్వాలేదు - కాదనదుగా. కాబోలనుకొని సంతోషిస్తాడు ముండావాడు పాపం...

చెప్పొచ్చిందేవిటంటే, ఇదంతా కష్టపడి రీసెర్చి చేసి రాసి పారేసినట్టు ఏరాయిట్రిపోర్టర్ ఇండియా చెవిలో ఊదేశాడు. మీ అంకులన్నట్టు వాడసార్థ్యం గూలా - అంతే ఏరొడ్రోములో దిగ్గానే యూనివర్సిటీల వాళ్ళు చుట్టుముట్టేసి మీ థీసిస్ మా కివ్వండంటే, మా కివ్వండని పిహెచ్. డీలు ఎరపెట్టారు.

మనం పుచ్చుకోలేదనుకో. నో అన్నాం ఖచ్చితంగా.
షేమ్ అన్నాం ధైర్యంగా. సారీ అన్నాం క్రూరంగా.

ఇది నాకోసంకాదు. లోక కల్యాణంకోసం - మా
బ్రదరిల్లా వెంకటేశంలాటి వాళ్ళకోసం. పాపం ఆ అమాయ
కులు తప్పుడు కొటేషన్లు చెప్పి, చెప్పుదెబ్బలూ
చీవాట్లూ తింటూ ఉంటే—

సినిమాలూ అవీ తీసి రాతాకోతా చేసీ గూబ్బద్దల
యేలా ఎడాపెడా ఫెడీ ఫెడీ విమర్శలు తింటూఉంటే—

వాళ్ళ సిస్టర్ బుచ్చమ్మ వెన్నలాటి సున్నితమైన
హృదయం తమ్ముడి అవస్థచూసి ఊభపడి పోతూఉంటే
నేను చూడలేను. చూసి భరించలేను. ఇంఫాసిబుల్. అం
చేత వాళ్ళకే ఈ థీసిస్ అంకితం చేస్తాను. ప్రచారం
చేస్తాను. అని చెప్పి, ఆ జనం తెచ్చిన పిహెచ్. డీ లన్ని
టినీ డీ డిక్కులు కొట్టుకోమని వదిలేసి చక్క-వచ్చా.

రేపొద్దున్న నువ్వు ప్రొడ్యూసరై, నేను డైరెక్టరై,
మన డార్లింగ్ స్వీట్ హార్ట్ బుచ్చమ్మ హీరోయినై పిక్చరు
తీయబోతూ ఉండగా నేను ఇదంతా వదిలేసి, డిగ్రీలకోసం,
సన్మానాలకోసం అలా ఊళ్ళవెంట పడిపోడం-హా మాన్-
హా ఇటీజ్ పాసిబుల్ ?

అంచేత అబ్బీ, అదీకథ.

అన్నట్టు కథంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఇప్పుడు మనం
నెక్స్ట్ ఫిక్చరు స్టోరీ మీంచేగా ఇంతదూరం వచ్చాం.
వస్తేవచ్చాంగాని ఎంత ఎడ్యుకేషనోయి! దాన్నిగదరగ నీ

మొహం ఎంత బ్రేటుగా ఉందో నీకేమన్నా అజ తెలుస్తోందా అని—అసలు నాతో మాట్లాడమే ఓ ఎడ్యుకేషన్. కొందరితో మాట్లాడకపోడమే ఎడ్యుకేషన్ నెనట్టు. ఎవడు చెప్పా ఇంత బిలియంట్ డైలాగన్నాడు! ఎవడేమిట నేనే కాబోలు. అంతే. నూటికి తొంబయి కొటేషన్లు నా పేగా. వాళ్ళు అవుటాఫ్ డే టై ఫేడౌట్ యిపోతున్నారు.

ఇంతకీ నీబిక్క-మొహం ఫేడౌట్ అయితేగాని కథ తెమలదు—కబుర్లు లేకపోతే పనెలా జరుగుతుందోయ్. అసలు కబుర్లు వున్నాయి కాబట్టే పనిని పని అన్నారు. ఇంతసేపు కబుర్లు చెప్పాం గాబట్టే ఇప్పుడు పని చూడాలి అని తెలిసిందిగదా.

కథా కమామిషూ అని ఊరికేవచ్చిందిపోయ్! సినిమాలో కమామిషుతోటే వుంది మరి కథంతా. అసలు కథంతా కలిపితే ఎంతటా టెలుగుఫిలింస్ లో—వడ్లగిరిజిలో ఆవగింజంత. మదరిల్లా అన్నట్టు—యీ వెంపు యధుర వాణి ఆ వెంపు బుచ్చమ్మా నిలబడితే రెండుకళ్ళు చాలవు. కావలసినంత కథ. పనిగట్టుకు రాయడమెందుకు నేరే? వాటీజినె స్టోరీ! కథంటూవుంటే అడ్డమైనవాడూ కాని దుయ్యబడతాడు. అంచేత మనకొద్దు. అజ్ఞానులంతా కథా కాకరకాయా అంటూ తన్నుకుచావనీ. మనకేల—

ఇందులో ఒక గొప్ప సీక్రెట్ ఉందిన్నీ. తెలుసుకో. అజ్ఞానులూ చాదస్తులూ వుంటేనే మనం ధగాధగా మైన్ పోయేది. వాళ్ళుంటేనే తిట్టవాళ్ళు తిట్టగలిగేది.

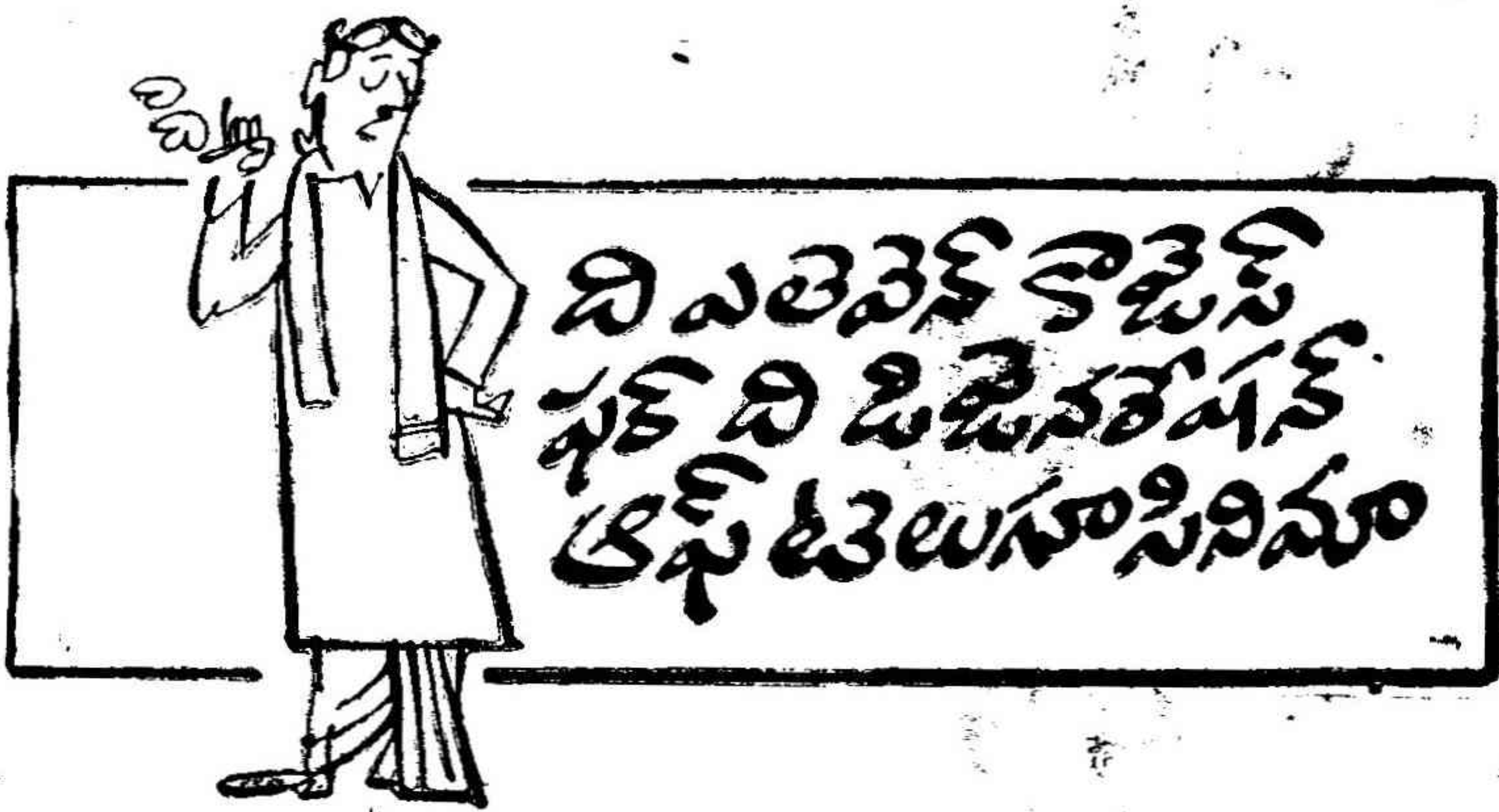
తిట్లు తినిందికి ఎవడో ఒహడుంటేనే గదా తిట్ట
వాడి ప్రతాపం వెలిగించి ప్రజ్ఞపేల్పొచ్చు. సంస్కరణ
జరపడానికి, పరిమార్చడానికి, మార్చడానికి చెత్తేగదా
ముఖ్యం. ఏడో మారేజేన్ ద్వారా సివిలిజేషన్ పెరగడానికి
బాల్యవివాహాలు అవసరమైనట్టే, కళాఖండాలు కావాలని
అఘోరించడానికి చెత్త సినిమాలు సాలుకు బోలెడు వస్తూనే
ఉండాలి. నాలాగ బ్రిలియంట్ థింకర్స్ వాటిమీద లెక్చర్
దంచుతూనే ఉండాలి. ఆ చెత్తలో ఓ మోస్తరు వాటికి
ప్రయిజులు వస్తూనే ఉండాలి. నాలాటివాళ్లు మళ్ళీ వాటి
మీద లెక్చర్లు దంచుతూనే ఉండాలి. ది సీక్రెట్ ఆఫ్
ప్రోగ్రెస్—దిన్ వరల్డ్—మై డియర్ వెంకటేశం—ఇన్
షార్ట్ ఈజ్,.... ఈజ్,.

అవునుగాని, ఒక చిన్నపని చేస్తావు. నేను ఇందాక
ట్నించి ఒళ్ళలాగ ఓరకంట చూస్తూన్నా ఈ ఆర్టికల్కి
మొదటి పేజీలోవున్న పార్ట్రైయిట్ మన్రో కాదో కనబడి
చావటంలేదు. ఈ కళ్ళజోడు అంచోటి.... బెట్ ఫీల్డ్ లో
కిందని ఆ మడతలూ అపీచూస్తే పంచెలాగే వుందిగాని,
అది కోకన్నా కావచ్చు. దే రా రాల్వేజ్ టూపాసిబిలిటీస్—
ఎప్పుడూ రెండందాలా అవకాశాలుంటాయి—మొన్న
అదేవిటా హాలివుడ్ పిక్చర్ లో లావుపాటి మిలిటరీ
వాడన్నట్టు... అంచేత నువ్వేదో పనున్నట్టు చూడు...మంది
కాదా?... పోన్లే....యూ మస్ట్ బీ గ్రేస్ ఫుల్ వెంకటేశం—
ఇంకోలా ఉండిందికి ఏలేపోతే మంచిగానే ఉండమన్నాడు

కొంచెంసేపు మరి—అడుగో మీ అంకులొస్తున్నాడు.
 స్టోరీ ఎంతవరకైందంటాడు గాబోలు—డిస్ట్రిబ్యూటర్లకన్న
 అన్యాయంగా ఉన్నాడే. అరే అట్నించలాగే పోతున్నాడే—
 అడ్వాన్సు చెపాయించేస్తాననా? అక్కణ్ణించే ఎలా పసి
 గట్టాడూ!.... ఇప్పుడు మరి కాపర్స్ లేవే! ఎలా చెప్పా
 సిగార్స్ కి—డామిట్—

1409

ది ఎటెవెన్ కెజెస్
ఫక ది డిజైన్ తహ్
ఆఫ్ టెలుగూ సినిమా

అట్టే అట్టే కదలకండి. అలాగే నిలబడిపోండి....
ఏ అదిలా — అలా ఇటుకేసి వోరకంటచూడండి... శభాష్!
సింప్లి వండర్ ఫుల్. అచ్చు బై స్కోపులో అమ్మళ్ళాగే
ఉన్నారు. వెంకటేశం! అమామ్ ప్రాడాఫ్ యువర్ సిప్టర్.
చూడవోయ్ గార్బో, గాడర్డ్, డీట్రీక్ ఏళ్ళంతా ఎందుకు
నిపకొస్తారీ రూరల్ బ్యూటీముందు — కాంట్రాప్టు చూ పెట
డానిగ్గాకా? అసలు వాళ్ళకిలా ఈపటివ ఇంత అతిలోక
సుందరి రాటవుతున్న ఆచూకీ తెలిస్తే మరో మరో
మామ్మో బై స్కోపు తీదురా అని. నో య్ వు కాంట్ -

మిస్ బుచ్చమ్మ రాకపోతే మా కివన్నీ అసవసరం అని మానేద్దురు. అందుకేకదోయ్ నాలాటి వాడింకా ఫీల్డ్లోకి జంప్ చెయ్యకుండా ఉన్నది.

ఎవడో ఒహగుంటడూ, ఒహ గుంటది జరిపడితే చాల్చని ఎగబడి పిక్చర్లు తీసేదామని ముందుకు దూకేసే వాళ్ళున్నందువల్లనే గదటోయ్ ఈనాడు మరీ ఇంత గుంట తన పిక్చర్లు వొచ్చి పడిపోతున్నాయి.

ఈ విషయమై రీసెంటుగా ఇంటర్ నేషనల్ ఫిలిం సెమినార్ లో “ది ఇలెవెన్ కాజెస్ ఫర్ ది డిజైన రేషన్ ఆఫ్ టెలుగూ సినిమా” అన్న సబ్జెక్టుమీద ఒక్కబిగిన నాలుగుగుంట లెక్చరిచ్చేసరికి అక్కడున్న యావన్మందినీ డంగై పోయారు. మళ్ళీ కాళ్ళనిమేల్కొలపడానికి స్క్రెల్లింగ్ సాల్టూ గ్రూటా పెట్టి నానాతంటాలూ పడవల్సొచ్చింది.

యస్. అసలే వెహిమెంట్ లెక్చర్. అసలెక్స్పరంతు నాకింక వొళ్ళువై తెలీదు. మహా నిరాక్షిణ్యంగా యన లెజ్ చేసి ఈక్కి ఈకా తోక్కి తోకా పీకి ఏకవతల పారేస్తాను. అఫ్కోర్స్. ఐనో.... ఐనో.... నాకు తెలుసు కడుపుచించుకుంటే కాళ్ళమీదపడేనని, బట్ వాటాడూ?డ్యూటి ఫస్టన్నానుమరి.

చెప్పొచ్చినమాట. మరి ఆనాడలా థంకా బజా యించి లెక్చరిచ్చేసరికి మీటింగులో పోగై యావన్మందినీ విరగబడిపోయి గిరీశం డూమియే పిక్చరంటే డూమియే పిక్చరని కాళ్ళ వేళ్ళ బడ్డారంటే నమ్మ. నే నొప్పుకుంటానా. ఛస్ వల్లకాదు పొచ్చున్నా. పరిచిండి

యాలోని ఓ మారుమూల కుగ్రామంలో వరల్డ్ బ్యూటీ
ఒకటి రాటవుతోందోయ్ వాజమ్మల్లారా—ఆవిడని
ఎక్స్ప్లాయిట్ చేస్తూ మాదొహ తెలుగూ బయస్కోపు
తీస్తేగాని మరొహటి—మీరు నిలువెత్తు ధనంపోసి నప్పటి
కిన్ని ఎడమచేత్తోకూడా ముట్టనోయ్ అని చెప్పేశాను....
బ్యూటీ ఫస్ట్నారు మరి.

పోనీ అయితే ఆవిణ్ణే హీరోయినుగా వేసుకుని తీసి
పెట్టండి సార్ అని వాళ్ళంతా పాపం ప్రాధేయపడ్డారు.
బట్.నో!....బుచ్చమ్మా ఈజ్ బ్యూటీఫుల్ తెలుగూగర్,
పైగా విడోకూడా. ఎప్పుడూ మడి మడి అంటూ ఇదవు
తుంది, తెలుగుతప్ప మరొహభాష చస్తే మాటాడదు
అని చెప్పాను.

మహా బాగలాగే కానీండి. ఆవిడ కసలు డైలాగే
లేకుండా పిక్కరు తీదురుగానని బతిమాలారోయ్. ఆమాటా
రైతే.

ది బర్నింగ్ ప్రోబ్లెం ఆఫ్ ఆల్ టైమ్స్—విడో
మారియేజ్ మీద ఫస్టు పిక్కరు లాగవతల పారెయ్యొచ్చు
ననిపించింది...ఎవరూ కరటకశాస్త్రులవారా? దయ
చెయ్యండి. మీమాటే అనుకుంటున్నాం.

అబ్బే విడో మారేజస్—అనగా వితంతుదాహ
ములు అను విషయమై ఒక పిక్కరు తీయమని హాలీవుడ్
దొరల కంపిణీ ఆఫరు పంపింది—టెన్ థాజం డాలర్లమీద.
డాలరంటే వరహా అన్నమాట. చూశారా వాళ్ళేదో మహా
ముందుకుపోయారనుకుంటున్నాము. మనం వరహాలు వదలి

మార్పుకోవాలి మరి. వెధవది ఎన్నాళ్ళు దున్ని దున్ని వడ్లమ్మి పోగేస్తే అయినట్టుటా—మరదే ఓ పిక్కరు తీసి పారేశాన్నాడండి, ఇహ చాలుబాబోయ్ అని మొత్తుకునే దాకా వస్తూనేవుంటుంది.

ఇదిగో ఈ ధర్మసూక్ష్మం మా భావగారికి ఎన్ని సార్లు చెప్పబోయినా చెవినబెట్టారుగాదు. ధువఁధువఁ లాదుతూ లేచ్చక్కా పోడవేఁగాని మీరైనా సహృదయులూ, సరసులూ నికార్సైన విలువలు తెలిసినవారున్నా గాబట్టే ఇందులో స్వారస్యం లాభం పసిగట్టారు..... మరొహళ్ళనైతే పుతవేసినా పట్టుబడుతుందంటారా? మీరే చెప్పండి. నేన్నెచితే మళ్ళీ అడుగో గిరీశంగాడు ముఖస్తుతి చేశాడేమిటి చెప్పా ఎన్నడూ లేనిదీ—అనుకుంటారు. మీరే చెప్పండి నా ఉద్యమంలో ప్రాశస్త్యం మీకొరుకుడుబడ్డట్టు మరొహ వానరమానవుడికొనాలని... నిన్న చెప్పినట్టు మీరు, వారు ఆలోచించుకొని ముందర సాదరుఖర్చుల కీ, కంపెనీకి బిగినింగుకీ కొంతరొఖం జతపరిస్తే నేనూ, వెంకటేశం స్క్రిప్టుమీద కూచుంటాం. అంతే ఆనక మీరిస్తానన్నా ముట్టుకోం. కాండబ్బుకూడా కద పొద్దు. కదిపితే నామీదొటు, డిస్ట్రిబ్యూటర్లే లారీల మీద తోలింతుకొస్తారండీ డబ్బు. అన్నట్టు మర్చిపోయా. వెధవది నేనీ మారుమూల విలేజిలో ఇలా ఆలోచన చేస్తున్నట్లుపుడే పొక్కిపోయింది దేశవంతా. అప్పుడే న్యూసు పేపరువాళ్లు పబ్లిసిటీ ఆరంభం చేశారు. చిత్తగించండి... అరే. వెళ్ళిపోతున్నారేం?

డామిట్, మరీ ఇడియట్ లాగున్నాడే మీ :సూవఁ!
 వెంకటేశం నోట్ బుక్ తీసి రాసుగో... రాసుగో చెప్తా.
 ది ఇలెవన్ కాజెన్ ఫర్ ది డిజెనరేషన్ ఆఫ్ ఔలుగూ
 సినిమాలో పదకొండున్నూ... వన్, టూ, త్రీ, ఫోర్,
 ఫైవ్, సిక్స్, సెవెన్, యైయ్ ట్, నైన్, టెన్—అండ్
 టెన్ నెంబర్ ఇలెవన్ ఏవే తేనెంలే ఇప్పటికిది చాలు.

ఆరిసు మూడ్ ఫీడ్ చేయడానికి డబ్బు కొరగా
 ఇవ్వకపోవడం మోషింపార్టెంట్ రీజన్ అని—

అరె! మిన్ బుచ్చమ్మకూడా చక్కా పోతోఁదే—
 శాడ్ సీన్ లో హీరోయిన్ లా ఫేసు పెట్టి!

డామిట్, ఒక్క డెబ్బకి రెండు పిట్టలెగిరిపోయాయి!

వెంకటేశం! మనవాళ్ళు వట్టి వెధవాయిలోయ్! అందుకనే మనవాడు ప్రతివాడూ ప్రతి రెండవవాడినీ వెధవాయ అంటాడు. అది మనకు ఉగ్గుపాలతో పెట్టిన విద్దె. ఎదుటపడి ఆమాటనిందికి దమ్ముల్పాలగపోతే ఏదోగుట్టుగా సంఘావందనం చెప్పుకున్నట్టు లోపలనే అనుకుంటాడు. కాకపోతే—నక్కపుట్టి మూడాదివారాలు కాలేదన్నట్లు ఆ సత్రకాయగాడు సత్యజిత్రతాయి ఏవంత పొడిచేశాడని వాడికలా ఓళ్ళులాగ బ్రహ్మరథం పట్టిస్తున్నారూ అని. వాడు పేల్చినట్టి ప్రజ్ఞ, వాడు వెలిగించిన బ్రహ్మవిద్దె

యేఁవిటి అని. ముందూవెనకా పెద్దంత్రం చిన్నంత్రం లేకుండా అడ్డవైనవాడూ ఎగబడి వాణ్ణి తెగపొగడెయ్యడమే. ఆపాటి ప్రతాపం ఈపట్టెన గొడ్డుపోయిందా.

మాస్టరుగారు ప్లేటు ఫిరాయిస్తున్నారనుకోకు. ఇంట రేషనల్ సబ్జెటుమీద లెక్చరిచ్చినపుడు బంగాళీవాడు పొడిచేసేదేవీ ఉండరాదు. దేశవాళీ జనాభాగురించి మాట్లాడినపుడే బంగాళీవాడి ప్రజను మెచ్చుకు మనం అక్షీంతలేసుకోవాలి. తప్ప ఇందులోమటుకు లొందరం సగోతీకులమే. అంతేతప్ప ఈ సత్యజి తాయంటే నాకు పగనుకునేవు. — నాకంతా సమానమే. ఏరాయైతే తల బద్దలగొట్టుకోడాని కన్నారు.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చిన ముక్క ఆ పథేర్ పాఠశాలీని వాడు తీశాడు: నేను తియ్యలేదు అంతేగదా తేడా ఇలా బాజాలు వాయించి పొద్దస్తమానం ఎవార్దులు / సప్పిస్తారని వాగ్దాసమిస్తే నేను తెల వారేసరికల్లా అరడజనం కళాఖండాలాగవతల పడేస్తాను.

అసలు కళాఖండాలనగా ఏమిటోయ్ — డబ్బరాని పిచ్చర్లు ... అంతేకదా. అసలే డబ్బు గిట్టక నెత్తిన చెంగేసుకుపోయేవాడి బోడిగుండుమీదికి మల్లెచెండులా ఈ పేరు తగిలిస్తారు — మరెప్పుడూ ఇలాటి ఓశూయిత్యప్పన్లు చెయ్యకుమీ అని సున్నితంగా మందలించి, వాడూ నా మాట దొరకబుచ్చుకునే మాటాడుతున్నాడనుకో. 'మాయింట నాలిగ్గీచుకునే తాటాకుబద్దలు నిండుకున్నారోజున మళ్ళా ఈ సర్కారువాళ్ళ పర్టిఫికెట్టుకోసం కళాఖండవోటి

తీస్తానని. అలాగ్గాదు బాబ్బాబు నువ్వు తీసితీరాలి మేం
చూసితీరాలి అని కాళ్ళావేళ్ళాబడితే, తేడబ్బు అని డబా
యింపొచ్చు.

నేను హాలిడేమీద ఇక్కడి కొచ్చేముందేగదోయ్ -
ఓ కళాఖండం చూసొచ్చాం. నాయుడుగారు తీయించారు.
ఎలావుంది గిరీశంగారు. డబ్బులేవైనా వొచ్చేనా అన్నా
డాయన బిక్క మొహవేసి. నువ్వులేమన్నా జాగరేశారా
స్వావీఁ అన్నా. అంతేనా అన్నాడు కుప్పకూలిపోయి.
అంతగాక మరేవిటయ్యూ. ఇలా మాస్టరుపీసు తియ్యదల్చు
కున్నట్టు ఓముక్క నాచెవిన పారేస్తే కక్కుర్తిరకంగాకుండా
కడితేరా కళాఖండవే. తీసిపడేసిపెడుదును గదయ్యా
అన్నాను. మరేందారి బాబూ అని ఇదయ్యాడు పాపం.

సరే ఇప్పుడైనా మించిపోయిందేవీఁలేదూ, ఈ
పిక్చర్లో డాన్సులూ, కామిక్కు వగైరా డబ్బు వాసనేసే
వన్నీ తీసిపారేసి ప్రిన్టీజీపిక్చరని పబ్లిసిటీ అఘోరించ
వయ్యా లేపోతే నెక్స్ట్ పిక్చరుకి డిస్ట్రిబ్యూటరాడు
అని ఓ చిటకా చెప్పానన్నమాట. పాపం వెర్రిముండావాడు
చచ్చి నా కడుపున పుడతానన్నాడు. దీంతరవాద్ది ఈ లాగే
సిన భాగాలన్నీ పోగేసి మాన్ పిక్చరు తీసిపెడితే మరిహా
నేనీజన్మకి చెప్పలు కుట్టించుకోనక్కర్లేదనిన్నీ, తనే చర్మం
కోసి కుట్టించి మరీ దాఖలు చేసుకుంటాననిన్నీ మొరపెట్టు
కున్నాడు. వాడు మాటిచ్చాడని మనం జోళ్లు కొనుక్కోడం
మానేస్తే యెలాగ. ఇస్తేగిస్తే రెండుజతలు పడుంటాయి

కాబట్టి నువ్వు ఓ కొత్తజోడు—ఫస్టుక్లాసు విలేజ్ టేక్
గురుదక్షిణగా అర్పించుకుందికి సన్నాహాలారంభించవచ్చు.
నేను యెంతమాత్రం అడ్డుపడను.

వెంకటేశం, కొంచెం విసింటా జరుగు ఓ కలంరు
చెబుతా...చూడు, నేను వెనక్కితిరిగిజూస్తే బావుండదు గాని,
ఈపక్కన మండపమ్మద కూచుని మన కబుర్లాలకిస్తున్న
చౌదరిగారు ఇంకా అక్కడే ఉన్నాడా లేచి వెళ్ళి
పోయాడా... ఆ - మరేంలేదు, పట్నంలో ఓ బైస్కో-పు
కంపిణీలో ఆయన పావలా వాటా పెడుతున్నాడని
విన్నంటే. నాలాటివా డిక్కడున్నాడని పోల్సుగోరేక,
మళ్లా డైరెక్టరుకోసం వెతుక్కుని డబ్బు తగలేసుకుంటూ
డన్న జాలికోద్ది - నేను బొత్తిగా నివురుగప్పిన నిప్పు
లాటివాణ్ణయి పోతున్నానుగదోయ్. వెధవది అదేచిక్కు--
మోడెస్టీ మహాలావు. ఆ మాట వాళ్లు పోల్సుకోవాలి.
కోటి నదులు ధనుష్కోటిలో నుండగ అన్నాడు త్యాగ
రాజువారు. అదే గమ్మత్తు. ఒళ్లో బిడణెతుకుని ఊరంతా
వెతికినట్టు నేనిక్కడే వుండగా చౌదరిగారు డైరెక్టరుకోసం
వెతకడం ఏవిఘనం గనక-తరవాతాయన నాలిక్కరుచుకో
లేక ఇదవాలిగదా.

మనం తనెంత కళాశిల్పం

పూజా నమస్తారాల్లేక బూజుపట్టున్నానుగాని నవేజ్జం పెడితే నా మహిమ చూపిస్తానన్నట్ట వెనకటికోదేవుడు. ఎవడో జ్ఞాపకం రావటంలేదు. ఏనా కాపోయినా ఒకడా ఇద్దరా. తెలుగువాడికి నాయకులెందరున్నారో దేవుళ్ళు అందరున్నారు. అల్లాగ్గా ఎవడో ఒహ తలమాసినవాడు నాలుగెకరాలు నాదిగాదనుకుని యిల్లా పారేసినట్టాయనా, మళ్ళీ దాన్ని పదహారెకరాల పొలంగా ఫిరాయించుకునే వసతి చూపిస్తాను. లేపోతే ఈ జన్మకిహ ఈ టాలెంటంతా వృధాయే. ఆనక తెలుగువాళ్ళు యావన్మందినీ సభ జేసు

కుని అయ్యో ఇంతటివాడు మనమధ్యనే తిరుగుతూండగా కానుకోలేకపోతిమే అని సమిష్టిగా భేదించాలి. అయ్యో గిరీశవంతవాడుండగా ఒక గోల్డుమెడలిచ్చి మన్ని మనం గౌరవించుకోలేకపోతిమే అని ఆ సేతు హిమాచలమున్నూ కుమిలి కుమిలి దుఃఖించాలి: హన్నన్నా ! వాడిచేత ఒక్క పిక్చరు నీయించుకుంటే బాగుండేదే, ఎంత పొగబాటై పోయింది. ఈపాటికి అగ్గురారం భూవులన్నీ కొని పాతేదుం గదా అని ఈ పూరనున్న అడ్డవైనవాడున్నూ నాటిక్కరు చుకు విలవిల తన్నుకోవాలి.

యేంజేతును వదినా. నాకుమటుకు యిష్టంవా? ఈలా యావన్నందినీ దుఃఖి సముద్రంలో ముంచడం? చచ్చి మన సొప్పదు. సర్వేజనాస్సుఖినోభవస్తు అన్నాడు శాస్త్రు కారుడు. కాని యలా. ఏందారి. అందరూ అజ్ఞానాంధ కారంలో ముణిగి నా ప్రజ్ఞ పోల్చుకోలేకుండా ప్రన్నా రాయిరి. వాళ్ళకన్ను తెరిపించడానికయినా ఒక్క పిక్చరు నా అంతట నేను నష్టానికై నా త్యాగంచేసి తీసి కూపిం చడం ధర్మం. మీరే చెప్పండి ధర్మవా? కాదా!

అవునా ?... అయినపుడు ధర్మపాలనకు ఈ వెధవ డబ్బు అనేది అడ్డుపడుతోంది. మరేవీలేదు. నేను పిక్చరు మొదలెట్టి రెండురీళ్ళు అంటే-మీరు స్తానంజేసిన బట్టల తోనే అలా మడిగా వనలక్ష్మీలా అలా... అలా.... పెరట్లో పాదులికి నీళ్లోసి గుమ్మడేడి పాట పాడి అంతలో పెరటిదోవన జొరబడుతున్న హీరో గిరీశాన్ని అలాఅలా ఓరకంట జూసి,

దోరనవ్వు నవ్వి చెంగున లేడిలా గెంతేసి వంటింట్లోకి వెళ్ళి
పోయేటంతమేరా బయస్కో-పు తీసినట్టాయనా - అంతే
ఇహ మరి మీ డబ్బులోది కాండబ్బు కదపనక్కర్లేదు.
డిస్ట్రిబ్యూటర్లే-అంటే పెట్టుబడిదార్లు వొచ్చి పడిపోయి,
గిరీశంగారూ ఇహ మీరు కాణీ పెట్టడానికి వల్లకాదు.
పెడితే మామీద ఒట్టేను. ఇందండి చిల్లరకర్చులికి ఈ
లక్ష ఉంచండి. మీరూ మిస్ బుచ్చమ్మగారూ స్టూడియోకి
రావడానికి భేషేనబగ్గీ తెప్పించాం చిత్తగించండి ఆవటాని
కాళ్ళావేళ్ళా బడతారు.

....ఎవరదీ ప్రొడ్యూసర్ చౌదరిగారా. వీడిదారిన
పోతున్నాడేవింటి చెప్పా. నన్నోహకంట కనిపెడుతున్నాడా
లేక ఈవెంపు న్యూ టాలెంట్లొసం హంట్ చేస్తున్నాడా.
వీడికో తస్సా వేసిచూద్దాం. మొన్నటిలెక్కరు వీడిమీద
పనిచేసి పున్నట్టాయనా ఈదెబ్బకి దారికొస్తాడు. లేదా నా
లెక్కరు దున్నపోతుమీద వానే అనుకుంటే సరి. అయినా
దున్నలున్నాయని వానకురవడం మానుతుందా యేవింటి....
ఇదిగో వదినగారూ నాకు రాచకార్యాలున్నాయిగాని
మీరిహ ఔట్ ఫీల్డులోకి-అనగా తెరలోనికి నిష్క్రమించి
వేగిరం ఓగిరంబును సమకూర్చుడు ... వాట్ మైగాడ్
డైలాగులు మహాపసందుగా పడుతున్నాయే అయ్యాచితంగా
శుభశకునం గాబోలు. విష్ణు గుడ్ లక్ గిరీశం ! నౌ,-
సినిమాలో రూజ్వెల్లన్నట్టు-చ్చాచ్!

అయ్యా ! చౌదరిగారు గుడ్ మార్నింగ్. ఏవింటలా
చురుగ్గా అడుగేస్తున్నారు ... మీ పిచ్చుకు కప్పుడే అవు

డోరు షూటింగ్ గారంభించారా యేవిటి ... కాగా మరే
 మిటి హడావుడి. ఏమో. మిమ్మల్ని చూస్తే అలా చనబుద్ధి
 సింది స్పంది ... చూశారో లేదో ఒక్కడుగింటికెళ్ళి అద్దం
 చూసుకొండి మీ కప్పుడే యేస్ ప్రొడ్యూసరు కళ ఉట్టి
 పడుతోంది. కక్టోచ్చినా కల్యాణం వచ్చినా మరాగ
 దన్నారు. సినిమాకూడా అంతే. ఆ రోజు రాకనేరాలి.
 తీరా వచ్చి పడిపోయిన మహా దాన్నడ్డడానికి బ్రహ్మ
 కూడా శక్యం గాదు. అరెంటుపనా. పదండి నేను నాలు
 గడుగులేస్తాను. బిఫోర్ సప్పర్ వాకెమైల్ అన్నాడు
 ఇంగ్లీషువాడు ... చూశారు ఏడడుగులు కలిసివస్తే వారు
 వీరవుతారన్నాడు. అంటే నేను చౌదరి, మీరు గిరీశంగా
 ఫిరాయింపై పోతామనిగాదు, మనమిద్దరం ఏకక్షుపోయి
 ఏదో మహా ఘనకార్యం - అనగా లక్షలు గుమ్మరించేసే
 బాక్సాఫీసు హిట్ పిక్చరు తీస్తామని తాత్పర్యం. బ్రహ్మ
 దేవుడలా రాసిపడేశాడు. మనదేవుంది. మనం నిమిత్త
 మాత్రులంకాపోతే నేను బొంబాయివాళ్ళకి పిక్చరు తీసి
 పెడతానని మాటివ్వడ వేమిటి, తీరా అంతా సిద్ధపడతూ
 ఛస్ముండు మాతృభాషలో తియ్యందే నేను మరోభాషకి
 రానని నేందాన్ని కాలదన్ని చక్క వెళ్ళిపోయి రావడ
 వేవిటి - అందాకా చోద్దేం నాకోసం మీరు మా కోసం
 నేనూ వెతుక్కుంటూ ఇండమ్మట ! కి వ రీలులో హీరో
 హీరోయినులలా తిరగడ వేవిటి అంతా ఘటనకాకపోతే.

మీకలా రాసిపడేసుంది నాయనా చౌదరి కోటీశ్వరు
 డివి కమ్మని. వద్దంటే తప్పకుండా ఏదో సందేహం బాధి

స్తోంది మిమ్మల్ని. జనాభాకి నచ్చేపిక్కరు వీడు తియ్యగలడా
మనసా అని తర్కిస్తున్నారు కాబోలు. యంతమాటను
కున్నారు. అసలు ప్రజలనగా యవరండీ ఉట్టి గొర్రెలమంద.
ఆ మంగకి ముందు గొర్రెలం మనవే. మన వెలానడిస్తే
అవలా వెళిపోయెస్తాయి కాపోతే అవెలా నడిస్తే మన
వలా నడిచి వాటివెంట పోతాం. ఇదీ ఇందులో ధర్మ
సూక్ష్మం. ఇహ పోతే ప్రజలకి ఏది నచ్చుతుంది అన్నది
పసిగట్టడం ఏమాత్రమున్నూ బ్రహ్మవిద్దె గాదుగదా.
రీసెంట్ హిట్ లు నాలుగు చూసుకుని అవే తిరగేసి మరగేసి
వాళ్ళ యదాన కొడితేసరీ - అంథా గుర్రప్పందాల
టెక్నిక్ కేనంటే నమండి.

మరొహటి - ఈ ప్రజలున్నారే వాళ్ళంతా సుబ్బర
మైన తిండికీ, గుడ్డకీ, కొంపకీ మొహం వాచి ఉంటారన్న
మాట. అంచేత అంటునోవే అప్పలమ్మకి కూడా అట్లా
అంట్లు దోవుతున్నప్పుడు జాజ్జెటుచీర చుట్టబెట్టండి. జోస
ఫైనుచేత బర్న్స్ సిగ చుట్టించండి. హీరో రిక్షావాలా
అయినా పోలీసుఅయినా గుమస్తాఅయినా సరే సుబ్బర
మైన గాబర్డీనుసూట్లు కుట్టించి మొహాన ఇంత పవుడరు
మెత్తండి. జనం మంచిఇళ్ళకి మొహంవాచి ఉంటారు.
గాన-మనబాబు సామేగదా పోయేది - పేద భవంతులు
కట్టించేయండి. అందులో అద్దెకుండేది ఎవడైనాసరే, ఇదిదో
ఇలాటివేళ్ళ కొందరుదుష్టులొచ్చి ఎన్జీవోగాడికి ఇంత
భవంతెలా వస్తుందంటారు. వాళ్ళ మొహం వాళ్ళకేం

తెలీదు. జనం డాన్సులికి మొహంవాచి ఉంటారు. అర
డజను డాన్సుల్లాటివి గుప్పించెయ్యండి. జనం పాటలంటే
చెవి కోసుకుంటారు. పద్యాలుకూడా తోసేసి రెండు
చెవులూ కోసుకోమనండి. ఇన్ని ఉన్నాక ఇంక కథా కాకర
కాయకూడా పెడితే మొహం మొత్తిపోతుంది. ఈవిధంగాతీసి
పారేద్దాం. అయితే ఏడుపుకీ కష్టాలకీ కూడా మొహం
వాచి వుండకపోయినా అవిమాత్రం బాగా ధట్టించాలను
కోండి.

ఆ శరవతంతారా మందే రాజ్యం. నాలుగు
డబ్బులు గొల్లుకున్నాక మనమాటకి అడ్డక్కడ మన పేరుకి
ఒడ్డక్కడ. మనం తీసినవే కళాఖండాలు. మనం తీసినవే
హిట్ పిక్చర్లు. మనవే మహా ప్రాధ్యూసర్లం, మహా డైరె
క్టర్లం. మహానటులం. కాదన్న కళ్ళన్న యవడండి. దేవతా
వస్త్రాలని ప్రశస్తిజేసినట్టే ప్రతిఅడ్డవైనవాడూ మనలోనూ
మన చేష్టలోనూ స్వారస్యాలుతీసి ఒల్లిస్తాడు. ఇహ నాతర
వాత అన్నీ హిట్ పిక్చర్లే, అంతా డబ్బే. మిమ్మల్ని
దారిలో పెట్టేశాక మీరే డైరెక్టర్లనూ, డైలాగులూ,
మ్యూజిక్కులూ, యాక్టింగులూ అవలీలగా లాగవతల సారే
స్తారు. నేనానక పోలిటిక్సులోకి వెళ్ళిపోతాననుకోండి.
నాలాంటివాడు ఒక్క ఫీల్డునే నమ్ముకుని అంకితవైపోతే
మిగతావాళ్ళు ఊరుకోరు. అంచాత నాలుగూ చక్కబెట్టు
కోవాలి. ఆలస్యంచేయక నన్ను బుక్ చేసుకుని అడ్వాన్సిచ్చి
ఆకట్టేసుకోండి. ఒక ఘడియ ఆలస్యవైతే రేటు లక్ష
లలోకి వెళ్ళిపోతుంది... అంతేమరి. ఏవీలునుకున్నారు. ఫీల్డు

బట్టే రేటు ఫిలిం ఫీల్డులో. ఇవాళ్ళ ఆరుకాన్లు తీసుకుంటాం. రేపు పిచ్చుకు హిట్టయితే అరవైవేలు గిట్టవంటారే - 'హతా' తుగా ప్రజ పెరిగింది కాబట్టి. అంచేత జాగ ర్తపడండి. అప్పుడే నేను ఫీల్డులోకి దిగుతున్నానని విని చాలమంది ప్రొడ్యూసర్లు ఎగబడి నాకోసం వేటాడుతూన్నారట. ఏనిమిషాని కెవడొచ్చినా గెద్దలా తన్నుకుపోతాడు. వెనక విచారించి లాభంలే...

అరే! వీడా! వీడెక్కడ నింపొచ్చిపడ్డాడోయ్ భగ వాన్లు.... డామిట్ సందు మళ్ళడానికూడా సావకాశం చాలదే... ఆయ, నమస్కారం, అనెక్స్ పెక్టెడ్ లక్! ఏవీఁ అదృష్టం! సుబ్బయ్యగారూ. మిమ్మల్నిక్కడిలా కలుసు కుంటానని కల్లోకూడా అనుకోలేదు. - మీ ప్రశస్తి చెబు తున్నాను చొదరిగారికి....

*

*

*

అలా పోయేటపుడు కాబోయిన హీరోయినోకరై కాదుకూడదని పట్టుబడితే ఆవిడ పొప్రయిటరుతాలూకు హీరోయినని పసిగట్టలేక-సరే రమ్మన్నాడు బొంబాయిలో ఆలిండియా లెవెల్మీద పిచ్చుగుతీసి ఇంట్రడ్యూస్ చేదా మని.తీరా ఆవిడఇంటర్నేషనల్ లెవెల్లో పిచ్చుగుతీయించి వేషం కడదామని అట్నించటే వెళ్ళిపోయిందనుకోండి. ఆ తరవాత గిరీశం చాల ఖోభపడ్డాడు. ఎంతో పశ్చాత్తాప పడ్డాడు. ఆవేడికి నిజంగానే ఊప్టవొచ్చి వాడిలో దుష్ట తనాన్ని కొట్టేసింది.

...చిత్తం. ఒప్పుకుంటాను రైటే.... అక్షరాలా రైటే. నేనే భోజకాళిదాసునై తే మీ తిట్టుకవితకు అక్షర లక్షలిచ్చి పైపెచ్చు ఊమాపణ చెప్పుకుందును. ఇంకా రొఖ్ఖం జతపళ్ళేదుతప్ప ... యాన్. యువార్ రైట్. కొంతకాలంక్రితం గిరీశం అనే ఫూలిష్ యంగ్‌వగాన్ వొకడు ఉండేవాడు. చాలా తెలివైనవాడు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే జీనియస్. అయితేనేమి. వాడి దురదృష్టంవల్ల కూడనిమాటలు విని తప్పుదారినపడి మీవంటి మహానుభావుల ఫిలింప్రాడక్షన్‌ను మధ్యలో వదిలేసి ఆవేశకి తన చొక్కాజేబులో కొంత కంపెనీ పైకండన్న సంగతి కనుక్కోలేక దారితప్పిపోయినమాట వాస్తవమే. పరిశుద్ధ హృదయంతో తిరిగి కళారాధనకు జీవితాన్నంకితం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. ఇప్పుడు కొత్త ప్రొడ్యూసరు, బ్యూటీఫుల్ విలేజి బ్యూటీ హీరోయిను, చక్కనికథ సమ కూర్చుకొన్నాడు. ఆ గిరీశవేఁ ఈ గిరీశం. స్వర్గానికి ఒక్క చీడీ తరవాయిగా ఉన్న నన్ను తిరిగి పాతాళానికి లాగడానికి ఈ సుబ్బన్నగారు నా పురాకృతంవల్ల ఇక్కడ ఆహ్వానించారు. నావంటి రిఫార్మ్డ్ జీనియస్సులను ఎంకరేజ్ చేసి పైకితేవడం తమకు బిరుదుగాని నన్ను అల్లా వాడిగా చూసి డ్రాప్ చేయడం న్యాయంకాదు. ఏక్రేవ్ యువర్ మెరీన్ చౌదరిగారూ ఏక్రేవ్ యువర్ మెరీన్...చిత్తం దానేముంది. పశ్చాత్తాపం అన్నాక పశ్చాత్తాపవేఁ. త్రూ రిపెంటున్న ట్వంటీఫోరవర్సు చాలదాండి.... వాట్ అం టే? ... లాభంలేదా?....

డామిట్ కథ అడ్డంగా తిరిగింది.

విరసీ ఆఫ్ లైఫ్ అంటే యిదేస్తీ నెంకటేశం-కాక
 పోతే ఏవీటి చెప్ప. లాస్టియ రీ సీజన్ లో నేనెక్కడున్నాను
 కోడంబాక్కంలోని పెలేషియల్ బిలింగ్ లో, హోరున
 కురుస్తున్న వానచూస్తూ ఫ్రెంచి విండో పక్క నిలబడ్డ నాకో
 మంచి విండో పక్కనుంటే మహాకావ్యాలు రాయగల్గని
 పించింది. తీరా ఈరోజున రెండు వరాలూ గ్రాంటు
 అయ్యాయిగాని... ఏవీ, లాభం. అన్నీవున్నాయిగాని ఏదో
 తనం తక్కువన్నట్లు... ఛ. అవాచ్య మప్రతిహతమగుగాక
 ... దేవుడు వరమిచ్చాడు. గాని పూజారిణి బుచ్చెమ్మ
 వదిన ఆమోదించటంలేదు. నాకేవీలేమధ్యన, లోకాని

క్కా-సిని మహాకావ్యాలు లభించకుండా పోతాయి... కాళిదాసు పిక్కరు చూశావోలేదోగాని అదిచూస్తే ఆతగాడి కీలకం తెలిసింది. అంథా వైపు వైపు ఇన్ స్పిరేషనేనవ. నేనప్పుడే అనుకున్నా. ఎంత కాళిదాసైనా ఒంటిచేత్తో ఇంత ఘనవైన బుక్కు లెక్కడరాయగల్గులే ఆడ చెప్పి జేసుకో పోతేనూ అని....

చూశావు చూశావు కాళిదాసు పేరెత్తగానే కవిత్వం తన్నుకొస్తోంది. మైడియర్ వెంకటేశం! ఓప్పుడు నీకీ రెయిన్, అనగా వర్షం యలా కనిపిస్తుందోయ్! భూలోకంలోని బ్యూటీఫుల్ యంగ్ విడోన్ కోసం దేవతలు హోరున దుఃఖాశ్రువులు రాలుస్తున్నట్టు కనబట్టారేదూ? మీ సిస్టర్ మనసులో గాఢంగాను, ఫేసులో లీలగాను గోచరించే భావాలను ప్రకృతే నటించిపెడుతుందోయ్. కాని ప్రదర్శించేందుకు భావాలుండి, ప్రదర్శించగల ప్రజ్ఞ కూడా ఉన్న మీ సిస్టరు నేటి సినిమా యాక్టర్లా ప్రకృతిని సెటింగునూ తోడుగా వాడుకోవడం శుష్కండుగ సుమీ.

మన సినిమా యాక్టర్లుతే బాధ, ఆవేదనపంటి మనస్థితులను గాఢంగా ప్రదర్శించవలసివస్తే ఎన్నో హాంగులు చేసుకుంటారు. కామెరా టిల్ చేయిస్తారు, గిరున తిప్పుతారు. సూపరింపోజులో రైళ్ళు పరుగెత్తినట్లు చూపిస్తారు. మొహంమీద గిరున తిరుగుతున్న పంకా నీడలు చూపిస్తారు. ఇవన్నీ చాలాక అరవై నయ్యేస్లు, ఇరవై క్లారినెట్ల నేపథ్యుప్పాటలతో గొడవచేయిస్తారు ఇన్నీ

చేసినా భలానాపాత్ర చాలా బాధపడుతోంది గావున దేవుడా మనవున్నా దుఃఖించాలి గాబోలు అన్న జ్ఞానం ప్రేక్షకులకు కలగటంలేదట. మరి అంచేతను గావును ఇటుపై సినిమాల్లో ఏడుపుసీమలు గట్టా నడుస్తున్న సమయంలో అది చూస్తున్న ప్రేక్షకుల్ని కుట్టిందికి నల్లుల్ని గిల్లి రక్తి బాధ పెట్టిందికి కిరాయ జవానుల్ని పెడతారట.

అప్పటికికూడా తేజమీద నటులబాధ చూసి జాలి పడలేని మొండిఘటాలుంటే, వాళ్ళకి అయినవాళ్ళో కాని వాళ్ళో హరీమన్నారని వాళ్ళచెవుల్లో పూది భోరున ఓసారి ఏడిపించి కళ్ళు తుడుస్తారట. ఇదికూడా డై రెక్టరు యాక్టింగు కళలో భాగవే. కానీ గిరిశంలాంటి డై రెక్టర్ కారూ బుచ్చెమ్మలాటి బ్రహ్మాండమైన నటీ వడి కడితే ఇవన్నీ శుష్కదండుగే. అసలపుడు మేంచూషించడానికి లోకంలో ఉన్న బాధంతా చాలదు; లోకంలోఉన్న ఆనందం అంతా పోగీసినా మాకు ఒక ఎక్స్ ప్రెషన్ కి చాలదు. ఏవిటను కున్నావోమరి ...

యేవిటోయ్ వెంకటేశం. నేను ఎప్పుడూ మూడ్ లోకిరాను. రాక రాక వచ్చి పుంజుకొని అక్షరలక్షలయిన ఉపన్యాసాలిస్తూవుంటే మీ సిస్టరలా వెళ్ళిపోతుందీ! విన్నది కాస్తకాస్త హరాయించుకొన్నాక మరికాస్త విందా మనా!

యవరూ ఫాదరిన్లాగారా! అంటే పూజనీయులని లెండి. దయచెయ్యండి. హరాయించుకోవడం—అనగా డైజేషన్ గురించి మీవాడికి లెక్కరిస్తున్నాను. ఇది సైన్సు

తెండి. అబ్బో దొరల కళ్ళిల్లెని విషయంలేదు... అదే అదే. ఇలా మసాబుగా ఉన్న రోజున కాస్త తిండి చిరు తిండి తగ్గించుకోవాలనిన్నీ లేకపోతే అరగదనిన్నీ చెబుతున్నాను.... తిండే చిరుతిండి సయిజుకి తగ్గాలి. మరి చిరు తిండి కూడనే కూడదన్నారు ఎల్ఫిన్ స్టన్ దొరవారు.

చిత్తం. మీరన్నది విలువైనముక్కే కానీది ఈ కాలప్పిల్లలలా హఠాఱుంచుకోలేరు. వీళ్ళంతా కుర్రసజ్జ. వరి అర్భకులు...

....ఎవడండీ అంత మాటంటా. తమవంటి చొరింట ఆశ్రయం పొందుతూ వెధవ తెంటు సినిమా మానేజర్ని చేబదులడగడం నాకేం ఖర్చవండీ. ఏదో పొగబాటె యుండాలి. ఆ. ఏంకాదూ నిన్నగామోసు అలాగిక్కారు కెళ్తే వాడు గనబడి బలవంతాన టీ గట్రా పట్టించి ఈ గవర్నమెంటు యక్స్యిజున్నూ, దానివల్ల హాలువాళ్ళకి పడే సుంకం గురించిన్నీ అడిగాడు, ఆవేడిలో సర్కారువాడికి చెమ్మా తెక్కదీసి మరి నాలుగూ అనేశాను. ఎదట లేకపోయాడుగాని ఉంటే డంగైపోయేవాడు. ఆవైన పన్నులు ఒన్నలూ పడితే నీకేమయ్యా మహారాజాలా జనం నెత్తికి తోసెయ్ టిక్కెట్లు పెంచిపారేయ్. అటు సర్కారువాడిముందు నీ ఆబోరు దక్కుతుంది. ఇటు అడ్డమైన చెత్తసినిమాలనీ చూసి మన ఇండస్ట్రీని చెడువారిలో నడుపుతున్న ప్రేక్షకులికి జర్మనీ వేసినట్టున్నూ ఉంటుంది అన్నాను.

అంతే వాడానందం పట్టలేక ఉక్కిరిబిక్కిరిపోయి

కాళ్ళమీద పడ్డంతపని చేశాడు. నా ఋణం తీర్చుకోలే
 న్నాడు. ఆనక అయిదూ పదీ కావలిస్తే ఋణం పట్టికెళ్ళ
 మన్నాడు, ఒద్దు మొర్రో అగ్నిహోత్రావధాన్లుగారు నీ
 డొక్క వాలికజ్జేయించేస్తారని నేను. కాదు మొర్రో అని
 వాడూ. చివరికి నాకు తెలీకుండా నా కమిజుకేవన్నా
 అంటించేశాడుగావును. ఆనోటలాగే నాతోబాటు వచ్చి
 ఉండాలి. ఇచ్చేద్దాలెండి. మీ రిమ్మన్నారని పిన్నిగారి
 నడిగుచ్చుకుని వాడి యదాన కొడతా నదెంతసేపు.

*

*

*

తరవాత మరొక్క విషయవండి. నిన్ననే మనవి
 చేదామనుకున్నాను. సర్కారువాళ్ళు, నావంటి జీనియన్లు
 మంచి ఫిలిములు తియ్యడంకోసవని బాంకిలో ఇరవై లక్ష
 లాగజేశారట. వచ్చి కావలిసింది తీసుకుని అఖండవైన
 కళాఖండవోటి తీసుకోవలసిందని ఉత్తర్వేందీ పైనించి.
 అంచేత బహుశా నేను రెండ్రోలో బయల్దేరాల్సింటుంది.
 సర్కార్నించి మణీయార్డ్రాగానే—మనియార్ రేవస్తుందో
 మనిషే రొక్కం పట్టించుకొస్తాడో చెప్పలేననుకోండి.

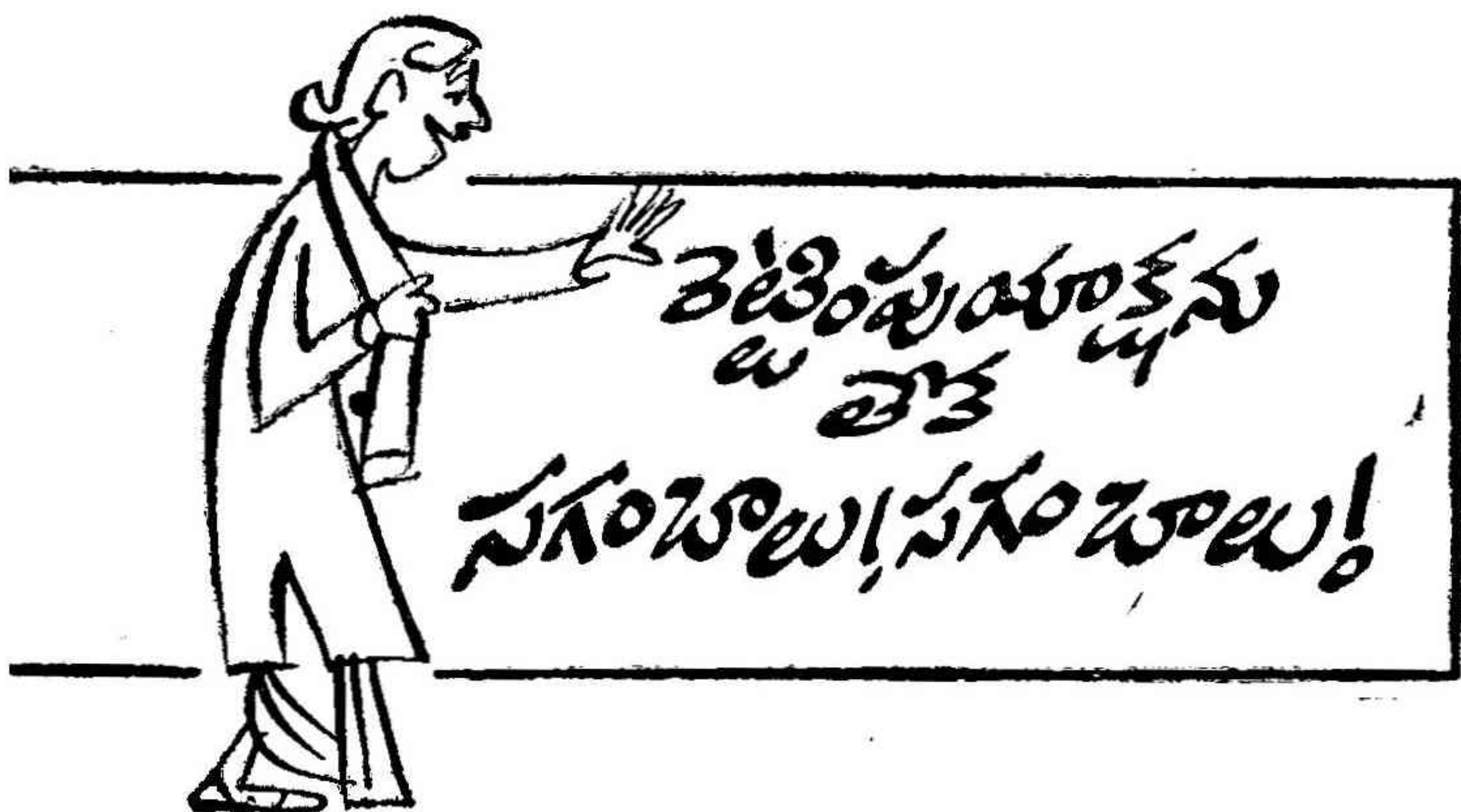
ఏవన్నారూ అందరికీ ఇస్తాగా అనా, ఆహా. వార
 నడం అలాగే అంటున్నారు. అయితే ముందస్తగా తలా
 ణోకావున్న ఓ కథా, దాని కమామిషూ కాగితమ్మీద
 పెట్టి చూపించినమీదటనే డబ్బు చేతిలో పడుతుందని
 షరతు. నావంటి పెద్దవాళ్ళక్కాదనుకోండి.... ఏం అంచేత
 డబ్బాశవున్న ఏ ప్రొడ్యూసరు ఆపని చేయగలు. అసలు
 కథలకే దిక్కులేదు. పైపెచ్చు తలాతోకావున్న కథ

తెమ్మంటే ఎలా తెస్తాను. నిజానికి నవ్వుకుంటున్నారని
ఇండస్ట్రీలో అంతా. ఇదెన్నడైనా కన్నావా విన్నావా
విడ్డూరంగాపోతే. సినిమా తియ్యకుండా కథేమిటంటే ఎలా
చెప్పగలం. ఆవటాని.

అంచేత చెప్పించిందేమిటంటే, నాకా మణియూర్
రొచ్చేలోగా తవరో హస్తం...

చిత్తం చిత్తం. దానికేం అలాగే తరవాత సూట్లా
డదాం....

బాస్. బస్ బస్ బస్ బస్! చాలు. కొల్లలు. కటిట్. తెగ్గోలివతల పారీయొచ్చు, రేయ్ బామ్! నాలు కుక్కరీచ్చి లవతలవెయ్యి. వారూ పీరూ కూచుంటారు. హబ్బ థెగ వుడకపోసిస్తుంది గదండిసార్! గుడ్డిలో మెల్ల ప్రొడ్యూ సరుగారి చూపుల వేడికూడా లేదు మనోమనమాట. అది గూడా వుంటే ఈ హైపవర్ లైట్లకి తోడై నాలాటర్భకుల్ని మాడిచ్చింపేసును. పదండిసార్ ఒక్క నిముషం రెస్టు తీసుకుందాం. రెస్టు ఫస్ట్ న్నాడు ఎవరెస్టు పీరో టెన్నింగు నారెక్క.

51

చూడిండి కామెరామన్ గారూ, ఇప్పుడు తీసిన షాట్ అలాగే ఉంచండి. బహు జాగ్రత్త సుమండీ. సెటప్ మార్చీకండేం. మరోషాటుకూడా సరదాగా తీదాం. టెన్ మినిట్స్ రెస్టు.

బాయ్ గారికి కాఫీ, నా కాఫీ 'గ్రూ' షాట్లా. షాట్ హమ్మయ్య. షాట్ హమ్మయ్య. డైవిటోసార్. మారోవింగు డై రెక్టరుగారింకా నెక్స్ట్ షాటు ఎలా తియ్యాలో ఫోన్ చెయ్యనేలేదు. నాకు ఎక్స్పీరియన్సు లేక్కాదు స్కండీ. ఆయనేదో నెయ్యిళ్ళ పూజారిగా తీరికలేక టెలిఫోను మీ చెప్పబుతుఉంటా, బాబ్బాబు కాస్త రెండు కాల్స్ సాయం పట్టమని మోకాళ్ళా వేళ్ళా బడ్డాడు. వుపకారాని కొచ్చినపుడు మనవేల హద్దుమీరాలి. మీగ్గాబట్టి ఇండులో కిటు కరమంది.

చూపంటారూ? ఇప్పుడు తీసిన షాట్ బాగుందా అనా? యంతమాట శలవిచ్చారూ. తెర్రిఫ్ట్ గా అనగా భయం కరంగా వుంది. ఇంగ్లీషిడియం స్కండీ. ఆ నుడిక రాన్ని తెలుగులో వెటకారంగా అర్థం చేసుకోగలరు జాగ్రత్త. వెధవదిరో చిక్కుచ్చిందండీ. ఈ యింగ్లీషుని మాస్టరు చేసినవాళ్ళందరూ తెలుగు పూర్తిగా మర్చిపోవడం చాలా అవసరం. అంతవరకు మనం బాగుపడం. వెధవది ఓ షాట్లో సాంపు రొండోదాంటో కంపుగదా. పెడరా లొస్తాయి. ఇవేవన్నా పిచ్చుకులో డైలాగులైతే ఫరవాలేదు. పెడరాలోస్తే సంతోషిస్తాం, అసలవి లేకపోతే మజాయీ లేదుగదా మనకి... ప్రమాణకప్పుర్తిగా చెబ

తున్నాను. మీరు అన్యథా భావించడంవల్లనో, కాఫీ బాగులేనందువల్లనో మొహం అదోలా పెడుతున్నారు. గాని, మనసులో మాట చెబుతున్నాను. నాకసలు మాట దాచుకోడం చేతగాదు. నిష్కర్షగా అనేస్తాను. అంజికే ఇలా వుండిపోయాననుకోండి. చెప్పొచ్చిందిందాక మాటులో మీ యాక్టింగు బ్రహ్మాండంగా వుంది. సరిపోతుందా అని మీరు సందేహపడ్డారుగాని, కొల్లలు. రెండాటలకి సరిపడా వుంది.

సార్. దిన్ పూర్ బాక్ వర్డ్ కంట్రీ కాబట్టి మీరింకా ఇలా ఉండిపోయారు గాని, నిజంగా నేనే ప్రాడ్యూసర్నయితే ఆ యాక్టింగుకి రెట్టింపు రేటిద్దును. మిమ్మల్ని యాభై వేలకి బుక్ చేస్తే మీరు లక్షరూపాయల యాక్టింగు చేసివతల పారేస్తున్నారు. మీ కొంకబెట్టింది కా అష్టావక్రడిక్కుడా చేతనవదు. ఏవంటారు. నామాటబద్ధంలే మీ హీరోయినుగా ర్నడగండి. లేపోతే మీ ఆప్తమిత్రుణ్ణి కనుక్కోండి. మీలోవున్న లోపంవల్లా ఒహాటే. నాలాగే మాడెస్టి మహా లావు మీకూను. మరీ అంత వినయం తగదు. మీరు సెట్టుమీద కొచ్చాక యాభై అయిడియాలుకూడా ఇవ్వరు. మీకున్న అనుభవానికెన్ని చెయ్యొచ్చు ... వెధవది ఈ డై రెక్టరుగాడిన్నిల్లీసడిగితే ఒక్కొక్కడు పదిపిక్చర్లకన్న తీసుండడు, మీరు వీళ్ళని పాతికెట్టి గుణించినన్ని పిక్చర్లలో వేశారు.

అసలు హాలివుడ్ లో అయితే మీలాటి యాక్టరు యేంచేద్దుడు తెల్సా? ఒహా కథ పట్టుకుని-కథ అంటే

అంతా ఉండి తీరాలని గాదు: మాటవరసకన్నాన-ఓకథ పట్టుకుని ఓ డై రెక్కరుగాణి వెనకేసుకుని ఆవటా, “ఇదిగో ప్రొడ్యూసర్లూ నేనున్నాను: ఆపైన ఓ కథుంది. ఇదిగో ఓ డై రెక్కరున్నాడు. కావలిస్తే మాచేత పిక్చరు తీయించు కోండి. కాండబ్బివ్వదు. రిలీజయ్యాక వసూళ్ళలో మాటికి 40 నాకు, పదో పరకో డై రెక్కరికీ ఇవ్వండి” అంటారన్న మాట. హాలీవుడ్ లో అలాగే చేస్తున్నారు బాక్సాఫీసు స్టారు.

మీ బలంవల్లనే పిక్చరు హిట్టవుతోంది గాబట్టి, ఏ పాతిక లక్షలో లాభాలొస్తే, పదిలక్షలు మీ గాటా. ఈ విధముగా చేసి హాలీవుడ్ లో స్టీవర్లు క్రేంజరుండును, అచ్చోటనే గారీ గూపరుండును గోటీశ్వరులైరి. ఆ నోమే మీరూ నోమవచ్చు....

పిక్చరు దెబ్బతింటేనంటారా?....తిన్నగా!

అదీ సంగతి. అలాటి బేరంవుండి, లక్షలకి లక్షలు కురుస్తున్నప్పుడు. ఇందాక మనం తీసినలాటిషాటులో మీరు నటించిన దానికి మరి నాలుగురెట్లు చేసినా తప్పు కాదంటాను. ఈలోగా అంథటి హైరాణపడి - ప్రొడ్యూ సరిక్కళ్ళేడుగద - మరి ఇంతగా యాక్టింగు చెయ్యడం శుద్ధదండుగ. క్రిమినల్ వేస్టు-ఓ క్రిమినల్లాయ రన్నట్లు.

అంచేత ఇపుడోటిచేదాం: ఇందాకషాటు మళ్ళీ ఓసారి తీదాం అందులో మీరు యాభై వేల యాక్టింగే చెయ్యండి. వీలైతే అందులో బ్లాకు మినహాయించగా మిగి లిందే చాలు. ఇదీ అదీ రేపు ప్రొడ్యూసరికి చూపించి,

అబ్బాయ్ చూసుకోతేడా. లక్షరూపాయలిస్తే ఈ ఎక్స్‌ట్రా యాక్టింగున్న పాటు తీసుకోవచ్చు. కాదా ఇదుగో యాభై వేల రకం పుచ్చుకు సంతోషపడు అని నిష్కర్షగా చెప్పేస్తాను. ఈ గిరీశంగాడిలా అన్నట్టు మరెక్కడా అన మోకండేం? కొంపలంటుకుంటాయి. అవన్నీ ఎక్స్ ప్రాడ క్షన్స్‌వాళ్ళు షూట్ చేసుకుని మన పిక్చరుమీద పోటీకి వదిలి దెబ్బతీయగలరు).

అమ్మా! మీ విషయవూఁ అంతే, మీ ముగ్గురివచ్చా నాకు చనువుండి, యటువంటి దాపరికపున్నా లేకపోబట్టి ఇలా భయం విడిచి చెబుతున్నాను. మీరూ అంతే. హీరో వారితో కూడబలుక్కున్నట్టుగా, ఇప్పుడు చేస్తున్నదాంటో సగవేఁయాళ్ళు చెయ్యండి. వీళ్ళ మొహానికిది చాలు. మీదాకా వచ్చిందో లేదోగాని-ఇప్పుడే ప్రొడ్యూసరు గిల గిల తన్నుకుంటున్నాడు మీ కెందుకో కోపం వచ్చిందని. మీరు పిక్చరుమీద ఏమీ యింటరెస్టు తీసుకోడంలేదుట. కథ ఎండింగుగురించి పేచీ పెట్టలేదుట. గ్లామర్ డ్రెస్‌తోటి డ్యూయెట్లు రెండు చాలవనీ, మూడుండావనీ, ఓసోలో సాంగు పిక్చర్‌జు చెయ్యాలనీ పంతం పట్టలేదుట. అల్ల వారిపిక్చర్లో ఇవన్నీ కావాలనినీ లేపోతే రాననినీ కబు రంపిన ఆవిడ, మనతో పేచీలు పెట్టదేవీ? అంటూ ఆ వెర్రి బ్రామ్మడు-అహోరాత్రులూ ఒక్కలా మధనపడి పోతున్నాడు. ఇప్పుడుగనక మీరు యాక్టింగుకూడా తగ్గి స్తిరా దారికొచ్చేస్తాడు.

బాయ్! పాట్ రెడీ అయితే అలా అరవద్దని చెప్ప-

ఆ కామెరామాన్తో. దీపాలు వెలిగిస్తూ వుండవను. ఒక్క నిమిషంలో వచ్చేస్తున్నాం.

తరవాత, గురూజీ! మీతోకూడా ఒక్క-మాట. ఈ మాటో తమాషా చేదావనిఉంది. మీరీమాటాస్సిం జేసి నపుడూ, మరి ఆసెగాడిలా మొహం పెట్టకండి చెప్తా. పిచ్చిరో హాస్యానికి, డైలాగులో విట్టుకీ మీకూ నవ్వాచ్చిం దన్న వైనం గుట్టుగా వుంచేసి, ఏ వో హీ యరగనట్టు యాక్టు చెయ్యండి. ఈ సారి ఆడియన్సు జోక్ పట్టుకుంటారో లేదో, సొంతంగా నవ్వగల్రో లేదో చూడాలి. ఓ చిన్న పరీక్షలాంటిదన్నమాట. దీన్నిగురించి పత్రికల్లో పబ్లిసిటీ యిప్పించొచ్చులెండి. సార్! మీరుకూడా హెల్పు చెయ్యాలి తీయనకి. ఈయన హాస్యగాడుగారనిగాని, హాస్యం చేస్తున్నాడనిగాని హీరోకి తెలిసినట్టు మీరు 'క్లూ' ఇవ్వద్దు. హీరో ఈ ఆసెగాడితో మాటాడినపుడు వీడో జజ్జివెధవ అన్నట్టు చూడకండి. వీణ్ణి ఉద్ధరిస్తున్నట్టు మాటాడకండి. అంథా సీక్రెట్ సుమండి. జనవేవంటారో చూడాలి. ఆనకి వెనక నించి పబ్లిసిటీ యివ్వచ్చు.

లాప్టా బట్ నాట్ లీస్టు-విలన్జీ! మీతోకూడా ఖుట్ర చెయ్యాలనుకుంటున్నాం సార్ ... అబ్బ అలా చూడకండి, నాకే భయం వేస్తోంది మీ గెటప్పు, యక్కు ప్రెషను చూస్తే. చూడండి. ఇందాక షాట్లో నిలను హీరోయిన్ని తీయ కబుర్లతో మాయజేసేదుంది చూడండి- అక్కడో ట్రిక్కుచేదాం. మీరావిణ్ణి మాయచేస్తున్నట్టు మాక్కుడా తెలీనివ్వకుండా చెయ్యండి. అంటే ఆడియన్సు

కన్నమాట. ఆవిడ కెలాగా తెలీదుగా. యెవిటో ఇలా జోకులు పడిపోతుంటాయి-మరేంలేదు. ఇందాక చేసింది బ్రహ్మాండంగా వుంది. ఎలాగిచ్చి, అందులో నేను విలన్నిస్మీ అని క్లుప్తముగా చెప్పి ఎక్స్ప్రెషన్లు రెండూ తీసేదాం. యవదు హీరోవో, యవదు కాడో జనాని కంతుపట్టకూడ దన్నమాట.

అంతకుముందరషాట్లలో మీరు దుష్టులని ఎవ్వరైతే బిష్టుచేసే సీనులు రెండున్నాయిగా. అవే ఆధారాలన్నమాట జనానికి. ఒకవేళ ఆ సీనులు తీసేస్తే, మీరిందాకా చేసిన యాక్టింగుని మహారాజులా ఉంచుకోవచ్చు. సజెషన్లో పులితలకూడా తీసేదాం. బాగ్రౌండ్లో నాగిన్ మూజికూ తీసేదాం. నన్నడిగితే మనఃవైదుగురవూ, కూడ బలుక్కుని పై జెప్పిన ప్రకారం చేసినట్టాయనా - త్రిల్లింగ్ గావుంటుంది. జనాన్ని మోగుచేసవతల పారెయ్యచ్చు. వెనకనించి పబ్లిసిటీ ఇప్పిద్దామనుకోండి. “ఎ ఫిలిం విత్ గ్రేటెస్ట్ ట్రెక్స్ ఆఫ్ హిందీ” అంటూని మీ యిష్టం స్పంది. డైరెక్టరుకూడా మనం చెప్పాద్దు. టెలిఫోన్ యండ్ రోవింగ్ డైరెక్ట్ నేగదా. నాట్రోలు పోయాక నేనే బుకాయించి పారేస్తా, “బ్రదర్! అక్షరాలా సువ్యూఫోనులో చెప్పిన అయిడియావేస్మి” అని.

ఇంకో రహస్యం. ఇది మహారహస్యం. నేను కవిగా రిటోకూడా కుట్రచేసేను. పాపం వాళ్ళొహళ్లండి. ‘డవున్ ట్రాడెన్ పీపుల్ ... రాసిందే రాసిన్నట్టే రాయలేక అవస్థపడు

తున్నారు. పాపం అక్కడికి వెరై టీకోసవని ఇంటి కెంగొస్తే
వాళ్ళ చేతో నీను రాయించి-మళయాళీ వచ్చినాసరే ఏదో
వోటి ఆఘోరించమని ఆ తరువాద్దాన్ని తర్జునూయించి -
ఇస్తున్నారు. మన కవిగారు మంచివాడు. ఎక్కు బలింస్
వాళ్ళ కథలో ఓసీను మహాబావుండంటే మనకూడా రాసి
చ్చాడది మందాంట్లోనే ముందరొచ్చేస్తుందనుకోండి.
మర్చిపోయి రాసినా ఇంతేగదా. కాన నోషం అవలేశంలేదు.

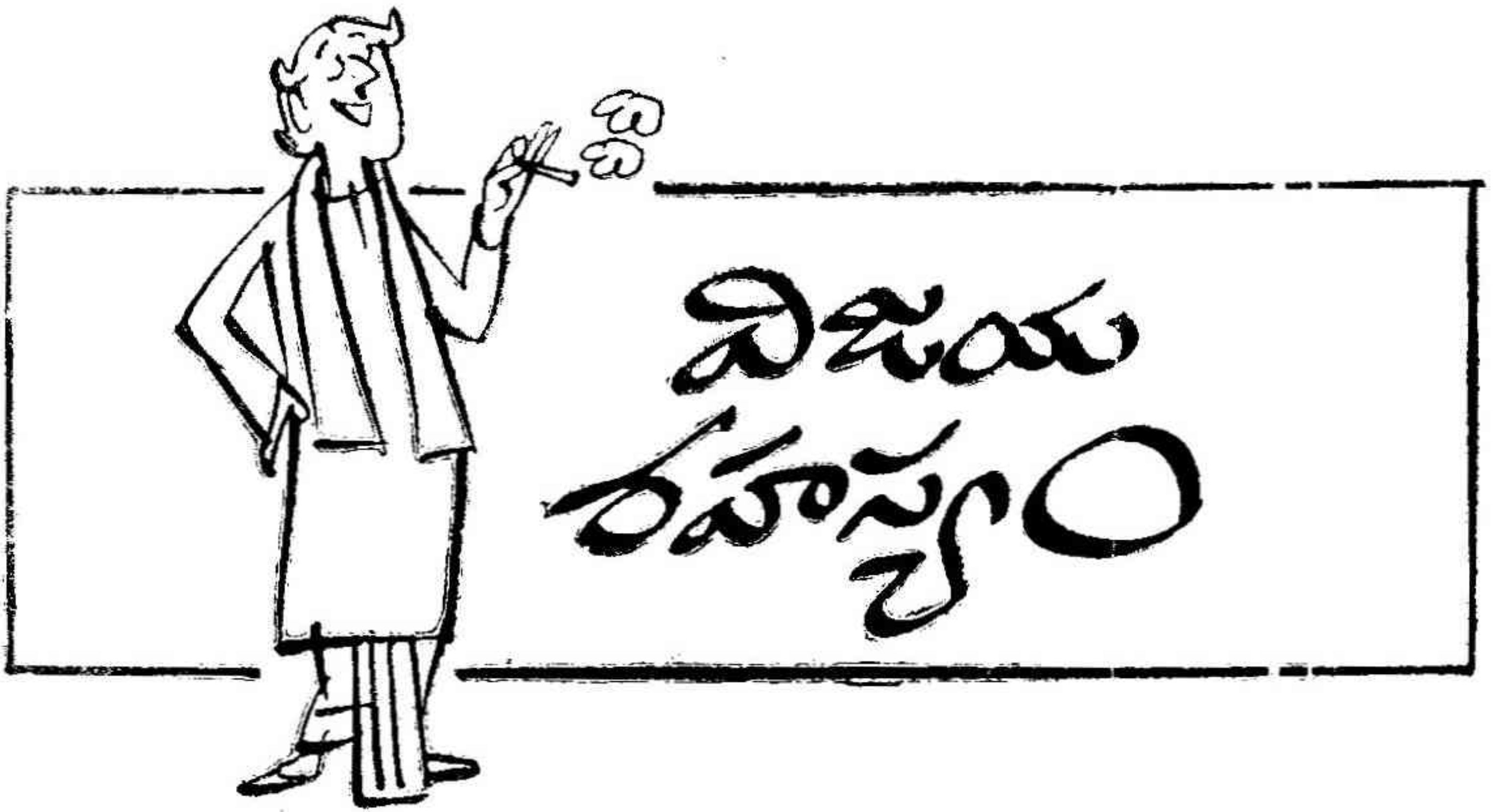
ఆయా. దయచెయ్యండి దయచెయ్యండి. మీరూలే
అనుకుంటున్నది. మరో వెయ్యి పిక్చర్లాయుష్షు. శరీ పిక్చర్
ప్రాప్తిరస్తు. హాలీవుడ్ లో మీవంటివారుంటే ఎన్ని లక్ష
లొచ్చేవో అందుమీద యంతటాకు పోయేదోగదా అని
నాపోతున్నాం. అంతేగదండి. అక్కడ ఒక నాటకానికి
లక్ష లిస్తారు. ఓ పిక్చరికి అంతకి వెబడిస్తారు.

మీరంతా చవగ్గా రాయడం మప్పారుగాని. నిజా
నికి నన్నడిగితే మీ రైటర్లంతా ఒక యూనియన్ కెట్టుకో
వాలిసార్. యూనిటీ ఉండితీరాలనికాదు. పోట్లాడానికేనా.
మారేవీ కాదు. మాగ్గనక రేట్లు పెరగకపోతే, ప్రాచీన
తెలుగు సినిమా కథని రూపురేఖలు తెలీకుండా పరివార్చ
వతల పారేస్తామని బెదిరిస్తేసరి. హోల్ ఇండస్ట్రీ అంతా
మీ కాళ్ళమీద పడుతుంది. మీరు తెలుగు జీవితంతో
కొత్తరకం కథలు, డైలాగులూ రాసిపారేస్తే నటులకు
నటన కష్టం, డైరెక్టర్ కి డైరెక్షన్ కష్టం. వెయ్యేల అందరికీ
అన్నీకష్టం. ఎందుకంటే అంతా కొత్తగాదా. ఒక్క యూపే

వాడికితప్ప. వాడి కిదేవిటదేవిటేదే నా చూసేస్తాడు. వాడి సామ్యేంపోయె. పావలా అర్థణా తప్ప.

సంప్రదాయానికి సెంటిమెంటుకి అది వెతిరేకం అని మీరలా భయపడడం తగదు. భద్రాదిరావుడికే దిక్కు లేదు.

వీమి వాయ్ ! మై డియర్ షేక్స్పియర్ మా
 వెంకటేశంలా మొహం వేలవేసినావ్ ! కిషోర్ శాహూ
 మళ్ళీ నీమీచ్చెయి జేసుకుంటా నంటున్నాడా ? శాంతా
 రాము క్కాళిడోస్ మీద మోజు విరిగి నీ వేపు తిరిగిందా !
 చందాల సంస్థలేవైనా నీపుస్తకాల్ని — “చదువూ సంగూ
 పసీపాటలేకుండా తిరుగుతున్న మావాడోడున్నాడు”
 గాడిచేత తరుమా వేయిస్తారా ? అలాటిదేం ఉద్దవం
 ఉన్నట్టు తోచదోయ్ ! మైనరు క్లాసిక్కులకి మంచిరోజులు
 కావు తప్ప, నీలాటి మేజర్రకాని కేవ్వి ఆపడున్నట్టు

తోచదే. యావన్నావూ ! నేనా ? చా మీనెత్మీ ! ఓ మై రిమారీడ్ ఆంట్ ! ఓ మైగాడ్ ! ఒట్టు. నే నలాటి ఉద్యమంలో లేనున్నీ ! కాపోతే ఒహటి. నాయొక్క ప్రజ్ఞపేల్చే మహాయదిగూర్చి విన్న ప్రాధ్యూసరైవరేనా నాచేత నీ స్టోరీని పిక్కరు తీయించాలని దురాశపడుతున్నారేమో చాటుగా. నాకుమటుగు తెలీదు. ప్రమాణకప్పుర్తిగా చెబుతున్నాను. నేన్నీ జోలికి రానని అభయమిస్తున్నాను. మాట తప్పితే నిదభీషణశంఖము దేవదత్తమే. పెలుగు ఇడియంలే.

ఫ్రాంకోలీ స్పీకింగ్ - మైడియరెస్ట్ షేక్స్పియర్, నీ స్టోరీలు అవుడ్డేటయిపోయాయి. ఇప్పటిని వేరు. అవి, నీతి కథలు కావు. అవినీతి కథలు. మీవి మాకు పనికిరావు. మైగా అంత బ్రలియంటువాట్ని జనం హరాయించుకోలేరుష. నాఅంత బ్రలియంటువాణ్ణి భరాయించుకోనూ లేరుష. అందికే నేనిలాగఘోరిస్తున్నా. బిట్విన్ యు అండ్ మీ మన్లో మనమాట. ఇక్కడ బ్రలియన్సు పనికిరాదు. ఎందుకంటే స్టూడియోలో హైపవర్ ఫ్లడ్ లైట్లతో జనవంతా కలిసి జాగర్తగా లైటింగ్ రేంజి చేస్తారుగదా. తీరా అంతా అయ్యాక నువ్వక్కడ నిలబడితే నీ బ్రలియన్సు వల్ల ఎక్కడో గ్లేరు కొడుతుంది. అంతా చెడుతుంది. ఎవడా ఇక్కడెవరో బ్రలియంట్ల వెధవలున్నట్లున్నారు తన్ని తగిలీయం డంటారు.

లక్షల్లో వ్యాపారవా, మజాకావా. నా మటుకునేను, నాలాగే ఎందరో డిప్యూసర్లు వేసుకు నివురుగప్పుకు మరీ

నిష్పలా తిరుగుతున్నాం. ఇక్కడ ఎవడిమటుకు వాడు-
ముఖ్యంగా డై రెక్టరుగాడు తన చిత్తం వచ్చినట్టు పయి
నయిపోతానంటే వల్లకాదు. ఆ రెస్ట్రాలో వాయిద్యాలా,
సెట్ మీద లయిట్లలా డోసుమీరకుండా గడుపుకురావాలి.
చూసేవాళ్లైనా అంతే. ఎగబడి పొగిడిందిగ్గాని, తెగిడింది
గ్గాని యంతమాత్రం వీల్లేదు. దిస్, మెడియర్ షేక్స్పియరు
ఇన్ షార్ట్,-

అయి ఆయి. దయచేయండి రావుగారు. ఎన్నాళ్ళ
కెన్నాళ్ళకీ - షేక్స్పియరుగారూ మీ ర్తరవా తెప్పడన్నా
కనబడండి సావకాశంగా కబుర్లు చెప్ప-రండి. మీకోసవే:
చూస్తున్నా సార్. మూడ్రోలాయి మీ స్క్రిప్టుమీదనే
కూచుని అయిడియాలు పొదుగుతున్నా. ఏదీ. దయలేదు.
మీరేంచేస్తారేండి. అగ్నిహోత్రావధాన్ల వారు డిస్ట్రి
బ్యూషను తీసుకున్నారేగాని ఒక్క విడతకూడా డబ్బిచ్చి
నట్టులేదు. అంతేనా. నాకు తెలుసుగా. పదండి ఇద్దరం
వెళ్దాం. వారికి నామీద గురి వుంది. నేను డైరెక్టర్నంటే
వెంటనే చెక్కు రాసిస్తాడు ... అంతేసార్. మీరలా షాకవ
కండి. అదే నా ప్రజ్ఞ. వైలిన్ రోమ్ బి యే రోమున్
అన్నాడు రోముడు. అల్లాగ్గా నేనున్నా అలా ఊసర వెల్లిలా
రంగు ఫిరాయించి ఇంటర్నేషనల్ క్లాసునించి దిగి
వచ్చాను. రావడవే: గాక, “వీడు బ్రెలియంట్ మప్పురా
డై రెక్టనుకి బెస్టురా” అనిపించేసుకున్నాను. ఇందుగురించి
బొంబాయిలో ట్రైనింగయొచ్చానైండి.

చిత్తం. ఈ సూత్రాలన్నీ ఇక్కడ చాలమంది పెద్దలు చెప్పగా విన్నానుగదండి. నిజవే. క్లాసుపిక్కర్లకి డబ్బు రాకపోవడాని క్కారణం భేషుగా బోధపడిందండి. మీ మాటా రైటే. ఏడుపుసీనులొస్తే క్లాసు డైరెక్టరు రెండు సైలంటు షాట్లలో గుండె బద్దలయేలా తీసవతల పారేస్తాడు. జనం ఏడ్చేడ్చి, రెండోమారిహ వెళ్ళరు. ఎందుకు బాబూ ఏడుపొస్తుందని. వెళ్ళాల్సిన అవసరం వూ వుండదు. ఆ పిక్కరు చూసి నా రైల్వదాకా కళ్ళముందాడు తునే వుంటుంది. మనసులో మెదుల్తునే వుంటుంది. ఇహ నెందుకూ డబ్బు దండగనిపిస్తుంది. అదే హిట్ డైరెక్ట రయితే ఏడుపుగొట్టు సీన్లని ఏడిచినట్టు తీసి చక్కగా నవ్వి స్తాడు. జనం నవ్వుతో ఏడ్చి ఇవతలకొస్తారు. మళ్ళీమళ్ళీ నవ్వుకుందికీ, సరదాగా ఏడిచిందికీ వస్తారు. చూసిందల్లా అరిటికాయకర్రులా మనసుకి పట్టుకోదు కాబట్టి, అందులో విషయం పట్టుగోవాలన్న పంతంతో కథను చెప్పగలగా లన్న సరదాతో జనం పదేసిమార్లుచూస్తారు.... నే చెప్పిం దంతా రైటేనా? ఏవనుకున్నారుమరి. నేను ఏకసంత్రాహిని సార్. బ్రిలియంట్ ఫెలోని. ఐమిన్, కాను....

*

*

*

అఫ్కోర్స్. నే నెప్పుడూ మీ సలహాని క్వెస్చన్ చెయ్యను, అంత అవివేకినా? మీరే ఏవిటి. ఏ ప్రాడ్యూస రేనా సరే. ఆర్టు డైరెక్టరు, మ్యూజికు డైరెక్టరు, డైరెక్ట నల్ డైరెక్టరు, డెలాగులదర్జీపని, దర్జీపని (ఎడిటింగు) సవుండు రికార్డింగు, మేకప్ ఈ అడ్డవైన విద్యలున్నా

ధరోగా ధూణంగా తెలుసుకునే వుంటాడు. లేపోతే పాతిక వేలు పెట్టుబడి పెడతాడా. ఏదో బదకం కొద్దీ, పనితోందర కొద్దీ ఒక్కో డిపార్టుమెంటు కొక్కొక్కణ్ణి వేస్తాడు. అంతే తప్ప వారికి తెలీకనా. ఇవేవన్నా బ్రహ్మవిద్యలా. అయినా ఈ ఆర్టిస్టులూ టెక్నీషియనులూ స్వతంత్రం అంటూ రొద పెడతారు. వాళ్ళ మొహాలు. ఈ అన్నిటి మీద ప్రొడ్యూసరు అథారిటీ కాదంటారు. ఏం. పాపం ప్రొడ్యూసర్లు మటుకొప్పకోటంలేదూ. అన్నిటివిగాదా తమకన్న అథారిటీలు డిస్ట్రిబ్యూటర్లనీ? ఏదో హీరో హీరోయిను విలన్ జీల యాక్టింగ్ న్నారు - అది వదిలే యొచ్చు. వాటిమీద మహామహా ప్రొడ్యూసర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లే అథారిటీలు కావంటున్నపుడు ఈ డైరెక్టర్లు పొడిచేశాడా యేవిటి. అందికే నేను మొదణ్నించీ అంటున్నాను. ప్రొడ్యూసర్లే డైరెక్టర్లు కావాలని, నీలైతే రైటరున్నా అని. బొంబాయిలో ఈ డైరెక్టర్లుగాళ్ళ బెడద పళ్ళేక చాలమంది ప్రొడ్యూసర్లే అందుకు వడికట్టారు. ఏవుంది. నాలుగురీళ్ళు తిరిగేసరికి వాళ్ళు ఏసు డైరెక్టర్లయ్యారు. ఇదేవన్నా బ్రహ్మవిద్యా. అంచేతే నేను డెప్పే దేవిటంటే మీరు నన్ను డైరెక్టర్లుగానేగాక ప్రొడ్యూసరుగా కూడా చేసుకోండి. ఆ డెప్పేదో ఇలా నా మొహాన గారేసి మీరు సుబ్బరంగా ఏ పూటీవో పోయి కాలుమీద కాలే సుక్కు చోండి. రాజేంద్రకిషనూ, ఆత్రేయా మూడు కోసం ఎలాగా అటొస్తారు గాబట్టి అక్కడే వాళ్ళచేత నెక్సెట్ పిక్చరు ట్రిబుల్ వర్షను సాంగులు రాయించెయ్యండి.

స్తారు రెస్టుకోసం వస్తారు గాబట్టి ఆ పాటల్నక్కడే మంచి సీనరీలో పిక్చర్ జు చేయించండి. వీలైతే రెండుమూడు లవుసీన్లు, ఓ కోయడాన్సు (ఊటీలో వుంటారేండి) లాగి పారేయించండి. తరవాత మనం పిక్చరు తియ్యకపోయినా వాట్ని విడిగా అమ్మేసుకోవచ్చు.

ఈలోపలేనిక్కడవలీలగా డబుల్ వర్షను లాగి పారేస్తాను. ఎలావుందయిడియా. బ్రెలియంటుగా లేదు గదూ. అదే కావలసింది. మీ ఆశీర్వాచన బలం.

మరొహటి ఊటీలో మీకు గైడుగా కావాలంటే చక్కటి ఫామిలీ పిక్చరుక్కావలసిన సినీచక్రపాణినీయ సూత్రాలన్నీ ఓ బుక్కులో రాసిస్తాను. ఎవరికీ చూపెట్ట కండేం ! గుట్టుగా చదువుకు న్నాకు పంపెయ్యండి. మన పిక్చర్లు హిట్లయితే, ఆనక 'సీక్రెట్ ఆఫవర్ సక్సెస్' అనే పేరుతో బుక్కులు రాసి పబ్లిషు చేదాం.

అసలీ చక్రపాణినీయం సర్వకాలాలకూ సర్వదేశాలకూ వర్తించే మహా వ్యాకరణం అయినా, మహాగ్రంథాలన్నిటిలాగే దీనికి కువ్యాఖ్యల, దుర్నిర్వచనాల బాధ పట్టింది.

కుటుంబంలో యావన్మందిన్నీ అనగా తల్లి, తండ్రి, కూతురూ, కోడలూ, కొడుకూ, అల్లుడూ, పెళ్ళిడుపిల్ల, దాని తమ్ములూ, ఆయింటి అవ్వ, ఇంటి నౌకరూ, వాడి నాయుడుబావా, అతనితాలూకు నారాయణమ్మ అందరూ కలసి సినిమాకొస్తారని గుర్తుంచుకొని అందుకు తగ్గ విధంగా సినిమా తీయవలెను అని ఒక సూత్రం. అయితే సూత్రా

ధారిటీలు, దానికి అనర్థకాలైన అర్థాలు తీశారు. తండ్రి
క్కావలసింది కొంత, కొడుక్కు కావలసిన సెక్సప్సీలు,
బామ్మక్కావలసిన హరికథ, కోడలికీ కూతురుకీ కావలసిన
చీరెలు సారెలూ, నగలూ నాణ్యాలూ, పిల్లలక్కావలసిన
ఆస్సెం, వయసువాడి క్కావలసిన రెండర్థాల మూలూ,
నగ్నసత్యాలూ, నాయకుబావ నారాయణమ్మలకోసం జాన
పదప్పటలూ, కోయడాన్సులూ అన్నీ సాధ్యమైనంత
ఎక్కువ డోసుల్లో కలిపి ఒక్క పిచ్చిలోనే పెట్టేస్తున్నారు.

“వ్యాకరణసూత్రాలు టూకీగా ఉండి కొద్ది
మాటల్లో గొప్ప అర్థాలు చెప్పే మాట నిజమే కాని మరీ
ఇంతలేసి భావాలుండవు. కుటుంబంలో అంతా కలిసి
చూసిందికి వీలుగా అసభ్యదృశ్యాలు జొరబడకుండా
చూడమన్నారు తప్ప ఒక్కొక్కళ్ళకీ ఏవేం కానాలో
అన్నీ రీళ్ళకొద్దీ తోసెయ్యమనలేదు” అంటూ యిటీవల
కొందరు విమర్శమీద విమర్శచేస్తూ క్రిటికాతాత్పర్యాలు
అఘోరించారు. మనం వీళ్ళని ఖండఖండాలుగా విడిచి
చాలి. పై జెప్పిన జాబితా ప్రకారమే అన్నీ అర్థం చేసు
కోవాలనిన్నీ, ఇప్పుడు జరుగుతున్న దదేననిన్నీ, పడుచు
వాడికి బాగున్నది తెరమీదున్నప్పుడు ఆడపడుచులు కళ్లు
మూసుకోవచ్చుననీ, రెండర్థాల డైలాగులకి రెండో అర్థం
ఏమిటని పసిపిల్ల డడిగినప్పుడు వాడినోరూ చెప్తూ పూసే
యాలనీ ప్రేక్షకులు గ్రహించుకోవాలి. అంతేతప్ప ప్రాధమ్య
సర్వ డైరెక్టరు కాదు. యిలా వీళ్ళని శాస్త్రీ కళ మునుల
మాడిపోతుంది!

మున్నుందు కావాలంటే, ఇందుకు యాంత్రికంగా సదుపాయాలు చేదాం. తండ్రి ముందుగా ఒక్కడూ వచ్చి సినిమా చూస్తాడు, తరవాత తన బలగాన్ని తీసుకెళ్తాడు. అతని కుర్చీదగ్గర కొన్ని మీటలుంటాయి. సినిమాలో అందరు చూసే ఘట్టాలు అందరినీ చూడనిచ్చి ఆ పైన భార్య చూడతగనివి ఆవిడక్కనబడకుండా వినబడకుండాను, పిల్లలు చూడతగనివి వాళ్ళక్కనబడకుండా, వినబడకుండానూ, కోడలూ కూతురూ సిగ్గుపడే సందర్భాలు వాళ్ళకి కనబడకుండాను మీటలు నొక్కి ఏర్పాటుచేస్తాడు. అలాటిది హాలీవుడ్ వాళ్ళు కనిబెడతారు. కాపోతే మనవే ఏదో నాటు పద్ధతి కని బెడదాం. అంతే తప్ప మన పద్ధతులు మార్చుకుంటామా-కుటుంబం అంతా కలిసి చూస్తారనీ! అంతగా కావలిస్తే విడి విడిగా చూడమనండి.

ఇవల్యూషన్ లో అప్పులవాళ్ళయిపోయారు ! యరక్క
చిక్కడ్డాఁ విందులో. వెధవది పద్మవ్యూహంవంటే ఇదే
కాబోలు. జొరబడిపోడం మహా సుఖంగాని ఊడివతల
పడ్డవే చిక్కు. ధర్మరాజు గడుసువాడు. అందికే అభి
మన్యుణ్ణి తోలీశాడు నంగనాచిలా. నంగనాచేవింటి ప్రాక్తి
కల్ ఫెలో. జూదవాడం ఒహటి తెలివితక్కువపని. ఆ
మాటకొస్తే నేనాశ్చేదూ. ఏం చేస్తాం. ఎటికెట్ ఏట్లో
కలిసిపోతుందాయె పేకాటదగ్గర వెనకాడితే పరతి తిరప
తెల్చి కల్యాణమండపంలో తలొంచుకూచుంటుంది.

ఇప్పుడిహా నాబోరు దక్కాలి అంటే, మనంకూడా
స్వాత్రజీ మార్చాలి. నెమ్మదిగా ఏ అభిమన్యుణ్ణి-కాస్త
చురుకుపాలు, ఇంటిదగ్గర కాస్తంత తడి ఉన్నవాణ్ణిచూసి
ఇందులోకి దింపేస్తేసరి. స్వాత్రజీ మార్చకపోతే పోలిటీషి
యన్ కానేరడన్నాడు. ఈ వింటర్ హాలిడేస్ కి వాళ్ళూరే
ఊటీ అనుకుని, చద్దివణ్ణివేఁ బ్రేక్ ఫాస్టు, తరవాతే
కాఫీ 'గట్రా' అనుకుంటే సరి. ఇక్కడ సద్దుమణిగేదాకా
అక్కడే బిచాణావేస్తే కాస్త స్క్రిప్టుమీద కూచున్నట్టూ
ఉంటుంది, పన్నో పని ఓ కొత్త ప్రొడ్యూసర్ని రంగంలోకి
దింపి అరంగేట్రాల్ చేయించినట్టూ ఉంటుంది. ఏ పల్లెలో
ఏ ప్రొడ్యూసరున్నాడో ఎవడి కెరుక. "కొత్త ధనం, కొత్త
దనం" అన్నాడు మాట గారడీవాడు. అన్నిటికన్న ముఖ్యం
దేశసేవ చేయడం అవుతుంది. వెధవది ఉన్న డబ్బంతా
ఈ పల్లెటూళ్ళలో రాటయిపోతోంది నా టాలెంటుల్లాగ.
విలవైన నోట్లు అలా అక్కడ చిక్కడిపోమట్టే, పాపం

కోయంబత్తూర్ మానునోట్టు తయారుచేస్తున్నట్టున్నారు -
నాలాటి టాలెంటెడ్ జీనియస్సులు రాటవుతున్నపుడు ఇమి
టేషన్ జీనియస్సులు దొంగనోట్లలాగే తయారైపోయి
పోతున్నట్టు. కాని దొంగనోట్ల తప్పట్టినవాళ్ళు ఇమిటేషన్
పిచ్చరనీ, డైరెక్టరనీ, జీనియస్సులనీ పట్టుకోరు. వీళ్ళకి
బొత్తిగా పబ్లిసిటీ ఇవ్వరు.... ఇన్ జస్టిస్! డై నేమ్ ఈజ్
జస్ట్ ఇన్ జస్టిస్.

అడుగో గుర్తాడం వస్తున్నాడు. వీడు లాస్టు షిక్చరు
మీద చంద్రలేఖలా బోల్డులక్షలు లాభాలొస్తాయనీ అవి
దాచటానికి పెరట్లో పాతర్లు తవ్వించడంగాని లాగిట్లో
పబ్లికున గాదెలు కట్టించడంగాని ఆరంభించమన్నెప్పి సాతిక
వేలట్టుకు చక్కావచ్చాడు లాస్టియర్ పూర్ ఫెలో. నన్ను
చూసి ఝడుసుకుని హరీశంగాడి ఉచ్చల్లోపడి సూరీ
మన్నాడు మూడు పూటల్లో. నాటికీ నేటికీ పిక్చరూ లేదు
వీడి పిండాకూడులేదు. ఇంటికెళ్ళింది గుండెల్కొలవు.
పాండీబజారు తురాయిచెట్లకి ఊడలా వేళ్ళాడుతూ ఉండి
పోయాడు. వీణ్ణి కొంచెం ఉద్ధరించడం ఉత్తమం. వీళ్ళ
బాబుకి డబ్బు దాచిందికి చోటుచాలేదుట ఇంట. దొంగచే
స్తాడు పసుపు, పొగాకూ కురిపించే లక్షల్ని బస్సురూట్లకి
మళ్ళించిందికిహా వీలేదాయె నేషనల్ జేషన్ ఖర్చుమాలని.
ఇద్దాచింది కింకో లోగిలి కట్టించాలంటే ఎవరూ స్థలాల
మ్మటం లేదట దగ్గిలో. బాంకువాళ్ళు మేం దాచలేంకాబో
అంటున్నారు. వేళయినా పాలుపితకని గేదిలా గిలగిల్లాడు
తున్నట్ట పాపం.

నేను కాస్త నోరుజేసుకొని ఈ అర్భకుడివంట వెళ్లే
కాస్త ఒళ్ళు తేలిక చేయించొచ్చు.

హల్లో! ఏమిగురూ! మొహం వేలవెయ్యలేదు.
ఏమిగిరాకీ, మనియార్డరొచ్చిందా. కాపోతే ఇంటికి రానిస్తా
నని మీనాన్న కబురంపాడా? నువ్వెలాగేనా గట్టివాడి
విలే. ఆ భూమాత్తరవాత సహనానికి నీన్న చెప్పకోవాలి
గురూ.

తెల్లబోకు నీపేరు గురునాథమనే కాదు; గురువనే
భావనతో కూడా పిలుస్తున్నాను. ఏంజేస్తాం గురువుశిష్యు
డాయె శిష్యుడు గురువాయె. నామాట నువ్విననికాడికి నీ
మాట నేనేనా వింటాను. నువ్వు చెప్పినట్టే ఈసారి వింటానికి
మీ యింట మకాముచేస్తాను.

ఏవిటీ. నామాటే నువ్వింటావా. యలాగేనా
ఒహాటే. నన్ను చెప్పమన్నా ఆ మాటే అంటాను. కోటి
నదులు — కాదుకాదు ఆల్ రోడ్స్ లీడ్ టు రోమ్
నామాటా నీమాటాకూడా మీ యింటికి నడవమంటు
న్నాయి. అయినా ఈమాట నువ్వారెల్లకితం అఘోరిస్తే
ఎంతబాగుండేది. పిక్చరుకాపోయినా, కనీసం ఎక్స్ పీరియ
న్సేనా అఘోరించేది. నాతో మాట్లాడవే ఓ యెడ్యుకేష
నంటే విన్నావుకాదు; కనీసం ఆ హరీశంగాడితో మాటా
డక పోవడం అంతకన్న ఘనమైన యెడ్యుకేషనంటే అదీ
విన్నావుగాదు. ఫరవాలేదు. బెటర్లేట్ దాన్నెవర్. మించి
పోయిందేవ్వీలేదు.

మనవూరెల్లాం షద. నాదగ్గిరో బ్రలియం టైడియా
ఉంది. పూర్తిగా మన్నికాదనుకో. దానేవుంది. చేసుకుంటే
సరి. మరేంకాదు. ఎక్సుపిక్చర్సువారి నెక్స్ట్ పిక్చర్ కథ
లేకుండానే ఏణరంనాడు షూటింగా రంభించేశారు. ఏనో
ఆవేళ మంచిరోజు గదా అని, హీరోయినూ ఆవేళ
కాల్వీటు కాన్సిలై కాళీగా ఉన్నదనినీ, అందుకు తగ్గటే
దగ్గరే వున్న స్టూడియోలో సెట్టోటి కాళీగా పడుంచనినీ
గమనించి ప్రొడ్యూసరుగారు ఉత్సాహపడ్డారు. వారి బ్రద
రిల్లా ఇంజనీరు. సెలవులకొచ్చాళ్ళే. ఊరికే అలా ఒకదా
యిలా ఆడపిల్ల లెవట నోరెళ్ల బెట్టుక్కుచోపోతే అదేదో
కామెరా ఎదర అఘోరిస్తే సరిపోనుగా, డైరెక్టు చేసినట్టూ
ఉంటుంది, పిక్చరూ ఓటి తయారవుతుందీ అన్నాడు. అతనూ
సరే అన్నాడు సరే అంటే సరే అనుకున్నారంతా. పెరితనే
ఓషియానికులో కవిగార్ని ఫోనులో పిలిచి అర్జెంటుగా ఓ
కథ చెప్పమన్నాం. వెయ్యి రూ॥లు అడ్వాన్సడిగాడు.
మనిషికిచ్చి పంపాం, అదందుకోగానే ఇవాల్టికి లవ్రసీను
తీసెయ్యండి. రేపోమాపో కథ చెబుతాను ఆవటాని, అక్క
డికి పనికొచ్చే డైలాగులు రెండు ఫోనుమీదే చెప్పేశాడు.
సరే పిక్చరారంభమైంది. ఆతరవాతడపాతడపా కాస్తో
కూస్తో కథ చెబుతూ రావడం, వీళ్లు షూటింగు తీస్తూ
రావడం జరిగింది. కథ ఊహతామరలా సాకేస్తోంది. కారె
క్టరు కుచేల సంతానంలా, బాలాగమ్మలో గంధోళిగాడి
పిల్లలా, డబ్బున్నవాడింట బంధుమిత్రుల్లా పెరిగిపోయాయి.

పది రీళ్లయినా దారీ తెన్నూ లేదు. ఉన్న కారెక్కరనే చంపో, దేశాంతాలు తరిమేసో కథని ఆపుచేదామన్నా పాతిక రీళ్ళుదాకా పట్టేట్లుంది. జగదల ప్రతాపనంత పిచ్చ రన్నమాట. ఏదిదారీ, అసలు నీకథేమిటో దాని క్లయిమా క్షేవిటో చెప్పవయ్యా మగడా అని కంపెనీ జనాభా యావత్తు కవిగారి కాళ్ళావేళ్ళా పడింది. ఆయన లోగడ చాలసార్లు వీళ్ళ కాళ్ళావేళ్ళా పడ్డాట. అంచేత ఆ సరదా తీరేదాకా కాళ్ళు పట్టించుకున్నాడు. ఆ తరవాతేమో దాన్దే ముంది సార్, అంతా మీ ఇష్టం. మీ రెలా చేదామంటే అలాగే చేదాం. క్లయిమాకు గట్టా ఎలా వుండాలో మీరే చెప్పండి, అనేశాడు కవి చల్లగా. లోగడ ఆయన అయిడియాలో వీళ్ళు తోసవతల పారేశారన్న కనీ వుంది గాని, అందుకోసం ఇలా చెప్పలేదనుకో. ఆ కవిగారికి వీళ్ళ దగ్గర రెండువేలు అడ్వాన్సు పుచ్చుకున్న వైనంగాని, వీళ్ళ పిచ్చుకు చెప్పినకథ వైనంగాని, అసలుకథంటూ ఓటి చెప్పినవైనంగాని యంతమాత్రం గుర్తులేదు. అంతా పర గడుపైపోయింది. పోనీజరిగినకథేమిటో వీళ్ళనే చెప్పమన్నా. వీళ్ళుగాని ఎవళ్ళుగాని చెప్పగలిగేదేవుందిటా! అదీకథ. అంచేతది డెడ్డాకులో పడింది. అనగా శాపగ్రస్తం అయిపో యింది, దాని రహస్యం ఈ గిరీశంగాడికొకడికే తెలుసు.

కావున ఓ గురూ! ఇప్పుడు నువ్వుగనక నాకు మీ యింట వింటరిసార్వేర్పరి స్తివా ఆ కథ జ్ఞాపకం చేసుకుని

డైలాగులు సహా అంతా రాసేసి, తరువాయికథ, క్లయి
మాక్సూకూడా దీన్ని మీ తండ్రిగారికి చూపిద్దాం.
ఓ మంచిరోచూపిసి వార్ని చెన్నపట్నం పట్టుకొద్దాం. ఎక్స్
ఫిలింసువారికి తెలియకుండానే, వాళ్ళు రషన్ వేసుకునేటపుడు
ఈయన్ని గుట్టుచప్పుడు కాకుండా లోపలికి తోసేసి ఆ
కాస్తా చూపించి, మళ్ళీ గుట్టుచప్పుళ్ళేకుండా మనవూరు
తీసుకుపోయి, ఆ తీసినఫిలిం మనదేనని డిస్ట్రిబ్యూటరనే
ఒకానొక రాక్షసుడి చేతులో రాజకుమార్తెలా ఏడుస్తాం
దనీ, మీ నాన్నగనక ఓ యాభై వేలు పారేస్తే దాన్ని
విడిపించి పిచ్చరు పూర్తిచేసి లక్ష నొల్లకోవచ్చుననీ
చెబుదాం. తీసింది పనికిరాపోతే దాన్నే చెరిపించి మరో
కథగా మరో పిచ్చరుగా రాయించొచ్చుననీ చెబుదాం.
ఏమిటి? ఇంతవరకు తీసినట్టి పిచ్చరు నీనిర్వాకంవేననీ, సువ్వు
పేల్చినట్టి ప్రజ్ఞేననీ చెబుదాం. ఎవడికోసం ఇస్తారో...
వాట్.

థాంక్సు థాంక్సు. మరేవిటనుకున్నావు గిరీశవంటే?
రైట్. ఈ అయిడినూ తాకట్టేసి రైలుకర్చులుకో వంద
చూడు. నేను స్టేషను దగ్గర కలుసుకుంటాలే. చూడు స్పెన్సరు
సిగార్సు ఓపెట్టె, మస్తుగా టిఫిను, రెండు దస్తాల పేక,
నాలుగు దస్తాల తెల్లకాయితాలూ ఆలోపల జతడితే ఓ
దస్తా పదిరూపాయల నోట్లూ జాగరెయ్యి. నాక్కుంచెం
రాచకార్యాలున్నాయి. ఈలోగా చక్కబెట్టుకొస్తాను.
నీదొక్కా చేతిమడతలో దాచుకున్న పదిరూపాయల్నో

టిలా పారెయ్. తల్చుకుంటే నిమిషాలమీద పుడుతుంది
నీకు డబ్బు. థాంక్స్. వెయ్యేళ్ళకీ ఇలా నాకిచ్చేంత
గడించు.... చూడూ ఈ ముక్క-- అదే 'మనం' కాంపెన్సు
నట్టు-అప్పుకోసవేనాసరే ఎవరితోనూ అనకేం. అనవసర
ప్పబ్లిసిటీ. జనం కాళ్ళా వేళ్ళాపడి ఆపేస్తారు.

నీయిల్లు రా ఫిల్ముగానూ! నీ కెప్పడూ ఒక్కలాటి
 వేషాలే దొరకా! నీపిచ్చుకుకి ఒరిజినల్ మ్యూజికు జమ పడా!
 డబ్బులేకుండా చూసి హీరోయిను కాల్చిటివ్వా! రైంథ
 పనేశావు! పొడుగు తగ్గించెయ్యడమే!! ఇంకేమన్నా
 ఉందా. నీకిలాటి పిదపకాలబుద్ధులెలా పట్టుబడ్డాయర్యా!
 ఇంతటి ఒఘాయిచ్చాని కెలా వడిగట్టావయ్యా! ఇంకా
 నయం. నాతో అన్నావు. ఇంకెక్కడా అనబోకు. నీసెట్టిన
 కానీపెట్టి వేలంవేస్తే ఏగాణిగ్గానడెవడూను. ఆఖరికి నిడివి
 తెగ్గోస్తే దేశం బాగుపడుతుందని తెగ్గోస్తున్న మున్నీ ముగార్జీ

రాజాజీలుకూడా నీ కార్యాన్ని హర్షించ రేవనుకున్నావో గాని.

సంస్కరణలంటే మజాకా అనుకున్నారా. ఇవాళ చెయ్యి అనగానే రేపొద్దున్న చేసిపారేస్తే ఏంగాను. అన్ని పన్నూ అలా చకచక తెవిలిపోయూరుకుంటే జనానికి మంద కొడితనం వచ్చేస్తుంది. సంస్కరించడానికి దుబారాలూ, పరిష్కరించడానికి సమస్యలూకూడా హార్తికర్పూరంలా హరించిపోతాయి. కలికంలోకూడా లేకుండా పోతాయి. అప్పుడు నాయకులంతా ఏంగానూ. గోళ్ళు కొరుక్కుంటే మటుకు అవి ఎన్నాళ్ళొస్తాయిటా! వాళ్ళక్కాలక్షేపం ఉండదు. ప్రతికలకి రాసిందికేవుండదు. జనానికి చదివిందికేవుండదు. పెద్దపెద్ద ప్రవక్తలు, కాదల్చుకున్న విమర్శకులు, ఇతర అడ్డవైనవాళ్ళు, తలకిమాసినవాళ్ళూ ఒంటి కాలిమీద లేచి తిట్టిపోసిందికి రెడీగా ఏవుంటుంది? కాంగ్రెసురాజకీయాల్ని, లంచగొండితనాన్ని, సమకాలిక సాహిత్యాన్ని ఎంతకని తిడుతూ కూచోగలరు. వెధవది పాతసబ్బెటు. పైగా సాహిత్యాన్నేవన్నా అంటే సినిమా వాళ్ళలా పడూరుకోరుగదా. వెధవాయిలూ చెవలాయిలూ మీరుట్టి వెధవాయిలున్నండి. మీకు మారాత బోధపళ్ళేదున్నండి. పుట్టినవాళ్ళంతా బొడ్డాడని వెధవాయిలేగదా! పుట్టబోయేవాళ్ళంత ప్రజ్ఞ మీకెక్కడేడిసిందిటా? మీకు మమ్మల్ని తిట్టిందికే గాక మెచ్చుకుంది. గూడా తాహతులేదున్నండి. అని తిట్టిపోస్తారాయె.

అంచేత సినిమానేనా దక్కించకపోతే యలా తిట్టుకుందికి.
కనస్ట్రక్టివ్ క్రిటిసిజమ్ ఇహ దేనిమీద అఘోరిస్తాం జెప్ప.

నీపాటి తెలివేటలేకనేనా—మినిష్టరు గిరిజాలు
పెట్టుకుంటున్నారా ? వాళ్ళన్నాచిసి నేర్చుకోవచ్చు
యంతైనా. రాచకార్యాలన్నీ ఒక్కపెట్టున చక్కపెట్టి
నిజంగానే ప్రభుత్వంచేసే పనులేస్తేస్తే పాలిటిక్స్లో డెడ్డా
కొచ్చేయ్యదూ. వాళ్లు చూడు ఎంత పొదుపుగా స్థిరంగా
చూడముచ్చటగా పోట్లాడుకుంటున్నారో. ఒక ఆర్డరు
ప్రకారం వంతువేసుకుని రోజు కొక్కటంటే ఒక్క- స్టేటు
మెంటు అంతే. ఉన్నాయిగదా అని అన్ని స్టేటుమెంటూ
ఒక్కపూటే యిచ్చేదామనుకుంటే బాతూ బంగారు
గుడ్లూ కథలా అయిపోతుందిగదా.

అంచేత మైడియర్ వెంకటేశం, అదీ ఇందులో
ధర్మసూక్ష్మం. పొడుగు తగ్గించమన్నారగదా అని నువ్వు
చటుక్కున తగ్గించేస్తే కొంపలంటుకుపోతాయి. మరేం
భయంలేదు. నీ ఇరవైవేల ఫుటేజీకీ ఎన్నడూ మోసంరాదు.
ఒక్కడుగు లోటురాదు. పాతిక ముప్పైవేలు తీయవల్సి
కున్న హేమా హేమీలున్నారు వాళ్ళవెనక నిలబడు.
మరేం ఘోకాలేదు.

*

*

*

అంతేకాదు. మరొక ఉపద్రవాన్ని గూడా నువ్వు
కనుక్కోలేక పోతున్నావు ఈ నిడివి తగ్గిస్తేవా, కథలో
అక్కర్లేని పాటలూ, అణాకాణీ డాన్సులూ పోయి అవక
తవకలూ అతుకులూ గట్టా లేకుండా నీటుగా ఉంటుంది.

ఆపశంగా అది సహజంగా అమరిపోయి జీవితానికి దగ్గిర్నా వెళ్ళిపోయి అందులో కలిసిపోతుంది. ఆపై నిహచెప్పేదేవుంది.

ఇప్పటికీ మరో మరో విధాన గాపోయినా టెక్నికల్ హంగారమాల ధర్మవా అని పిక్చర్లు లైఫ్ లైక్ గా తయారైపోతున్నాయి సీనులో. స్పెల్లిస్ వచ్చాక కంపు గొడుతున్నాయట. ఇహ నెప్పుడో అప్పుడు “ఫీలీస్” గూడా రాకతప్పదు. అనగా మధుబాల మొహం నీకు బావుందని తోస్తే సినిమా చూస్తూ చూస్తూ ఆవిడ బుగ్గమీద చిటికె యొచ్చుట. దిలీప్ కుమార్ ధోరణి నచ్చకపోతే భుజంతట్టి అబ్బీ ఇటు తిరిగి నటించమనొచ్చు. మరోహడా మరో హడా ప్రేమగిపోతూంటే నెత్తినో మొట్టికాయ మొట్టచ్చు. ఎవడన్నా ఏడుస్తూవుంటే వాణ్ణి కావలించుకుని భోర్న మనవూ యాడవచ్చు. ఈ విధంగా జీవితం సినిమా ఏకమై పోతాయి.

ఒకపక్క ఇదిలా ఉండగా మరోహ పక్కనించి సత్యజిత్ రాయలాంటివా డున్నడున్నట్లు చూపించేసి ఫిలిమ్ ని జీవితానికి దగ్గిర్నా లాక్కొచ్చేస్తున్నాడు.

అలాయితే మంచిదేగా అనేవు కొంపదీసి. వెనకటికి జర్మనీవాడూ, రష్యావాడూ తగూలాడుకున్నపుడు రష్యా వాళ్ళు జర్మనీలోకి, వాళ్ళు రష్యాలోకి వచ్చేసి రష్యా జర్మనీ, జర్మనీ రష్యా అయూరుకున్నట్లు జీవితం సినిమా, సినిమా జీవితం అయిపోగలవు. ఆ లోపలే డబ్బు నొల్లు కుందికీ ఛాన్సుండదు. సినిమాలన్నీ జీవితంలా ఉంటే, అసలే

జీవితం అంటే మొహమ్మొత్తున్న జనం సినిమా కెంటుకురా అని మానీగలు.

అంచేత ఇప్పుడు సినిమా ఉన్నదున్నటుంచేయాలి. జీవితాన్ని సినిమాదగ్గరికి జరపాలే తప్ప సినిమాని యంత మాత్రం ఇటు లాక్కూడదు. ఇందులో శ్రమా లేదు. జీవితం సహజంగానే సినిమావేపు వెళిపోతుందిగదా. సినిమా కథలాగే తలా తోకా లేకుండా, అస్తవ్యస్తంగా అతుకుల బొంతలా తయారవుతూంది గదా. తెలుగు సినిమాలో కారెక్టర్లలాగే జీవితంలో మనుషులూ, పెద్దలూ, పిన్నలూ అవకతవకగా మాటాడుతూ నడుస్తున్నారుగదా. అర్థంపర్థం లేకుండా పుడుతూ గిడుతున్నారుగదా సినిమాలో కామెడీ లాగే అన్ని రాజధానుల్లోనూ సర్కారు ప్రహసనాలు సాగుతున్నాయిగదా. ఛీఫ్ మినిస్టర్లు, మినిస్టీఫ్ మినిస్టర్లు నవరసాలు పోషిస్తున్నారుగదా. సినిమాలో డైలాగులాగే నాయకులు — రాజకీయాలవాళ్ళే అని గాదు—సినిమావాళ్ళు, సాహిత్యపువాళ్ళు డైలాగు పేట మెంట్రిచ్చేస్తున్నారు గదా. డైలాగులాగే కృత్రమంగా మాటాడుతున్నారుగదా.

సినిమాలో డై రెక్టర్లుగాళ్లలాగే జీవితంలో సాహిత్య పుర్వతాలు, పానకాలు, రాజకీయ మేరువులూ, నైతిక ఎవ రెస్టులూ, పాత్ర పోషణగురించి బొత్తిగా పట్టించుకోడం మానేశారు — మరోడి మరోడి పాత్రపోషణనికాదు. ఎవరికి వారే శాయశక్తులా కారెక్టరైజాసినేషన్లు చేస్తున్నారు. జీవితం ఇంతజోరుగా ఉత్సాహంగా సినిమాదగ్గరికి జరిగి

పోతూఉంటే మన సినిమా, జీవితానికి చాలా దూరం అన్న
చెవలాయి ఎవడోయ్యా? అంట—

*

*

*

ఆయ ఆయ దయచెయ్యండి. ఇందాకట్నించి ఒక్క
లాగ ఆయొక్క స్వాతివానకి ముచ్చెపుచిప్పలాగ తవరి
కోసమే వెయిట్ చేస్తున్నా. ఏవుందీ... ఈ దిప్పకాయ కని
పిస్తే సాళుకబుర్లు చెబుతూ కూచున్నా. ధ్యాసంతా
మీమీదనేస్మండి—

హోరి మీ! మీ నికార్సైన అభిప్రాయాలు బహర్ష
పడా! ఎంతమాట సెలవిచ్చారుసార్, రై తేనుకోండి. సినీ
లోకరీతిమీద జారీ అయినట్టి నీతిచంద్రిక ఇంటరెస్టింగానే
ఉందిగాని. అచ్చతప్పులున్నాయిగదూ? అదే... ఒక్కొక్క
స్థానం సాలు కారు పిక్చర్లకన్న నటించకూడదని పడింది—
20 బదులు. హాసిల్! ఆరుపిక్చర్లలో వేస్తే ఇండస్ట్రీ బతికి
నట్టేనా అంట. స్టార్లకి కాన్సెప్టుషను జాస్తి అయిపోయిందా!
ఇప్పుడే కథలు అంతమాత్రంగా ఉంటున్నాయి. డైలాగులు
వీళ్ళ నిముడ్చుకోలేక పిగిలిపోతున్నాయి. స్టార్ల ఆట ఆలో
చించకుండానే ఎన్నో సంస్కరణలు చేస్తున్నారు.

రేప్పొద్దున్న తక్కువ పిచ్చర్లలోవేస్తే ఇంకా దుంపతెంపె
య్యరూ. కథగురించి నిజంగా ఆలోచించెయ్యరూ? వేషం
రీలుకెన్నేసి ఫ్రేముల్లో ఉందో చూసుకుందికి మాత్రమే
తీరికున్నవాళ్ళు రేప్పొద్దుట్నించీ అడుగడుగునా మంచేవిటి
చెడ్డేవిటి తలేవిటి తోకేవిటి కథేవిటికమామీమేవిటనితగులు
కోరూ. హమ్మో! కొంపలు ములిగిపోతాయి. అలాగే
ఇంకో వెకిలిరాతకూడా ఉంది. స్టార్లు తమక్కావలసిన
వాళ్ళచేతే మేకప్పు వేయించుకుంటామని పట్టుబట్టకూడ
దుష. ఇంకానయం. కారెక్టర్కి తగ్గటే వేషం వేయించుకు
తీరాలన్నారుగాదు.. ఏమో ఏంచెప్పగలం రేప్పొద్దున్న
లేవగానే, “—అంతేకాదు పాత్రకి తగిఉంటేనే వేషం
వెయ్యాలి” అని శాసించినా శాసిస్తారు, వాళ్ళ సామేం
పాయె.

ప్రొడ్యూసర్ల గురించి మటుకు మీరు మంచిముక్క
చెప్పారు. తగినంత కారణం లేందే డబుల్ వర్షను తీయ
కూడదని.... సింగిలు వర్షను చిత్రాలన్నిటికీ తగినంత
కారణం లుంటున్నాయని ఎంత గడుసుగా ఒప్పుకున్నారూ.
మాశారూ, రచన అంటే అలా వుండాలి. ఒక్క వాక్యం
చాలు, గంగిగోవుపాలు అన్నట్లుగా. మెచ్చుకోవల్సించ్చోట
నేను కుండబద్దలు కొట్టినట్లు మెచ్చేసుకుంటాను. అది నా
దుర్గుణం. ఏంచేస్తాం. పేచీ అల్లా ఇదో ఈ స్టార్దగ్గిరే.

మరేంలేదు. ఒహపక్కనించి కొత్తవాళ్ళు రావా
లోయ్ అంటూ మహాపక్క ఉన్నవాళ్ళ కిలాటివి నూరి

పోస్తే యలాగా అంటా. ఇవి నూరిపోయ్యడమూ, మరో పక్క నూరిపోయాల్సిన నూరు హంశాలగురించి అసలు మాటేనా ఎత్తకపోడవూ? దారుణంగాదూ!

ఏదీ! కొందరు హీరోలూ హీరోయిన్లు అయి కపటత్వానికి ఆనామం పెట్టేసి, వేళకి ఘాటెక్కి కొచ్చేసుడం తప్పని దుయ్యబట్టరేం? చక్కగా పదకొండింటికొచ్చి ఆకలేస్తోందని పన్నెండున్నరకి చెక్కేసేవాళ్ళ అడుగుజాడల్లో వీళ్ళంతా వెళ్ళేరేవిటని నిర్దీసి అడగరేం? లావాణ్ణి తయి లేదు అంటూ, చిక్కిపోతున్నవాళ్ళని పట్టుకు చివాటెయ్యరేం?....

*

*

*

యాక్టింగుకేం తెండి పేరుగురించిగదా అనేవాళ్ళ కసలీ శాస్త్రీలగురించి పట్టంపేల? డబ్బింగు సినిమావాళ్ళ పద్ధతులు అందరూ ఎందుకు పట్టుకు వేళ్ళాడరు? అహ తెలీకదుగుతాలెండి. డబ్బింగువాళ్లు అరవ సినిమాకథ, మాటలూ రాసినవాడి పేరుని ఎంత చక్కగా తెలిగిస్తున్నారు తెలుగులోకి? అసలు వాడిగుట్టు మనికి తెలిగిస్తున్నారా? అలాగే అరవపిక్చరుకి పాటలు చేసిన మగాజుకు డైరెక్టరు పేరుని, తెలుగులో రీరికార్డింగు చేసినవాడి పేరులోకి ఎంత షోగ్గా తరుమా చేస్తున్నారా? అక్కడితో ఆగిపోతారేవీ అని. అందులో శివాజీగణేశమూ సుద్దినీ నటిస్తే పబ్లిసిటీలో రామారావు అంజలీదేవి ఆంటాని ట్రాన్స్లేట్ చేసి అఘోరించవచ్చుగా? తిన్నగా తెలుగులో

తీసేవాళ్ళుకూడా అంజలీ రామారావుల పేరుగురించేగా బెంగెట్టుకున్నదీ. వాళ్ళ ప్రజ్ఞని యలాగా వాడుకోదల్చుకో లేదుగా? అంచేతిలా చేస్తే చక్కహా ఫలానాదీ డబ్బింగు సినిమా అయినట్టు మూడోవాడికి తెలీదు. ఇటు తెలుగు పేర్లు ఉంటాయి.

ఇదేస్కీము పెల్లూ పిచ్చర్లలోకూడా వాడుకోవచ్చు. కాలపీట్స్ ఇవ్వని, ఇచ్చినా ఆలీశంగా వచ్చి ఆరెస్టా లేకుండా ఏడిపించేవాళ్ళనీ పేరుకోసం బుక్ చేసుకునివాళ్ళకిచ్చే బ్లాక్లూ వెల్లూ కూడా పారేసి, ఆ వేమాలకే పదో పరకో పారేసి కొత్తవాళ్ళని బుక్ చేసుకోవచ్చు. పెద్దవాళ్ళ పేర్లుంటాయి. కొత్తవాళ్ళ మొహాలుంటాయి. ఉభయతారకం. సారు బెంగెట్టుకుంటారని బెంగక్కరే. ఈమధ్యనో తారన్నట్లు — వేషం ఎలా అఘోరించినా పట్టింపులేదావిడకి.

ఈ బాపతు పనికొంత ఇప్పుడు లాంగుమాట్లలో ఎలాగూ జరుగుతోంది. స్టాండుబై యాక్టర్లద్వారా. ఇక మిడ్ లాంగ్ కీ, క్లోజ్ అప్ కీ రావడం తరువాయి.

అలాగే తీరిక లేని రైటర్ల సంగతీని. అండర్ గ్రవుండులో ఉండి రాసే నీరికా, ఓపికా లేని గొప్ప రైటర్లందరికీ డబ్బిచ్చేసి పేరు కొనుక్కుని, తరవాత వర్ధమానులకి పదో పరకో పారేసి రాయించుకోడం—వాళ్ళ పేరూ వీళ్ల రాతాను. మోతగా ఉంటుంది ఒక పెనాలీ జెంటిల్ మన్ అన్నట్టు.

ఆమాటకొస్తే ఇదీ కొత్తగాదనుకోండి. జరుగుతున్న కథగదా.

మూజీకువిషయంలో మాత్రం ఈ పద్ధతి రివర్సులో వాడాలి. ఒక్కొక్క టెలుగు పిక్కరులో ఐదారు హిందీ హిట్ సాంగులు గుప్పిస్తున్న ప్రొడ్యూసర్లు ఆ రీతికానింగు పనికి కుదుర్చుకుంటున్న మూజీకు డైరెక్టర్లకి ఇంకో పది వేలు పారేసి, పేరుసంగతి మర్చిపోమ్మనాలి. అపై 5 తమ పిక్కరుకి మూజీకు డైరెక్టర్లు శంకర్ — జై కిషన్, బర్మన్, రామచంద్ర అని పబ్లిసిటీ ఇస్తే బాక్సాఫీసు డ్రా ఇంకా బావుంటుంది. చిత్రగుప్త, రవి వగైరాల పాటలు పుచ్చుకున్నప్పుడు మాత్రం శంకర్-జై కిషన్, బర్మన్ అనే వేసే య్యడం మంచిది.

ఇదీ బుద్ధిమంతుల పద్ధతి.

*

*

*

ఎక్స్‌యిజుసుంకం పేరిట హాలువాళ్ళు ఆటకీ రెండేసి రూపాయలు అచ్చకోవాలని స్టూడియోలవాళ్ళు, కాదు మీరేనని హాల్లవాళ్ళు అంటున్నారు. ప్రొడ్యూసరింకా ఏవీ అనకుండానే ఈ రెండువర్గాలవారూ ఇలా వాదించుకోడం చూసి పెద్దతారలు కొంచెం ఖంగారు పడుతున్నారు — ఇది ఇటు తిరగదుగదా అని. మరేం ఫర్వాలేదు. తెర వేలుపులజోలికి ఎవడూ పోలేడు, మహా అయితే చిన్న నటులు భరిస్తారు దానికేం.

“అయినా కాపోయినా ఇదేవంత పెద్దమొత్తం గనకా వెధవ రెండు రూపాయలు. సముద్రంలో నీటి

బొట్టంతా” అన్నాడు ఒక వర్గపాయన రెండోవర్గం వాళ్ళ కేసి కోరగా చూసి.

“అదేంమాట, లిటిల్ డ్రాప్స్ జాయిన్ టుగెదర్ టుమేకెనోషన్ -చిన్నచిన్న నీటిబొట్లు కలిస్తేనే సముద్రాలు తయారయేడి” అన్నాడు నీటిబొట్ల విలవ తెలిసిన ధన సముద్రుడు.

మొత్తానికి మనం వీటిగురించి ఆటే చర్చించడం ఊమకరంగాదు. వాళ్ళూ వీళ్ళూ కలిసి మన్నెత్తికి తోసేగ్గలు.

డ్రీయర్ వెంకటేశం, హియర్ కమ్స్మిరీశం
ఫియర్ హిం నలేశం, మియర్ దిస్సెవేషం.

యవరూ, నువ్వేనా వెంకటేశం! రక్షిం=నావు.
ముందా నట్టింటితలుపు జార్లా వేసిరా ఎవ రేనా చూడగ్రలు.
వచ్చేటపుడు నా ధోవతి, మీనాన తాటాకు పెట్టించి
యజ్ఞోపవీతం ఒహటి పట్టుకురా. చెప్తా...

... మరేమీ లేదు. సింహద్వారం వదలి యిలా
దొడ్డిదోవన ఈ వేషంలో జొరబడేసరికి మీవాళ్ళు యవ
రైనాచూసి యవడో దొంగాడు జొరబడ్డాడని పొరబడ్డా
ఒళ్ళు మళ్ళీ హూనం అవుతుందని, నాయొక్క మేసేజిని

మంత్రబద్ధంచేసి జపిస్తూ వచ్చాను. ఏ యాయవారబాబ్బ) ఛాణేశతరుడో అనుకోబోరా అని.

మళ్ళీ హూనవేవిటి ఒహమాటయిందా అంటావా. నువ్వు అలా ఇగ్నోరెంట్ గా మాటాడితే యలాగోయ్. బోగాని ఆ గొబ్బర్నూని యిలా ఈ పీపుమీద కాస్త పట్టించు... నొక్కిరాయకు. బులబులాగ్గా. మన సినిమా వాళ్ళు సంఘసంస్కరణ చేసినంత బులబులాగ్గా రాయాలిస్తే...

ఆ... యేవీలేదోయ్. కాస్త డిఫరెన్సాఫినియన్ ఏర్పడింది. అంతలోనే వాళ్ళు వాళ్లతప్పు తెలుసుకుని నాలిక్కరిచేసుకునికాళ్ళాచేతులాబ్రతివిలాడారు... ఏవన్నావూ. విరగ్గొట్ట వొచ్చారనా. యవరంటా ఆ మాటన్న అయోగ్యుడు. మీమావ కరటకశాస్త్రురే అయితే అతగాడి కెవరు జెప్పారో నాకు తెలుసు. ఆ మధురవాణి కూసుంటుంది. దానికి సరసంవంటే మహాచెడ్డయింది. లేనివి ఊహించి ఉన్నట్టుగా చెప్పడం దానిప్రజ్ఞ.

నీదగ్గర దాపరికవే వుంది. ఆత్మస్తుతి చేసుకుంటున్నారు మాస్టరుగారని నువ్వనుకున్నాసరే చెప్పేస్తాను విను. చెప్పనిపాపం నాకేల. అదుగో ఆ బైస్కోపువాళ్లు ఏడిశారుగా ఊరిచివర—అవుడ్డోరు షూటింగు చెయ్యడానికొచ్చారు. తీరాదిగేసరికి, గిరీశంగారీచాయలే ఉన్నామన్నీ, ఒళ్ళు దగ్గరపెట్టుకు పన్నెయ్యి, లేకపోతే ఏకేస్తాడని యవరో ఆ డైరెక్టరుగాడి చెవులో ఊదార్చ.

హమ్మమ్మ వార్ని దర్శించకపోతే యలా అని యిదయ్యాట్ట. ఆనక మళ్ళీ నేను కోప్పడతానేవోనని కాకిచేతే కొరంపించాడు, పొద్దున్న చూళ్ళే?—చుట్టా లొస్తారా గెంతెయ్యి అని నేననేసరికి పందిరిమీద కాకి చెంగున గెంతేసి కావుమని అరిచిందీ? చుట్టా లెవరను కున్నావుటా.

సరే తీరా ఆఘాటింగు చూడబోయేసరికి, లోపల డైరెక్టు చెయ్యకపోతే మానె, వేషవేచనా కట్టాలని అక్కడి జనాభాఅంతా కాళ్ళావేళ్ళా పడి యిదయ్యారు. మీ ముచ్చటేల కాదనాలని మేకప్ అయి కామెరా యెడట నిలబడేసరికి సినీజనమంతా డంగయిపోయారంటే నమ్ము.

మనవేసింది విలేజి కాడీరోలులే. హీరోయిన్ని బలాత్కరించబోతాడు. అంతలో హీరో అడ్డుపడి నన్ను తన్ని—నన్నంటే నా వేమాన్నిలే — ఆ చిన్నవాన్ని కాపాడతాట్ట.

తీరా నేనువేషంకట్టి రెండేప్రషంలు అలాఅలా విసిరేసరికి కథ అడ్డం తిరిగిపోయింది.... ఇంకాసిని వేన్నీ శృంధుకోబాబూ.

యేవుందిటా, ఆ హీరోగాడిగుండె బేజార్తైకోయి నేను వీరిపక్కన నటించలేను. వీడు నటరాక్షసుడు బాబోయ్. నన్ను నా సీన్లనీ మింగేస్తాడని ఒహలేగోల.

ఆవంకా ఆ హీరోయిను నన్ను చూడగానే, పెరు
గన్నందగ్గర మీ మావలా మొహవింత జేసుకుని కథ
మార్చాలంది.

తనని నేను బలాత్కరిస్తున్నప్పుడు అడ్డుపడ్డ హీరో
ఓడిపోవాలనీ, ఆనక నేనే తనని రాక్షసవి నాహమాడాలనీ
పట్టు పట్టింది. అంటే విలనే హీరో అయిపోడవలన్నమాట.

యేమిజేతువు? దైవమా అని వాళ్ళు దిగాలు పడి
పోయారు. నేను ధైర్యంజెప్పి, ఆ పిల్ల నొప్పించి షూటింగు
జరిపించాను.

యాక్టింగులోనే చిక్కొచ్చిందన్నమాట. బలాత్కారపు
సీనులో నేను ఆ హీరోయినుమీద ఇమోషన్ కొద్దీ కాస్త
ధాటిగా నటించేసరికి-యవడో ప్రొడ్యూసరు బదరిల్లాట-
వాడు ఫైరయిపోయి వాట్ ఇంత నాచురాల్సీ అక్కర్లే
దన్నాడు.

నాకా నువ్వు పాతాల్చెప్పేదని నేను మరింత దీనిగా
నటించేసరికి వాడు డంగై పోయాడు.

అంత గొప్పగా నటించిన ఆ నా చెయ్యి తనక్కావా
లని ఆటోగ్రాఫు చేయించి పట్టుకు చక్కాపోతానని వాళ్ళ
ఆఫీసులో నా స్మారకచిహ్నంగా అట్టి పెట్టుకుంటాననీ
మారాముడి పెట్టాడు.

చెయ్యేల, నేనే వస్తానన్నా విన్నాడుగాడు. వాడి
లాగే మరి కొందరుకూడా ప్రేమకొద్దీ సొంతానిక్కావాలని
ఈ చెయ్యిహరూ, ఆ చెయ్యిహరూ, ఈ కాలాహరూ

ఆ కాలోహరూ, ముక్తోహరూ, చెవులొహరూ లొక్కో
బోయారు. శిబిచక్రవర్తి నోమారు తల్పుకొని సరే, తీసుకు
పోండందామనుకున్నాగాని నా శాస్త్రీకోసం సుహృద్
ముఖ్యంగా మీ సిస్టరూ బెంగెట్టు కిదాతారని.—

యూ ఇడియట్. నవ్వుతున్నావా? సుహృద్
లోకంతో పాటవుతావనుకోలేదు. జరిగింది కొట్లాటయితే
వాళ్లు మళ్ళీ నామాట వింటారా చెప్ప. మరి విన్నారే
తెలుసా?

ఆఫీసు అవుతూనే షూటింగాపేసి లెక్కరి మ్మ
న్నారు. ఏకబిగిని ఘంటన్నర లెక్కరు దంచేసరికి జంగై
పోయారు రెండోమాడు.

హారా! ఇంకానయం యీ శాస్త్రీ మరవిప్పేసి ఏ
ముక్క కా ముక్క స్వార్థబుద్ధితో ఏ ముక్క కా ముక్క
పట్టుకుపోయి దాచుకుంటే యీలాటి లెక్కరు పోగొట్టు
కునేవాళ్ళంగదా అని కువీలి కువీలి యేడిచారు.

హారా మన ఆంధ్రులఁ వింతగొప్పవాళ్ళవార!
గిరీశంగారు అరిటిపం దొలిచినట్టు చెప్పేదాకా యీవైనం
కనుక్కోలేకపోతివేఁ అని నొచ్చుకున్నారు. వారన్నట్టు మనం
బహు దొడ్డవాళ్ళమని గర్వపడ్డారు. లాల్చీలున్నవాళ్లు వినా
మిగతా యావన్నరిందీ కాలరెత్తుకున్నారు.

కాదుటోయ్ మరి. తిట్టుకున్నపుడు తిట్టుకున్నా. మన
గొప్పతనంకూడామనం చెప్పుకోవద్దుటోయ్. సబ్బిసిటీ ఈజ్
ది లైఫ్ ఫాక్టి అన్నాడు సీవదొర. కాపోతే; మనదేశం
సంస్కృతిని సాంప్రదాయాన్ని ఇంతగొప్పగా అర్థంచేసుకుని

ఇలా నష్టపోతూ సినిమాలు తీసినవాడెవడోయ్, తెలుగు వాడు కాక. సత్యాన్వేషణను మన పూర్వులు యెలా సాగించారు ? అదంతా ఫిలాసఫీ అనుకో.

పెద్దలేవన్నారు? అబ్బీ. ఈ సత్యం అనేది ఓ పట్టాన కొరుకుడుపడదురా... పట్టుకు దొరకదురా. పెతీది సత్యం లాగే అవుపిస్తుందిరా. తీరా దగ్గిర్నా వెళ్ళి చూశాక అనుభవమైనాక యిది కాదురా సత్యం అనిపిస్తుందిరా. అది ఎండమావిలా పరుగెత్తిస్తుందిరా.

కావున మనవున్న అలాగే వెళ్ళి నేతినేతి అనుకుంటూ—నేతి అనగానే చేగోడీలు జ్ఞాపకం చేసుకోకున్నీ—న యితి అనగా ఇది కాదు అని తాత్పర్యం. ఇది కాదు ఇది కాదు అనుకుంటూ పోతే అయినదేదో తెలీకపోయినా కానివన్నీ బోధపడతాయిగద. ఇప్పుడు నిన్ను మీ నాన్న అద్దాంత్రంగా వచ్చిపడి అబ్బిగా పదమూడు పద్దానుగు ఎంతరా అంటాడు. అర్థవైమూడు అంటావు నువు అలవాటు చొప్పున. కాదు అని గూబ కదలేస్తాడు నాన్న. 79 అంటావు. రెండోగూబ కదులుతుంది.

తొంభై నాలుగు కామోసు అంటావు. కాదు అంటూనే సీచెవి మారు వేషం వేసుకోబోతుంది. నూట యాభై ఆ గా? అంటావు. కాదు. ఇలా పోగాపోగా పదమూడు పద్దానుగులెంతో చివరకి నీకు తెలీకపోయినా కానివేవేవో కంతతా వస్తాయిగదా.

అలాగే విడో మారియేజెస్ తీసుకో. ఒక బ్యూటీ ఫుల్ యంగ్ విడో బుచ్చమ్మకి—విమిన్ ఆమె విడో కాక

ముందు ముక్కుపచ్చలారని పసిపిల్లగా వుండగా మీ పాదకు ఒక ఓల్డ్ ఫెలోకి కట్టబెట్టేస్తాడు. కాని నిజంగా అది బుచ్చు ముక్కు తగునా? యంతమాత్రం తగదు. అందువల్ల తక్షణం దేవుడేంచేస్తాడు. ఇదికాదు అంటాడు. అని ఆ బొట్టు చెరిపేస్తాడు. అలా కాక ముందరే, ఇదేమిటయ్యా గిరీశం వంటి జెమ్మి ఇచ్చి పెళ్ళి చెయ్యవయ్యా అంటే మీ నాన్న వినడుగదా. దేవుడే దిగొచ్చినా లాభంలేదుగదా. అంచేత ఆయనా ఆబోరు దక్కించుకోడానికని ఆ పైగానే ఊండి పదమూడు పద్దానుగులకి నువు చెప్పే జవాబులన్నీ మీ నాన్న కాదు కాదన్నట్టే ఆ పెదనాన్నా మీనాన్న పనుల్ని కాదంటూ ఉంటాడు. నువ్వేనా చూడు 13 వ యక్కంగూర్చి మరోసారి మీనాన్న అడిగినపుడు ఇన్ని జవాబులు చెప్పవు. అపుడు సాంటిపిక్కల, తొడపాశాల, మొట్టికాయల సంఖ్య తగ్గుతుంది. అవునా. సుఖపడతావు.... అదే రహస్యం.

బాబూ మన తెలుగు సినిమావారు మహా గొప్ప వేదాంతులు అనడానికిదే ప్రబలసాక్ష్యం. ఈ నేతివాదం పట్టుకుని, ఒక్కొక్కసినిమా తీసి దెబ్బ తిన్నపుడల్లా ఇది కాదు అని చెంపలేసుకుంటారు. వాళ్ళేకాక మరొకడు కూడా ఆ పొరబాటు చేయడు.

ఈ విధముగా 'హానాట్ టు మేకేఫిల్మ్'-అనగా ఒక సినిమాను ఏ విధముగా తీయరాదు, హానాట్టు రైట్, యాక్టు, ఎట్లు వ్రాయరాదు, నటించరాదు అన్న ప్రశ్న

లకు జవాబులుగా ఒక్కొక్కచిత్రం ఒక్కొక్క క్లాసిక్కుగా ఉద్గ్రంథంగా తీసేస్తున్నారు మనవారు. ఇంత అపారమైన అపురూపమైన గ్రంథసంపద వేదాల తరవాత మనకొచ్చిందేమిటి?

నేతినేతి అంటూ మనవాళ్ళు ఇన్ని మహత్తర సినిమాలు లక్షల ఖర్చుతో హైరాణతో లాగి అవతల పారేస్తూవుంటే, ఈ నేతి సినిమాల్ని పట్టుకుని, “మనవంతునూ నెసరుకోయ్” అన్న చెవలాయ యవడంట?

చూశారా! చూశారా! చూశారా బుచ్చమ్మ
వదినా! ఇవన్నీ ఈ పేపర్లన్నీ చూశారా? ఏం గనిపించింది?
వాడ్లు యూ సీ? విడ్డోన్ విడ్డోన్ విడ్డోన్. ఈ సీజను సీజ
నంతా అదే సబ్జెక్టు. బంపర్ క్రాప్! మైగాడ్! ఒక గిరి
శానికే సింపతి అనుకున్నారు గదా ఇన్నాళ్ళూ? నేనెవితే
నమ్మేరూ? ఆ పోఫోన్ ఈ గిరిశంగారు ఏవో కల్లబొల్లి
కబుర్లు చెబుతారే తప్ప, ఇవన్నీ నిజాలా యేవిషీ బిడ్డారం
గాపోతే అనుకున్నారు. అంతేనా. ఇప్పుడైనా నమ్మండి
ప్రీజ్ బిలీవ్ మీ. నా క్కల్లాకపటం తెలీవు. మా నాయ

నమ్మ ముప్పుటలా మొత్తుకునేదదేగదా. హయ్యో నే నేం జేతునమ్మా ఈ గిర్రడిక్కల్లా కపటం బొత్తిగా తెలిస్స చ్చాయిగా దేందారమ్మ. వీడెలా బతికి బట్టకడతాడమ్మా అవటాని.

మెడియర్ సిష్టరిల్లా! బిలీవ్ మీ. నాకే గనక్ మాయదారి కబుర్లు, కపటబుద్ధులూ పట్టుపడుంటే ఈపాటికి మిమ్మల్నున్న పళంగా ఎగ రేసుకుపోయి ఏ అయిఫిల్ టవర్ మీదనో కూర్చుని కులుకుతూ మిమ్మల్నానందపరుస్తూ ఉండేవాణ్ణి. ఏందారి మరి. మంచిగురించి మంచిగా చెబితే విన్నంటే, మాయజేసయినా దార్లో పెట్టవోయ్ అన్నారు పరబ్రహ్మ శాస్త్రులవారు. నా కిన్నాళ్ళూ తెలీక అజ్ఞానం కొద్దీ ముద్దుగా చెబుతూ వచ్చాను. పోన్లెండి. ఈపాటికై నా తెలిసిందిగద. లోకవంటే ఈ అగ్గురారవే, కాదనీ, ప్రపంచకవంతా మనకొంప పెరడవతలేదప్ప ఇవతల్లేదనీ, ఇప్పటికై నా తెలిసిందిగదా. ఒక్క మీ నాయనగారే తప్ప మిగతా యావన్నంది ప్రజలున్నూ కోడై కూస్తున్నారు విడో మారియేజస్ జరగాలోయ్ అని. లేకపోతే, ఇంత మంది ప్రాధ్యూసర్లు ఒక్కసారిగా ఈ యొక్క 'విడో' అను రెండక్షరాలమీద, ఈ సబ్జెక్టుమీద యిన్ని చిత్రాలు— అదిన్నీ లక్షలుగుమ్మరించి తీస్తారా? తీస్తారా మీరేచెప్పండి?

వీళ్ళంతా ప్లయిట్ ఆఫ్ ది విడోస్ అనగా మీ యొక్క స్థితి గురించి యంత దుఃఖం కలగకపోతే ఇంతకలిసి కట్టుగా ముక్తకంఠంతో దుఃఖపడి మరీ పిచ్చుర్లు తీశారో

మీరే చెప్పండి. అక్కడితో ఆగారా. పిచ్చర్లు తీసిన్నీ వాపోతున్నారెంకా.

చక్కహా నేనెప్పిసట్టువిని, మీరండొదినా అనగానే సరేనని నాతో బయల్దేరి మెడ్రాసెళిపోయిస్తే ఈ పాటికి మీ మీద నేనెండు పిచ్చర్లు లాగిపారీదును గదా.

వదినా మీరు చరచర వంటింట్లోకెళిపోండి-కొంప ముణిగింది. నాన్నగారొచ్చేస్తున్నారు...

ఆయ. చిన్నవాణ్ణయినా తమకు వెయ్యేళ్ళాయుష్షునక తప్పదు. మీమాటే అనుకుంటున్నాం అమ్మాయి నేసూను. మాటలో దయచేశారు. సాక్షాత్తు అగ్నిహోత్రులే వున్నారు. ఆయొక్క ముఖవర్చస్సలాటిదిగదా. విశేషపేటి అంటే అట్టి పవిత్రత మీ బిడ్డలకూడా అబ్బడం. అమ్మాయి ఇప్పుడేవండో విన్నారూ? అయ్యా గిరీశంగారూ నలుగురూ రాజు కథలో దమయంతికి రెండోపెళ్ళి ఆవటాని పాటించేయించారుగదా-మరి అది అజ్ఞాతంలో వున్న భర్తను రప్పించుకుందుకే అయినప్పటికిన్నీ - అట్టి ఊహాపోవడమే మహాపాపం గాదుటండీ. పరిహాసానికయినా అలా అనరాదు గదా అంటోంది. ఓహో అగ్నిహోత్రావధాన్లుగారింట పుట్టినపడుచువి నీగ్గాపోతే మరెవరికింత గొప్ప ఊహలు కలుగుతాయమ్మా అని ఇందాకట్నంచొక్కలాగ ఉద్వేగపడిపోతున్నాను. ఇదిగో మెడ్రాసునించి డబ్బు రెడీ అని కబుర్రాగానే ఈ విషయమ్మీదనే ఒక బైస్కోపు ఆగంభం చేస్తాను. తమరు తప్పక దైచేసి ఆశీర్వదించాలి.

ఏవన్నారూ. ఇలాటి ఊహల్ని బస్తిలో వింటారూ అంటారా? ఛంపేశారు. ఇంకా నయం. తమవంటి పెద్దలు ఈ దేశంలో ఓ మూల వుండగా అలాటిపొగరు ఎలాసాగుతుందండి. ఆమధ్యనేవో వెకిలివేషాలు వేశారుగాని ఇపుడంతా మళ్ళీ దారి కొచ్చేశారైంది. ఇపుడు తీస్తున్న బైస్కో-ఫులన్నీ సాక్షాత్తు మీ నోట్లోంచి ఊడిపడ్డవే అంటే నమ్మండి. వెధవది ముఖప్రీతిమాటలు చేతనై చావుగాని ఈ పాటికి థగపొగిడి పారేశేవాణ్ణి మిమ్మల్ని.

రైతు రైతు. మళ్ళీ పెళ్ళిలాటి పిచ్చురొచ్చినమాట రైతు. అప్పుడేదో కూశారు. విడోకి మళ్ళీ పెళ్ళి అవసరం అని. ఇప్పుడదేం లేదులెండి. చెంపలేసుకున్నారు. పవిత్రత గట్టా ఫాషనులో కొచ్చేశాయి. ఇపుడు పిచ్చుగులో విడోకి మొగుడు పోగానే హయ్యో నాకూతురా యంతపన్నరిగిందే అంటారు ఒక నేపజ్జు పాటపాడి. ఆ పైన పోయినవాడితో నువ్వు పోకతప్పదు అనేంతవరకూ వచ్చేవారేమోగాని సహగమనమ్మిద సర్కారువాళ్ళ రూలోటి అహోరించింది చూడండి. అంచేత అంతమాట అన్లెకపోయినా, “ఏం చేస్తాం. ఎలాగో బతుకు వెళ్ళమార్చుకో” అని ఓదారుస్తూ పిచ్చుల్ని దీస్తున్నారన్నమాట. రెండో వెళ్ళంటే, మనం— అనగా జనం—మండిపడతామని వాళ్ళకెంత భయం అనుకున్నారూ. అంచేత అంతమాట ఛస్తే అను. ప్రేవంటారా? దానికేం సోదరీ ప్రేవఁ వుండనే వుంది. అచ్చాలు-కాసేపు

అపోహలల్లుకుందికి. యీ లోగా గడియారం ఆరు కొట్టే
స్తూంది. ఎవరిశ్శకి వారు పోవచ్చు.

చిత్తం-అంతేనండి. మీ మీదొట్టు. అక్షరాలా
ఇంతకన్నా ఏం చెప్పటంలేదు. ప్రేవలూగీవలూజాతానై.
సెకండు మా రేజి సెంటిమెంటుకి ఎగినెస్టయిపోయాక ఆ
మాటెత్తడాని కెవడికి దమ్ములుంటాయండీ ! అనే చెబు
తున్నాను. తవరిలా దేశంలో ఓ మారుమూల నుక్కు
మూసుకు జపం చేసుకుంటున్నా తమ ప్రభావం అక్కడ
చెన్నపట్నంలో కథలనిండా అలుపుకుని వుంది.

ఉప్పు కారం తింటూన్న మనుషులయినపుడు,
వయసులో వున్న మొగాడూ ఆడదీ(విడోలనుకోండి)పవిత్ర
తంటూ పడేడవడవే(విటి నాశార్థవని ఒహ దుష్టుడు దూకు
డుగా అనేశాడుగాని, వెంతనే నలుగురూ వాడిగట్టారు-
అందికేనోయ్ పెద్దలు విడోనకి చప్పిడిపిండి తిండిగా నిర్ణ
యించారూ అని. పిండి గిట్టకపోతే ఇంగిలీషు వాడి బిస్క
త్తులు తిని యాడవచ్చుగా అనిన్నీ అన్నారు.దెబ్బకి డంగై
పోయాళ్ళేండా దుష్టుడు.

అయ్యా అదీ సంగతి. అంచేత మనం ఇంటకుముం
దనుకున్నట్టుగా, ఈ సబెటుమీద ఓ పిక్చరు లాగిపాడేదాం.
మీకూ ఇందున ఒక శ్రద్ధా ప్రపత్తి ఉన్నాయి గాబట్టి
మీయందు నాకున్న గురినిబట్టి మిమ్మల్నిగూడా ఇందులో
ఓ సావలా వాటా తీసుకోనిస్తాను. అంతకన్న ఎక్కువ ఇవ్వ
డానికి వీలేదండి. అవతల మూడులక్షలు రెడీ అయి
పోయాయి. చాలెస్టూరూ. ఈ సావలా వాటాకే, మీకు

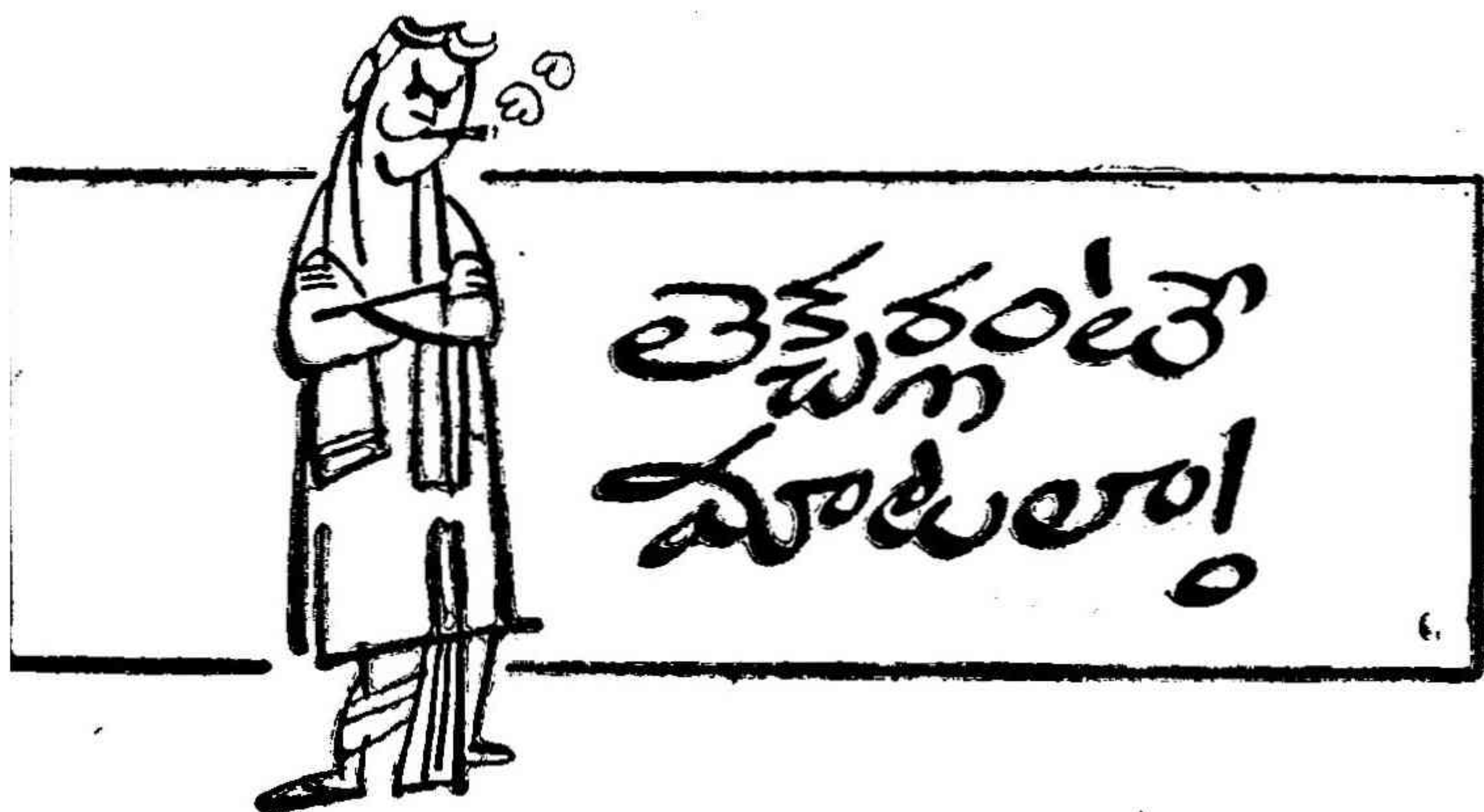
దాదాపు యాభై వేల కరుకులు నోసిట పడతాయి. ఏడుగు
ర్భాడపిల్లలను ముక్కునూ ఇంతరాదు. యావంటారు. చిత్తం
అలాగే ఆలోచించండి సావధానంగా. చూశారూ ఈలోగా
యీ యొక్క కథాగ్రూ ముందర ముసాయిదా రాసు
కుందిక్రాయితాలూ గ్రూ కొనాలి మీ రొండినున్న
దాంతోంచి ఒక్కహస్తం ఇటు పారేస్తేరా పని ఆరం
భిస్తాను. యేవిటో సెంటిమెంటాహటేడిసింది. ఓం ప్రథ
మంగా శ్రీకారం చుట్టడానికయ్యే డబ్బు పవిత్రమైన మీ
హస్తాలోంచి వస్తేనే రేపు లక్షలు కురుస్తాయని.

వ్వండర్ ఫుల్. థాంక్యూ...

వాట్ మెడియర్ వెంకటేశం! నువ్వుంతసేపూ ఆ
భోషాణం వెనకే వున్నావా. ఏవిటి గురువుగారిమీదే
స్వయింగు చేస్తున్నావా! డామిట్! గ్రాస్ యిన్స్ట్రాటి
ట్యూడు కాపోతే మరేవిటి చెప్పి. యేవిటీ నిన్న చౌదరీ
గారికి చెప్పిన స్టోరీ అంతా మార్చేశానంటావా. అవును
మరి మార్చకుండా. ఆ కథ ఫాదరిల్లాకి చెబుతే చెమ్మా
లెక్కదీసి తంతాడు పైగా టెన్ రూపీసు ఇచ్చేవాడా?
నా నెస్సెస్. మనకి ఒపినియన్సేవిటోయ్. పీపుల్స్ ట్రెండ్
అని మనకి తోచిందాన్నిబట్టి పోతాం. బిజినెస్లో, ముఖ్యంగా
ఫిలింబిజినెస్లో వున్నవాడు పొలిటీషియన్ లా, పారిస్ పడతీలా,
గ్లాసులో నీరులా వుండాలి. సమయాన్నిబట్టి ష్రాటజీ ఫిరా
యించాలి. అభిప్రాయాలేవిటి నా నెస్సెస్. అవి చాలా
డేంజరస్ సరుకులు. చూస్తూవుండగా అవే మూఢనమ్మ
కాలయూరుకుంటాయి.

వాట్! ఇందులో షేరా! వెంకటేశం! అయూమ్
అషేమ్డ్ ఆఫ్ యు, దిస్ ఈజ్ గ్రాస్ క్రూయల్. ఈకంత
శోషలిజపు కాలంలోను నువ్విలా వాదించకుండా 'కనీసం
డబాయిం చకుండా' చేతిలో డబ్బు లాగేసుకొని వాటా
తీసుకోవడం ఏం బావులేదు. చూస్తూ వుండు నా సెక్స్టా
పిక్చరులో నీకు పద్దెండివేల అడుగులో ఒక వికోతో
రొమాన్సు పెట్టించి, చివర్ని అంథా సిష్టర్ అఫ్ షెక్స్ ఒచ్చి-
అనగా సోదరీ ప్రేమయేనోయ్ చెవలాయ్ అని తేల్చి అవ
తల పారేస్తాను. ఏడుస్తూ హోరైజన్ లోకి పోతావు.
అంతే.

వీమివామ్ వెంకటేశం. ఎక్కడికి చెరుగుచెంగున
లేడి పిల్లలా గెంతులు వేస్తూ బయల్దేరావు?....వాట్ !!
పిచ్చరుకా? దేనికీ-? తెంటుసినిమాకా. అంటే తెలుగు
పిచ్చరనేగా నీ తాత్పర్యం! మనవూరి తెంటుసినిమాలో
తెలుగు పిచ్చర్స్ కాక మరేవిఁ టాడుతాయిలే.

హరి నీ యిల్లు బంగారంగానూ. నీకు బ్యూటీఫుల్
యంగ్ విడోతో మారియేజ్ కానూ. ఎంత ఒఘాయిత్యాని
కొడిగట్టావు. కాస్తలో ఎంత ప్రమాదం జరిగేది. గిరీశఁ
వంతవాడి శిష్యుడవై తెలుగు పిచ్చగు-అదీ డబ్బు ఖర్చు

పెట్టి చూస్తావుటోయ్. ఇన్నట్టే. అసలు తెలుగు పిక్చర్లెం
దుకూ? మన అధోగతిని పట్టుకు తిటిపోసుకోవానిగ్గాపోతే.
మనం కూడా డబ్బు పెడితే ఈ పిక్చర్లు ఇహ నీ బస్సుకి
బాగుపడవు. అదిన్నీగాక, మదరిల్లా ఆశపడుతున్నట్టు ఆవిడ
మాట చలవని నువ్వు రేపొద్దున్న పరీక్ష యిచ్చి ఏ కనిష్టి
పువో, సర్కిలువో అయితే ఊరికినే చూడొచ్చు. అద్భుతం
నీకూ నాకూ కూడా జాస్తిగా ఉండి, నాకు బ్రదర్లలావే
అయే యోగం పడితే ఇహ చెప్పాలా. అప్పుడు నే నెలాగా
లీడింగ్ ప్రొడ్యూసరు డైరెక్టర్లు నా తానుగదా.

అప్పుడు—

—వింటున్నారా వదినా! అప్పుడు మీరూ నేనూ
మన ప్రయివేటు ఆడిటోరియంలో కూర్చుంటాం. అంటే
మన సొంత సినిమా హాల్ నన్నమాట. కేవలం మనకోసమే,
పిక్చరాడుకుంటావన్నమాట. మన వెనకే ప్రొజెక్టరు. మన
వెంకటేశ్వరే దాన్ని ఆపరేట్ చేస్తాడు బేనాను వెళ్ళి
రండి. పోపు మాడిపోతే ఆనక మీనాన్న వెంకటేశం
మాడూడకొడతాడు మజ్నున—

ఊ. ఏవిటోయ్ వెంకటేశం. అయితే సినిమా కెళ్తా
నంటావు. ఎందుకు. నా మాట విని ఆడబ్బలా తగలెయ్యక
ఇలా తగలెయ్యి. సిగార్సుకి కాఫర్స్ అవసరమవుతాయి.
వాటికి తగలేదాం. చూశావా ఆ తగలేసేదికూడా సరైన
పద్ధతిలో తగలెయ్యాలి. ఇలా కూచో చెబుతా. నువ్వైతే
మహా సినిమా చూడాలని ఎగబడుతున్నావుగాని 13 తీసే

వాళ్ళకి ఏవి బేహదీబ్బగా ఉందో తెలుసా? నువ్వు నేనూ అసలు సినిమాలు చూసిందికి పనికిరావుట. మనవిచ్చే డబ్బులు వాళ్ళ కసలు కలికంలోకి రావుష. మనం క్లాసువాళ్ళంట. మనకి ఆ యోగ్యతా లేదుషమరి.

ఏమాటకామాటే అనుకోవాలి ఆ మాటా నిజవే. మర్నెనూ రేప్పొద్దుట్నుంచి ప్రొడ్యూసర్ డైరెక్టర్లను తున్నానుగదా.

సినిమా చూసే అర్హత నీకుందా అని. కలికాలం గాపోతే పెతీవాడూ సినిమా చూస్తానని ఎగబట్టవేనా?

చూడొచ్చింది చాలక అడ్డుప్రశ్నలొహటా. దుయు నో వెరికటేశం? మీ ఆడియన్సు సగటువయస్సు పన్నెం డేళ్ళనీ, బుర్ర అంతకు మించి ఎదగరాదనీను? పాతికేళ్ళ నించి అదంతేనని మేవంతా నమ్ముతుంటే, ఇవాల్టిరోజున మీరు కాదు-వయసు పెరిగిందంటే చెల్లుతుందా? చెప్ప. చెల్లదు. బౌనా? అలాంటపుడు పెద్దంత్రం చిన్నంత్రం లేకుండామీరు-మీ ప్రజలు-మమ్మల్ని విమర్శిస్తే యెలా.

ఈమధ్య ప్రతివాడూ మన పిచ్చర్లలో వాగు డెక్కువై పోయిందంటున్నాడు. డైలాగులన్నీ ఉపన్యా సాలలా ఉండటవే. కాక, అవి చాలవన్నట్టు మళ్ళీ పిచ్చరు చివర 'ఫలానారావు మెమోరియల్ తెచ్చరు' అన్నట్టుగా నికార్సైన తెచ్చెర్లు ఏర్పాటుచేస్తున్నారనినీ-కన్నాంబ లేకపోతే హీరోయిన్ ఎవరో ఒకళ్లు పుంజుకొని చెవులు హోరెత్తించేస్తున్నారనీ విమర్శిస్తున్నారు. బట్ వాడ్డయ్య

నో! ఆ లెక్కరే తమిళంలో అక్షర లక్షలు రూపాలు
కురిపించాయి. వాటికోసం జనం విరగబడి చూశారు.
మజాకా అనుకున్నావా లెక్కరంటే.

ముందర డబ్బింగుసినిమాలద్వారా శాంపుల్ కూసి
మీకు నచ్చాయని పసిగట్టిగదా ఇప్పుడు ధారాళంగా
పర్పాటు చేస్తున్నాం. పైపెచ్చు సినిమాఅంతా ఐపోయినా
కథలో పాయింటుమిటో పట్టుకోలేనివాళ్లు కొన్ని
లక్షలమం దుంటారు. లెక్కర ద్వారా వారికి కథనుజ్ఞాపకం
చేసి అబ్బీ నువ్వు దీని ద్వారా గ్రహించిన నీతి ఇదిస్తే
అని థంకా బజాయించినట్టు చెప్పిందికి సదుపాయంగా
ఉంటుంది.

*

*

*

పొడుగు డైలాగులేనా అంటే. రెడ్డొచ్చేనని మొద
లాడడం సినిమాలో సాధ్యపడడంలేదుగదా, అంచేత అలా
ఆలీసంగా వచ్చేవాళ్లు మళ్ళీ జరిగినకథ చెప్పమని పక్క
వాళ్ళ ప్రాణాలు తోడికుండా మేమే పావుగంటకోసారి జరి
గినకథ టూకీగా డైలాగులో చెప్పిస్తున్నాం. ఇది మీ
ప్రజల మేలుకోరే. అంటేకాని. మీలో కొందరు ఇట్టని
వాళ్లు ఆడిపోసుకుంటున్నట్టు ఇంటర్వెల్ దాకా పాత్రలనీ
కథనీ ఎస్టాబ్లిష్ చెయ్యడం చాతకాక కాదు. చాతకా
పోయినా మీరుఇలా మంచి భావంతోనే ఎందుకు అంగార్థం
చేసుకోరాదు?

అదిగో ఆ పొడుగోటి. ప్రతి అడ్డవైనవాడూ టెలుగు
పిక్కర్లు పొడుగోయ్ అని ఆడిపోసుకోడవే. అలా అని
అనే చివరికి దిష్టితగిలి ఆపొడుగూ చిక్కి సగమైపోయింది.

పూర్వం పాతిక ముప్పైవేలుండే ఫిలిములన్నీ పదిహే నిరవైవేలకి తగ్గిపోయాయి. అయినా ఆ మురారీ దేశాయి వారికింకా ఇందుమీదేదృష్టి: ఫిలిమ్మీద పన్నేస్తే పొడుగు తగుతుందనీ, అది తగ్గితే ఇహ ప్రెసిడెంటు ఎవార్డు విన్నర్ క్లాసిక్సు కుప్పతిప్పులుగా వస్తాయనీ ఆయన దురాశ.

ముతకసామెత జెప్పినట్టుంది. ఒక దేవత, నెత్తిన కాలెట్టిన నాస్తికుడి నేవనలేక భక్తుడిని భయపెట్టిందిట— వాడికి భయం జెప్పి ఆ కాలుతీయించి తగిలేస్తావా లేదా అని. అలా వుంది, మురారీగారి పథకం.

ఒకటి చెబుతావిను వెంకటేశం. పొడుగు తగ్గిస్తే సినిమాలు బాగుపడతాయనుకోడం వుట్టి భ్రమ. అయ్యో ఉన్నదే పదివేల అడుగులని డబ్బురావడానికి మరి నాలుగు డాన్సులు, రెండ్రూల మాటలూ పెట్టేసి జాగ్రత్త పడతారు తెలివైనవాళ్లంతా. మళ్ళీ ఆనక సెన్సారువాళ్ల మూలంగా కత్తెర్రకి డిమాండు పెరగడం, వాటిమీద ఇంపోర్టు కంట్రోల్స్, రోకళ్లు దానికి ఉద్యమాలూ గట్టా వస్తాయి. ఎందుకొచ్చిన రభస—

అన్నట్టు మీరు విన్నారో లేదోగాని దెబ్బకి చంకై
 యూరుకున్నాడంత పెద్దసారూను.... నమస్తేసార్ నమస్తే
 ఏంజేస్తాం నలుగురితోపాటే నారాయణా అన్నారు మరి.
 నాకు పట్టుబడుతోంది నమస్తే లాంగ్వేజి—ఏమిటీ పబ్లికు
 మీటింగా! లేటెస్టు కళాఖండం తీసినాయనకి సగ్గాన,
 మ్మాటేనా మీరనేది. ఇక్కడే. ఇదిగాదూ మీటింగు?
 అదిగో ఆ పవరుహవుసు దగ్గిర్నించి ఈ చివర్న పాగ్కు
 దాకా పాండీబజారు పొడుగునా తురాయిచెట్లకింద జరిగేది
 బహిరంగసభ గాపోతే మరేవిటనుకున్నారు. అలా సవ్వ
 తారేం సార్. ఇదంతా ఒహటేసభ. మీకు తెలిందేవుంది.

విశ్వగుణాదర్శపువా డన్నట్టు తెలుగువాడు కాస్త సంద
డయిన మనిషి గదండి. పెద్దసభ పెడితే ఏడజనుమందో
మాటాడిందికి వసతుంటుంది. మిగతా ఐదొందలమందీ
కూడా మాటాడదల్చుకున్న వాళ్ళేగదా. అందుకని లేట్లెన్ట్
ఫాష నేవిటంటే ఆయొక్క పెద్దసభకి నూరుబ్రాంచీలు
ఏర్పాటు చేసి పదేకరాల బజార్లో నూరు చిన్న మీటింగులు
పెట్టుకోడం. ఒహొక్కదాంటో ఐదారుగురుంటారు.
చక్కగా అంథా ఒక్కమారే మాటాడుకోవచ్చు. అదే
రైటంటాను నేను. ఒహాడు చెప్పే దేవిటండి మనకి. ఆ
మాత్రం మనవూఁ చెప్పగలవుఁ. అంచేత మీదయ. మీ
చిత్తం. ఈరోడ్డు పొడుఘూనా సాగుతున్న నూటొక్క సభ
ల్లోనూ మీ మాటొక్క తే చెల్లుతుందని గారంటి కనిపిం
చిన ఎందులోకైనా వెళ్ళవచ్చు. అంతా ఒకటే నన్నాడు
కవి. కోటినదులు— అనిన్నీ అన్నాడు. వినడంమాత్రం
పని పెట్టుకుంటే ఇక్కడే నిలబడొచ్చు. పక్కదాంటో మీ
స్పీచికి పాయింట్లు తక్కువైనా, మోసింది కేవీ లేక ఒళ్లు
తేలిపోతున్నాకూడా ఇక్కడే నిలబడొచ్చు. విషయాలు
నచ్చకపోతే చేతికొచ్చినవేషం చెయిజారినవాడిలా
మొహం ముడుచుకూకొచోవచ్చు.

ఆహా, కళాఖండంగురించే మాటాడుకుంటున్నాం.
ఏదో మీకు తెలుసుగా. మనకి మామూలుగా ఏడాదికి
పాతిక పిక్చర్లొస్తే నాటిలో మూడు హిట్లయి, మరో మూడి
టికి పెట్టిండబ్బొస్తే మిగతావి వెరసి మొత్తం పర్మొనిమిది

కళాఖండాల్లేలాయి. అందులో ఏదీ అన్నది తెలుసుకుంటే మంచిది. సంగతులు బాగా బోధపడతాయి.

*

*

*

మొత్తానికి మహామంచి పన్నగిందిలెండి. లేపోతే ఏవిటిటా కొత్త. పీడి బోడికొత్తా వీడూను. ఇన్నాళ్ళాయి దీన్ని కని బెట్టుకూచున్న జేజెమ్మలాటివాళ్ళ కొరుకుడు పళ్ళేదు తెలుగూ ఆడియన్ను కావలసిందేవిటో. పెద్దపెద్ద కొట్టు డీడిక్కులు కొట్టుకుంటున్నారు. ప్రాచీన సంప్రదాయగాల్ని బూజుపోకుండా కాపాడుకొస్తున్నవాళ్ళు వాటిని ఎంత జూసినా తరణోపాయం ఏవిటో పట్టుకోలేపోతున్నారు. మజ్నున వీడొచ్చినావల్లీతో ఫిలింఫీల్డుని చెరిగవతల వారేస్తా నంటే యలా. మజాకానా. అన్నీ కొత్తపద్ధతులు పట్టు గొచ్చి రుద్దేస్తానండానికి వీడేం రాజారామ్మోహనానూ వీరేశలింగం పంతులా. మహామహావాళ్ళకే దిక్కులేదు. సత్యజిత్రాయకి దిక్కుందా—సీమదొర్లు విరగబడి చూసి ఊహు ప్రయిజులు గుప్పించేదాకా.

వీడు ముల్లంగిదుంపలా వచ్చేసి, సిసింద్రీలా ఒక్క- మారు గోల్చేసి నెగ్గేసి పిక్చర్ని హిట్ చేసుకుంటే అన్న వాళ్ళకి ఇన్నట్టుకాదూ. అక్కడికి వీళ్ళంతా వర్తి వెవలాయలూ, వీళ్ళ బుర్రలు చవిటిపర్రలూ అయినట్టుగాదూ. సెల్సు రెస్పెక్టున్నవాడు ఎవడు సహిస్తాడండీ...

ఏమిటో సెలవిస్తున్నారు మీ పక్కాయన చెవిలో. నావి పావుచెవులెండి. బేను ఒప్పుకుంటాను. మేవంకా ఆ

పిక్కర్లో పనిజేసి డబ్బుచ్చుకున్నవాళ్ళవే... లేపోతే పుచ్చుకుందావని ఆశపడ్డవాళ్ళవే గావచ్చు. అయితేమటుకు పుచ్చుకున్న మేరకి మెచ్చుకున్నాంగా పిక్కరు తీస్తున్నపుడు... మరి మా మాటిలా అయితే ఏవ్వీ సంబంధం లేక పోయినా శక్తివంచన లేకుండా ఖూటంగులు కాన్సిలు చేసుకు మరీ ఉహు ఉహ్లాంగిపోతున్న ఇతర మోతుబర్ల మాటేవిటిటా. వాళ్ళంతా పొగరు మోతుబర్లనేనా మీ తాత్పర్యం. వాళ్ళ ఆనందం అంతా అబద్ధవనేనా?

ఏమోలెండి. మీరు బిక్కమొహం పెడితే ఇందాక వొచ్చినాయన పార్టీయేమో అనుకున్నాను. ఆయన ధువ ధువలాడిపోయాల్లేండి. నోమాన్ ఈజె నెలెండన్నాల్లేండి. ఈ భూప్రపంచకంలో ఎక్కడ ఏ జీవి చచ్చినా, కాస్త చెక్కులేచినా మిగతా చరాచర జీవకోటి అంతటా ప్రతి ప్రాణిలోనూ ఒక జీవకణం చచ్చిపోతుందనినీ, అందువల్ల ఎక్కడో చర్చిలో గంటమోగితే ఎక్కడో హరహరా అంటూ పల్లకీ లేస్తే ఎవడో పోయంటాడనుకోరాదుట.

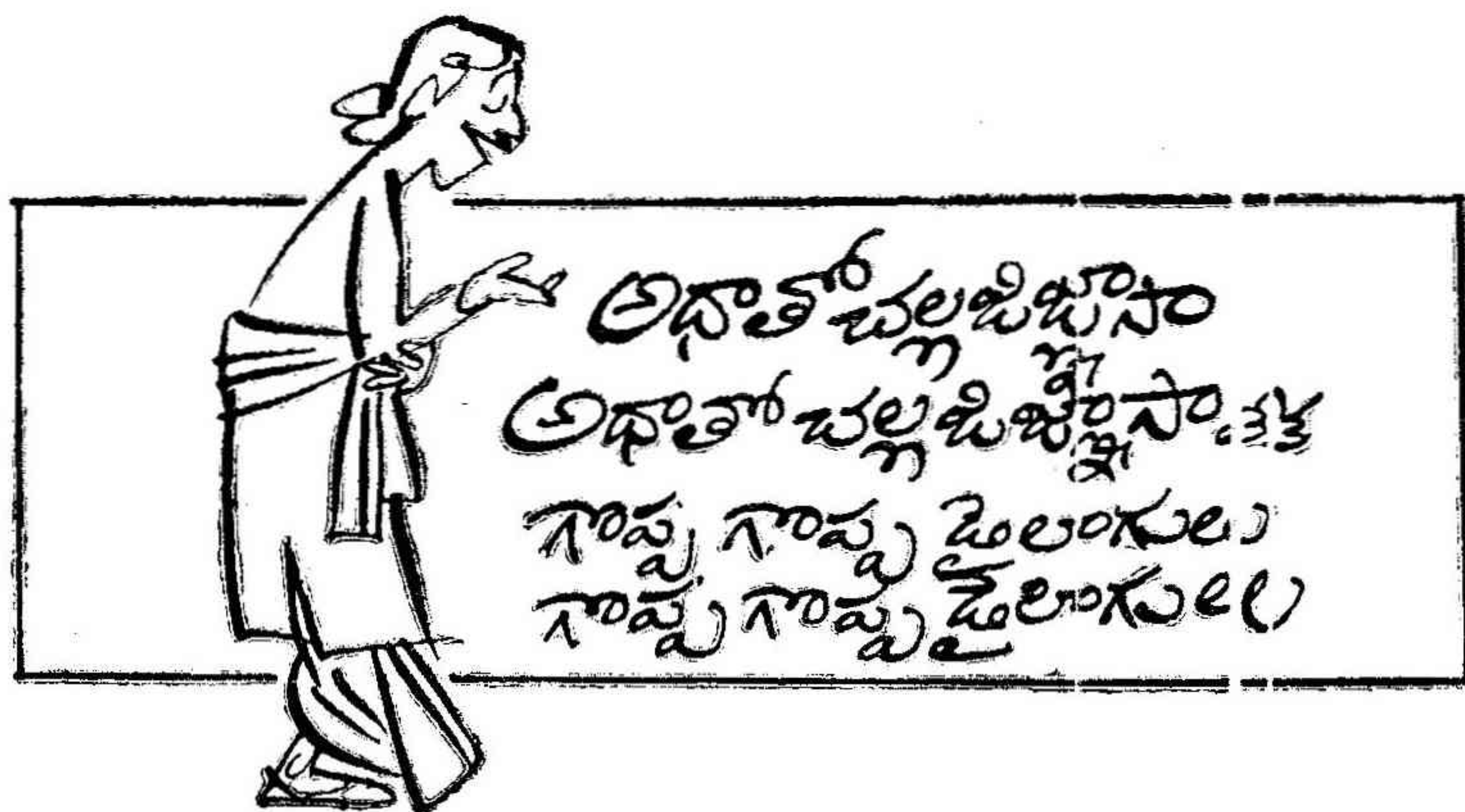
మనలో ఒక అణువు మరణించిందనటానికి భోర్న యాడవాలిట. మనందరిదీ కలిపి ఒక మహాశరీరంట.... అయ్యా ఇదీ వరస. ఆయనెప్పొచ్చిందల్లా ఇదే. ఒక పిక్కరు కళాఖండవై పోయిందని మనం ఆనందపడ్డం ఏవీ బాగులేదుష. ఒక ప్రొడ్యూసరు జై పరమేశ్వరా అంటూ జెండా ఎత్తేస్తున్నందుకు చప్పట్లు కొట్టి పార్టీలు ఇచ్చుకో కూడదుట. ఇండస్ట్రీలో ఏ ప్రొడ్యూసరు దెబ్బతినా ఆనష్టం అందరికీ తగుల్తుందిట. ఇండస్ట్రీలో తీస్తున్న పిచ్చ

ర్లన్నీ ఒక్కటే మహాపిక్చరుట. (కథా కమామిషుల విషయంలో ఈముక్కైట్ అనుకోండి) అంచేతఒకపిక్చరు దెబ్బతింటే అది మిగతా పిక్చర్లన్నిటికీనుట. ఒక ప్రాధమ్య సరికి చిరాకేసి వెళ్ళిపోతే పరిశ్రమకి లోటుట. ఇంక కొత్త వాళ్ళురారని భయపడాలి. అంచేత మనం ఇలా క్రూరంగా మనిషి పేర్లమీదా పిక్చరుపేర్లమీద చవటజోకులు వేస్తూ నిద్రాహారాలు మానేసి హేళన సప్తాహారాత్రులు చేస్తూ కూచోడం సిగ్గుచేటూట, మనం బాధపడాలి.

బాధెందుకంటే, నాకు తెలీకడుగుతాగాని, మంచిదేగా ఈ వెర్రిమొర్రి మనుషులొచ్చి పిచ్చిపిచ్చి పోకిళ్ళుపోతే— అవి హిట్లయి వాటికి పతకాలూ గట్రా వచ్చి పేరేగి పోతే కొంపలు ములిగిపోవుటండి. సనాతన భారతీయ చిత్ర సంప్రదాయం సంక్షుభితం అయిపోదుషండి. ఏవిటిటంటా వీళ్ళు. వీళ్ల కొత్తాను. సృష్టిలో ఏది కొత్తగా ఉంటుంది. సూర్యోదయం తీసుకోండి. నే జూసినంతలో నా చిన్నప్ప ట్నించి ఒక్కడే సూర్యుడు మొహం చూపిస్తున్నాడు. అదే మొహం ఎన్నాళ్లు చూసినా. ఎపుడేనా మొహానికింత కొత్తరకం మబ్బు పూసుకుంటాడు, తప్ప. ఇహపోతే వాడు చేసేపని ఉదయించడం, అస్తమించడం. అంతే గదా? ఎన్నాళ్లయినా తూర్పునే ఉదయిస్తాడుగదా! పువ్వులు పరిమళమే గుబాళిస్తాయితప్ప గ్రాంథోనుకాటలు పాడవుగదా. రామాయణం ఎన్నిసార్లు ఎందరుచూసినా రావణుడు సీతను ఎత్తుకుపోతాడుతప్ప కైకనో, కౌశల్యనో మంధరనో వెరైటీకేనా ఎత్తుకుపోడుగదా. రాముడు

రావణాసురుణ్ణి చంపుతాడుతప్ప విభీషణుడిని ఖానీచేయడు
గదా. అప్పారావు అప్పుచేస్తాడేతప్ప ఇవ్వడుకదా. మీరు
బలవంతాన కాఫీ యిస్తారేతప్ప. నాచేత పుచ్చుకోరుగదా.
మనవంతా కొత్త పొడ్యూసర్లని, పిచ్చర్లని ఎత్తిపొడుస్తావే
తప్పపెకెత్తి ఓహో అనిగాని అయ్యో అనిగాని అనంగదా.
అలాటపుడు టెలుగుసినిమా కాంపోజిషన్ మటుకు ఎందుకు
మారాలి అంట. చెప్పండి. మాటాడేం, డైలాగు మర్చి
పోయిన కా_టరెక్టర్లా, పోర్షనయిపోయిన పరంధామయ్యలా
మాటాడేం?

అయ్యా వెయ్యేల, మొన్న మధ్య నా బైస్కో. పదే
 విటి చెప్పా—అందులో ఆయొక్క నారదుల వారూ
 ముక్కోటి దేవతలూ విష్ణుమూర్తితో అన్నట్టుగా చల్ల
 కొచ్చి ముంత దాచనేల. వచ్చినపని చెబుతా... చెబుతా.
 చెబుతా యావన్నారూ నారదులవారికి విష్ణుమూర్తి
 ఇంటికి చల్లకెళ్ళడం రివాజా? అంటారా. చెబుతా చెబుతా.
 ఇది చాలా లోతైన విషయం. లేదా పైనాడి గొడవ
 కాబట్టి ఎత్తైన విషయం అనుకుందాం. తొందరపడకండి.
 ఇందులో ఓ పెద్ద ప్రశ్నోపనిషత్తు ఉంది. విష్ణుమూర్తికి
 చల్లపోయ్యడం రివాజా? విష్ణువుదగ్గరే కొనడం రివాజా?

ఇలా ఎన్నో. ముందు మనం తెచ్చుకోవలసింది నారదుల నారికి చల్లకోసం విష్ణుమూర్తి ఇంటికి వెళ్ళడం రివాజా, మరొహరింటికెళ్ళడం రివాజా అనేది కాదు. దానికేముంది. రోజూ రివాజుగా ఆయన చిక్కటిమజ్జిగ పోస్తానంటే ఈయన రివాజుగానే వెళ్ళి తెచ్చుకోవచ్చు. బ్రాహ్మణా ఈ పూట చల్లకుండ పిల్లి పడదోసినట్టుందయ్యాఅనో, తోడుకోలేదనో, లేదా యాదమరచి పొరుగింటి చల్ల అనుకుని నేనే దాహం పుచ్చేసుకున్నానయ్యా అనో ఆయన చెబితే అప్పుడు మరోయింటికి పోతాడు. లేదా రోజువిడిచి రోజు ఒక్కొక్క ఇంటికో, , రోజూ ఓ కొంపకో పోతాడు. దానిదేముంది.

ఆయన బ్రహ్మచారిగదా.కొంపలో 'తోడా?పాడా?' అంచేత ఎక్కడో అక్కడ ముంతెడు చల్ల తెచ్చుకోక తప్పదు. ఇహపోతే అసలు నారదులవారు ఆయొక్క దేవతలూ మరి దేవతలుగదా—అనగా మానవులు కారుగదా. మరి అట్టివారు వణ్ణంలో చల్లపోసుకుంటారా? దానికోసం ఒహరింటికి ముంతపట్టుకు వెళ్తారా అనేది తేలాలి. చల్లకి వెళ్ళి ముంతదాస్తే గడుసుదనం తాక్యం-తాక్యంగాదు పార తాక్యం లేదా స్వర్గతాక్యం గాబోలు ఖర్మ-ఉంచాయా అన్నది, వేరే విషయం. అది అలా వుంచండి. అలాఅంటే అక్కడ కాదు. ఇంకొంచెం అసుంతా వుంచండి. అసలు నిజానికి ముంత పట్టుకు ఒకరింటి కెళ్ళక్కరలేదు నన్నడిగితే.

అందరికీ కలిసి కామన్ ధేనువుండనే ఉంది గదా. కావలసి నంత పాడి.

మనక్కావలసింది నారదుడూ వాళ్ళూ చల్ల పోసు కుంటారా అనేదే. అంచేత అథాతో చల్ల జిజ్ఞాసా... ఏం ఎందుకు పోసుకోరు? పోసుకోపోతే వేడిచెయ్యదూ? అదిన్నీ గాక చల్ల “దివ్య-పానీయానికి” విరుగుడు అని మనస్త్రాడా అనుభవంమీద తెలిసిందే. వాళ్ళు పుచ్చుకునేదీ ‘అదే’ గదండి. నామొహం గాపోతే దీనికి పెద్ద లాజికే-మిటి. ఎంత దేవతలయినా చారో పులుసో అఘోరిచాక, చివర్ని మజ్జిగోసుకోకుండా యలా లేచిపోతారు బంతిలోంచి? అసలు వారంతా వణ్ణం తించారంభారా? అని గదూ మీ సందేహం? ఎందుకు తిన్న? తింఛారు. తింఛాల క్కంచాలు లాగేస్తారుష ఒహ పట్టు బడితే. దీనికి దాఖ లాలు ఎక్కడో ఎందుకు? ఇందాక చెప్పిన జైస్కోప్లోనే ఇమిడ్చిపారేశారు. మళ్ళీ మన్లాంటివాళ్ళు ఎన్నడూ చావ కుండా. దేవత లందరినీ అన్నపానాలు లేకుండా నూడ్చి పారెయ్యవలసిందని ఒహ విలవై నముక్క వుంది. ఇంతక న్నింకేం దాఖలా కావాలి, దేవతలకీ తిండి తిప్పలూ వుండేవనటానికంట. అసలు మనవూఁ లేదా-మనవూఁ వాళ్ళూ ఒహళ్ళవేఁగద. వారు వేలుపుల్లైన వీరు తెర వేలుపులు. అలాక్కాదు, వారు యన్నటికిన్ని మానవులు కారు, మనలా తిండితిప్పలూ ఉండవు అంటారా? చినండి. వాళ్ళు మానవులు కాపోయినా-మనం దేవతలంగదా. దిగి రాను దిగిరాను దివినుండి భువికి ఆవటాంటే, అయితే పట్టు

నేనే పెకి వస్తా అన్నాం... ఖగపతి యమృతము తేగా
భుగభుగమని పొంగి 'చుక్క' భూమిని రాలగా అది పొగ
చుట్ట జన్మించగ... అన్నాడు కవి. మనం అవి కాల్చి
వారి పాయాలోకి వెళ్ళినందువల్ల అంతా యాకమై పూరు
కున్నాం. అందువల్ల మన అలవాట్లు, చుట్టలూ వారికీ
వుండి తీరాలి. లేకపోతే అబ్బితీరాలి. పాటలు డైలాగుల
స్థాయికి దిగొచ్చినట్టు.

ఇహనివన్నీ కాదు కూడదని కొట్టి పారేసినప్పటి
కిన్నీ, నారదులవారికి చల్ల-ముంతల సామెతలు తెలీవని
నిర్ధారణగా చెప్పిందికి వీలేదు. యావంటారా—ఆయన
త్రికాలజ్ఞుడు. ఆయొక్క విష్ణుమూర్తివారు రేపుగాపోతే
'మాపైనా కృష్ణావతారం ఏ త్తి గొల్లవారింట నల్లపిల్ల
వాడై' 'చల్లటి' నవ్వులు నవ్వుతూ తిరుగుతాడని ఆయనకి
ముందే తెలుసు. ఉండబట్టలేక, అందులో గుట్టు సూచనగా
రామావతారం ముందరే చెప్పాలన్న ఉబలాటంకొద్దీ,
నువ్వు చేయదలచుకున్న పన్నన్నీ నాకు తెలుసు
లేవామ్ అని గడుసుగా తెలియజెప్పాలన్న ఆశకొద్దీ నార
దులవారు ఆ సామెత వేసుంటారు. కృష్ణావతారంలో,
మరి గొల్లభామలంతా యశోదమ్మ ఇంటికి చల్లకొచ్చి
అక్కడ నల్లటి అల్లరి పిల్లడినిచూసి, తల్లి చల్లతెచ్చి పోసే
లోగా ఈ పిల్లాడు ఈ ముంత బద్దలుకొడితే ఏమి జేతుము
దై వమా అని అది దాస్తారుగదా. ఇదీ తాత్పర్యం.

అయ్యా! చూశారా తీగ లాగితే దొంకంతా కదు
ల్తుంది. మీరు ఒక్క డైలాగుముక్క అడిగితే ఇంత భాగ

వతం బయటపడింది. మడిముక్కలనుకున్నారా మహాకా
అనుకున్నారా? తెలుగు సినిమాలు—ముఖ్యంగా డైలా
గులు థాట్ ప్రవోకింగ్ కావన్న చెవలాయ ఎవరియ్యూ
అంట. ఇంత విద్వద్వోషిని అది రెచ్చగొట్టిందే! ఇంత
ఎడ్యుకేషను ఇచ్చిందే - అసలు మాట్లాడ్డవే! ఎడ్యుకేష
ననుకోండి. నాతో యవడు మాటాడినా, నేనెవడితో
మాటాడినా ఏవిటో డిష్కషనంతా హైక్లాసు వివరాల
మీదనే నడుస్తుంది. ఎప్పుడూ తారాపథంలోనే వుంటుంది.
ఏంజేస్తాం. అదలా ఉంచండి. నేనిక్కడ లేకపోయినా ఈ
యొక్క విల్లవైనముక్క పట్టుకు వేళ్ళాడితే పాచురుల
క్లాడా ఇంత పాండిచ్చెవూ! తంగున అబ్బి వూరుకునేదే.

ఇది కానుకోక డైలాగుల్ని డైలాగు లాడిపోసు
కుంటున్నారు పండితజనం. ఒక్కొక్క డైలాగుని ఎంతెంత
మంది ఎన్నెన్ని విధాల తెగలాగి చూస్తున్నారో వీళ్ళ
కసలేవేనా తెలుసా అంట. ఇలా పదిమంది పరిపరివిధాల
కాచి వడబోసి వస్త్రకాళితం చేసిన ముక్కలు కాబట్టే—
సినిమాలు కొత్తవైనా, కథలు మారినా డైలాగుముక్కలు
యవల్లా మార్చ సాహసించరు. ఏదో కాస్త వ్యాఖ్యానించి
చకచక పది పుస్తకాలు రాసి అమ్ముకొని పేరూ డబ్బూ
బావుకుందామని కూచుని మాఘమేఘంతోనే లైఫ్ లా
అయిపోయేట్టుందని వాపోయిన పెద్దమనిషిని ఇటుకేసాడితే
ఒక్క బుక్కుకూడా పూర్తి చెయ్యలేడు నిజానికి లావు పాటి
బుక్కుపాటి వ్యాఖ్యానాలు ఒరిజినల్ రైటర్ రాసి పేర్చే

స్తాడు డైలాగు కేడాపెడా. అయినప్పటికిన్ని ఇంకా ఎంతో ఉంటుంది రాసి రాశిపోసుకుందికి.

అబ్బేబ్బే. అన్నీ అలా టీకాతాత్పర్యాలతో బట్టి పట్టి చెప్పినట్టు రాసుకుంటా వనుకుంటున్నారా? యంత మాట. అసలామాటకొస్తే టీకాతాత్పర్యాలు రాస్తామని ప్రకటించుక్కూచున్నవాళ్ళేకొన్ని పెద్దమాటల గుట్టు మాటు పెట్టి దాచెయ్యడంతేదూ? అలాగే మేఁపున్నూ. అవసరమైన విషయాలు ఛస్తే బయటపెట్టం. అలాచేస్తే కథాగి పోదూ. ఒక్కటిక్కెట్టు శాస్త్రీకింద పడిపోతే రైలాగాలని గొలుసులాగినట్టు, వెధవది ఒక్కడైలాగు ముక్కకోసం అని కథని ఆపిపారేస్తాఁవుటండీ—ఏవో పాటలూ, కామిడి డాన్సులూ పెట్టదలచుకున్నపుడు తప్పా? మచ్చుక్కావాలంటే మన పిక్కరులో ఓ సీను చూడండి. హీరోయిను హాల్లో కూచుని పేపరు చదువుతోంది. కారు డ్రైవరొచ్చి అటూ యిటూ తిరిగి (ఈవిణ్ణి బలాత్కరిస్తాడా? రించకపోయినా ముగుడు కిటికీ చిల్లుల్లోంచి చూసి ఆశ్చర్యపడి లేచి చట్ట విరిగేలా అపోహపడతాడా? 20వ రీలుదాకా సస్పెన్సు)— ఏవన్నానూ - అదే అటూ యిటూ తిరిగి బీరువామీద అగ్గిపెట్టె తీసుకు చక్కా పోతాడు బీడీ కాల్చుకుందామని. హీరోయిను చూస్తుంది. నవ్వుకుంటుంది. క్లోజప్ప్ లో—ఆ నవ్వుమీంచి కార్మికులు—శ్రమపడి పనిచేసి అలసి బీడీ కాల్చుకోవడం కమామిషు ఒక డాన్సు - అంతా ఇమాజి నేషనల్ నమాట లాగెయ్యచ్చు మనకి డబ్బు సందర్భపడితే. ప్రోగ్రెసివుగా ఉంటుందికూడా—ఏం? ఆ డ్రైవరు అలా అగ్గి

పెట్టె పట్టుకుపోతాడా? తరవాత మాటులో మదరిల్లా వస్తుంది-
హాలో అగ్గిపెట్టె వెతుకుతుంది. కనపడదు ... ఆవిడ కెందు
కంటారా? ... మీది బలే చురుకైన బుద్ధిస్థుండీ. ఇట్టె
పట్టుకున్నారే లొసుగు ... దాన్ని కమ్ముకుందికీ ఓ డైలాగు
పెడదాంలెండి. వంటింటో అగ్గిపెట్టె పోయిందీ అని.
ఇలాటివెన్ని పెడితే అన్ని మంచిది. ఎందుకంటే మనం
పెట్టుకున్న కవిగారు బిజ్జరైటగు చూడండి. ధర్మనాజు
లాటివాడు. అందరికీ ఒకే డైలాగులు రాసిస్తాడు. అందరికీ
అజ్ఞాతవాసం చేస్తాడనుకోండి. ఆయనకి తీరిక లేనందువల్ల
దొరక్కా, చాలామంది ప్రొడ్యూసర్ డైరెక్టర్లం టేమే
రాసేసుకుంటున్నాం ఆపద్ధర్మపు డైలాగులన్నీ. ఈ సుధ్య
ఒక ఎగ్రిమెంటు కూడా అయింది. పిక్చరులో మొత్తం
డైలాగుల్లో కవిగారు స్వహస్తంతోగాని, శిష్యహస్తంతో
గాని వ్రాయించి ఇచ్చినవి తీసేసి మిగతావి-అనగా టేము
రాసుకున్నవాటికి మాటకణా మొప్పున లెక్కకట్టి వారి
ఫీజులో మినహాయిస్తున్నాం. ఇప్పుడు మన పిక్చరుకి ఎగ్రి
మెంటులో ఇంకో క్లాజుకూడా వుంది. డిటో డైలాగుల
గురించి. అబ్బేబ్బే డిటో డైలాగులంటే క్రితం పిక్చరులో
రాసినవాటికి డిటో అని కాదు. అవి ఎలాగా ఉండేవే.
ఈ పిక్చర్లోనే రెండేసిమార్లుచ్చేవి. అంటే—“అమ్మమ్మా
నాక్కొంచెం చింతకాయపచ్చడి వెయ్యి—క్కొంచెం చింత
కాయపచ్చడి వెయ్యి” అనీ, “నేనింకావకాయ వేసు
కోను సుశీ! నేనింకావకాయ వేసుకోను” అనీ ఉంటాయే
అవన్నమాట. ఇప్పుడవి ఫాషనులెండి. మంటాంటో

మూడేసి సార్లు స్తాయి. “నీరా! నీరాకకోసం నే నెదురు చూస్తున్నాను. నే నెదురు చూస్తున్నాను. చూస్తున్నాను” ఇలా వుంటాయన్నమాట. ఈరకం వాటన్నిటికీ ఒకటే డైలాగుచొప్పున లెక్కకడతామనీ, ఇవి కవిగారికి టైములేక, పాటువేళకి డైలాగురాక (బట్వాడా కాకలెండి) మనవేఁ రాసుకునే, లేదా ఆరిస్టులు సస్థయి చేసే డైలాగులకీ రేటుకట్టి ఫీజులు మినహాయిస్తాం. తరవా తరవాత వారు, ఫలానా గిరీశంగారు నా డైలాగులకి ఇవ్వవలసిన నాలుగువేలు ఇంతవరకూ ఇవ్వలేదు అని చెప్పుకున్నప్పుడు—అందులో ఇవి మినహాయించి మరీ మాటాడుకోవాలన్నమాట.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చిందేమిటి చెప్పా? అగ్గిపెట్టె సీను గదూ? అదే హీరోయిను హాల్లో కూచుంటుంది. డ్రైవరు బీరువామీద అగ్గిపెట్టె పట్టుకుపోయి బీడీ కాల్చి తెచ్చి బల్లమీద పడేసి పోతాడు. హాల్లోకి మదరిల్లా—అనగా అత్త గారు—అదే సూర్యకాంతంలెండి—వస్తుంది. ఇందాక ఇక్కడ అగ్గిపెట్టె పెట్టాను ఏదీ అంటూ..... ఏవంటారు? సహ జత్వం లేదంటారా? దానికేముంది. ఆవిడకి చిన్నప్పటి నుంచి అగ్గిపెట్టెలు హాల్లో బీరువాలమీద దాచడం అలవాటని ముందురీళ్ళలో ఎస్టాబ్లిష్ చేస్తాం. కాపోతే ప్లాష్ బాక్ పెడదాం—గ్లేమరు కూడాను. కాదంటారా, చుట్ట కాల్చు కుంది కొచ్చినట్టు—అయిమీన్ మదరిల్లాకదూ. పోనీ ఫాదరిల్లా చేసేదాంలెండి—మీ యిష్టం. మీ లాజిక్కుమీద నాకెంచేతో ఒక గురి పడిపోయింది. ఏం. సరే ఫాదరిల్లా.

మామగారు. మీసాలూ కళ్ళజోడుకేసు, వోవరుకోటు, ఆయన వస్త్రాడు చుట్టపట్టుకుని. వేరీజ్ ద మాన్ బాక్స్? అగ్గిపెట్టెది? ఇంగ్లీషు డైలాగులు పడాల్లెండి పక్కనే తెలుగు పడేస్తే సరి. ఏది? అగ్గిపెట్టె వెతుకుతాడు బీరువా మీద. కోజ్ షాట్-అగ్గిపెట్టె లేదు. ఆయన వేలుపక్క తేలు. కుడుతుందా ... సస్పెన్స్.... కోడలుమిడ్ షాట్. కట్. మావగారి కోజ్ షాట్. గిర్రున తిరుగుతాడు. ఏదీ అగ్గిపెట్టె అని గర్జించి-ఆడియన్స్ హాడిలిపోతారైండి. ఏకెన్ నీ డిటెక్ట్. జవాబుగా అగ్గిపెట్టె బల్లమీద ఉంటుంది. కోజ్ షాట్. మావగారు కోడల్ని చూస్తాడు. ఫుల్ షాట్ ట్రాప్ బాక్ నర్డ్ ఏదమ్మా అగ్గిపెట్టె అంటాడు విద్వేషభూరిత నయనాలతో, ఆర్ వాటెవరిటీజ్.

కోడలు లేస్తుంది. జారినపైట సవరించుకుంటుంది.

“మాటాడవేం?” అని మావగారికంతం. ఫ్రేములో ఆయనుండడులెండి. షాట్లు ఈవిడమీద తీస్తాం. ఈవిడ ముందరే చెప్పింది. నన్ను బుక్ చేసుకుంటే, కాంట్రాక్టు కోసం తప్ప తన ఫ్రేములో ఇంకో ఆర్టిస్టు ఉండకూడదని. మిగతా వాళ్ళ డైలాగులు అవీ అవుట్ ఫీల్డులోంచి రావాలి. ఈవిడ రియాక్ష్ను ఇస్తుందన్నమాట.

“మాటాడవేం?” మావగారికంతం.

“అదికాదు మావగారూ?” అంటుంది కోడలు.

“ఇంత నీచానికొడిగడతావనుకోలేదు”

“మావగారూ తొందరపడుతున్నారు” అంటుంది

కోడలు దీనంగా.

“తొందర ఇప్పుడేం. ఎప్పుడో పడ్డాను. నిన్నయింటి కోడల్ని చేసుకోడమే తొందర పని”

“మావగారూ ఇది న్యాయంకాదు... కాదు”

“ఏది న్యాయమో నువ్వు నాకు చెప్పనక్కరలేదు. నీకీ యింట్లో ఏం తక్కువైందని ఇలాటి దొంగబుద్ధులు?”

“మావగారూ!”

“అవును ఇందాక బీరువామీద అగ్గిపెట్టె ఇంతలో ఎక్కడికి పోయింది... ఛీ!”

“మావగారూ నామాట వినండి....వినండి” బల్ల మీది అగ్గిపెట్టె కోజప్. సస్పెన్స్.

“పో ఈ యింట్లోంచి. అగ్గిపెట్టె దొంగతనంచేసి పైగా—నీమాట వినాలేం—”

“అదికాదు మావగారూ... మావగారూ”

“ఏదికాదు. అసలు నువ్వీ యింట్లోంచి పో. ఈ గుమ్మం తొక్కకు”

“మావగారూ!” కోజప్.

“మావాడికి మరో పెళ్ళి చేస్తాను. మరో మరో పెళ్ళి పెళ్ళి చేస్తా చేస్తా”

కట్. ఆ హాలు తాలూకు మొగలీ అజాం మూర్కు కిటికీ చిల్లులోంచి రఘు చూస్తాడు ఈ దృశ్యాన్ని. అతని హృదయం దహించుకు పోతుంది... హెవీ డైలాగులు వస్తాయిలెండి.... ఛీ... బాబాయి ఎంత అఘాయిత్యానికి వడి గట్టాడు? తనకి మరోమనువు చేస్తాడట. తన భార్యను...

అబ్బ... ఛిఛి.... తాను యింటలేనివేళ ఇద్దరూ ఇలా పలుకుతున్నారన్నమాట. అతను మెలితిరిగిపోతాడు.... టైంలాగ్.... కొంతసేపటికి మెలివిడి వచ్చినదారినే బయటికి వెళ్ళిపోతాడు. నేపర్లుప్పాట.... కట్. ఇంట్లో

“మావగారూ” అంటూ కోడలు ఆయన కాళ్ళ మీద పడుతుంది. లేచి మళ్ళీ కాళ్ళ మీద పడుతుంది.

“ఛీ పో. నేను నిన్ను క్షమించలేను. నేను నిన్ను క్షమించలేను” అంటుంది మావగారి పాదంపైన గొంతం.

“మావగారూనే చెప్పేది వినండి. నాభర్తను నన్ను దూరంచెయ్యకండి. చెయ్యకండి.”

మావగారు ఆమెను ఒక్కతాపుతన్ని తోసి తలుపేసి వంటింట్లోకి పోతాడు “బానే అగ్గిపెట్టెక్కడే” అంటూ. లోపలెవరూ? సూర్యకాంతం. “దాన్ని తన్ను తగిలేశారు. ఇప్పుడు వంటెవర్తి చేస్తుంది. అంటెవరు తోముతారు” అంటుంది. ఫాదరిల్లా నవ్వుతాడు “నోనో మైడియర్... డోంట్ టాల్ ఫియర్...” అంటూ డూయెట్ తొలిచరణం ఆరంభించి డాన్సు చేస్తాడు. కామిడి డ్యూయట్ అన్నమాట. చూస్కోండి. రంగారావు సూర్యకాంతం గుమ్మడి సూర్యకాంతం న్యూయెస్టు కాంబినేషన్ డ్యూయట్. దీనిమీద ఇంటర్ కట్ చేస్తూ—అనగా ఇదో చరణం—అదో చరణంగా అటు హీరోహీరోయిన్లకి నేపర్లుప్పాట... ఎపిడీసార్. ఎలావుంది ?

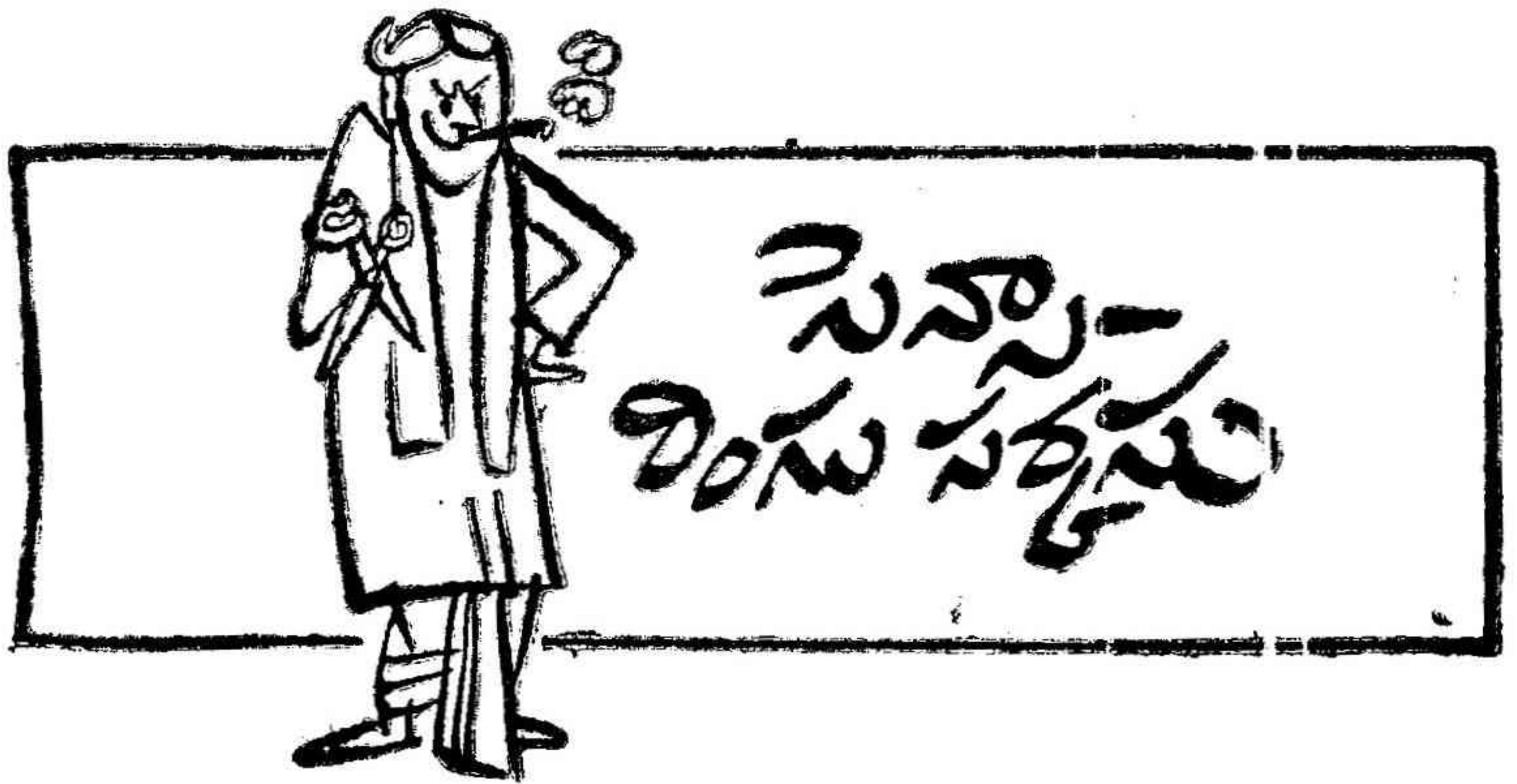
ఇంతకీ చెప్పొచ్చింది అగ్గిపెట్టె సీనుకదూ? అక్కడ డైలాగులు చూశారా? ఎంత గంభీరంగా ఆలోచనలు

రెచ్చగొట్టేవిగా ఉన్నాయో! “అదిగోనయ్యా నీ అగ్గిపెట్టె బల్లమీద. అదేం కనబట్టంలా?” అనేసిందనుకోండి కోడలు. గుట్టు బయటపడిపోలా? కొంప మునిగిపోలా? ఎంత డ్రామా మిస్సయిపోతాం. దానిమీద కథంతా ఆధారపడి వుంది. హీరో తూర్పుకి, హీరోయిన్ పడమటికి పోతారు. పోయిపోయి మళ్ళీ 260 వ . అక్షాంశందగ్గిరే కలుసు కుంటారు.

ఎలా వున్నాయి డైలాగులు? నేనే తెంపరరీగా కంపోజు చేశాలెండి. ఇదే ఫైనలు కూడాను. కావాలంటే నేనే మొత్తం రాస్తాలెండి. దానికేం ఆల్వేజ్ ఎట్ యువర్ సర్వీస్.

హలో! హలో హల్లో ... వింటున్నారా? డామిట్ ఫోను పడేసిపోయాడే. వీడి తస్సాదియ్యా! వీడి తస్సాదియ్యా డామిట్ డామిట్ మిట్ ... ట్

క్రట కట కట రట రట రటరటరట! నోసోసార్
 ఇజ్జాస్తే—ఐమిన్, సెన్సారువాల్కిజ్జాస్తే ఇంకేరున్నా
 ఉందాసార్! కొంపలు మునిగిపోవూ? మళ్ళీ ఇంకో టేక్
 తీద్దాం. ఆ కాఫీకప్పు అందించినపుడలా వేళ్ళు తగల్పి కండి.
 జాగ ర్త. మీదెంత మేనరికవైనా ఇంకో రెండు రీళ్ళలో
 మీరెంత దీనిగా ఎంత ఫెళ్ళుమనేలా పెల్లాడబోతున్నా
 ఈ రీల్లో అలా ఒకళ్ళనొకళ్ళు తాక్కోకూడదు. కాఫీ
 ఇస్తున్నపుడేనాసరే. వళ్ళు తగిలితే వెంటనే ఫీ ధూర్తడా!
 అవివాహిత భారతబాలికను తాకుతావా? అని మేనకోడలు
 అనాల్సివస్తుంది. లేపోతే ఇద్దరూ అగ్ని పవేశం చేసి

ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలి. లేకపోతే సెన్సార్‌లు వారు ఒప్పుకోరు. రీలు తగలేయించేస్తారు దగ్గరుండి.

నో సార్ నో... యస్సార్ యస్. మీరు చూశ్చేదా? కొత్త సెన్సారింగు సర్కసు? కొత్త రూల్స్ కర్ర లొచ్చాయి. పెళ్ళికానివారిద్దరు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ముట్టేసుకోకూడదు. యస్... నో డూ యెట్ డాన్సెస్. నో లవ్ సీన్సు. ప్రేమ పాటలు తీసినా మన సినిమాలను పురాతన పద్ధతుల్లోనే తీయాలన్నమాట. అనగా ఆవిడ సాంగు మొదలెట్టి పరిగెడుతుంది. పొదలచుట్టూ, దుబ్బులచుట్టూ, కుర్చీలచుట్టూ, స్తంభాలచుట్టూ—హీరోగారూ కూతవేటు దూరంలోనే ఉంటూ సాడుతూ అభినయం పట్టాలి. అంతే ఆర్టు గీర్టూ అని కొత్త పద్ధతులు తెచ్చిందికి వీల్లేదు. యస్సార్. యస్. పెళ్ళి చేసుకునేవరకూ అంతే. అంతెందుకు. పెళ్ళి జరుగుతున్నపుడుకూడా పుస్తెల తాడుకి మూడోముడి పడేవరకూ పెళ్ళికొడుకు వేళ్ళు పిల్లదాని జడగ్గాని, మెడగ్గాని తగలరాదని సెన్సార్లు శాసనం. తగిలిందే సెన్సార్ రూల్స్ కర్ర ప్రొడ్యూసరు నెత్తిన రంగున పడిందే. అది రేప్ అనగా బలాత్కారం క్రిందకు వస్తుంది. అంతేమరి. మూడో ముడి పడేదాకా టెక్నికల్ గా పెళ్ళయినట్టు కాదుగదా? వ్హట్? హార్మూ చేస్తారా? మైగాడ్. ఆర్ట్స్ మెంట్లూ లాజిక్కులూ పనికిరావుసార్. రూలంటే రూలే. సెన్సార్ రూలంటే మరీను... అంతెందుకూ, ఎక్స్ ప్రొడక్షన్సు వాళ్ళ పిక్చరులో మొన్న నేంచేశాం? హీరోయిను నూతిలో పడింది. హీరో ఆవిడను సేవ్ చేయాలి. పెళ్ళికాలేదు. హూ! డట్ వాజ్

ప్రాజ్ఞెం. వెంటనే పురోహితుణ్ణి, హీరోయిను ఘోరార్థి కేకే
యించుకొచ్చి నూతిలోదించి, “ఇయం సీతామనుసుతా....”
ముక్కలు మూడూ అనిపించి, అప్పుడు హీరోచేత కూడా
ముళ్ళు వేయించాం—ఆవిడ మూడోగుటక వేస్తేరోగా.
మళ్ళీ టైముండదని పుస్తెలతాడు బదులు పెద్ద పలుపు
తాడుతోనే ముళ్ళు వేయించి ఆ తాడుతో హీరోగారిచేత
ఆవిడని పైకి లాగించాం.

అఫ్కోర్స్ మనకి నావెట్టి కూడా కలిసొచ్చింది.
నూతిలో పెళ్ళి.... కొత్తగా లేదూ, అయిడియా మరి?
సెక్సు, రెలిజను, ఎడ్వోంచరు, సెస్పెన్సు, రొషరాన్సు
ఇన్ని కలిసొచ్చాయి. సెన్సార్లు రూళ్ళుకూడా కొరఃసాలిన
వనిందికి వీల్లేదు... మళ్ళీ ఎక్కడా అనకండి. మన్లో మన
మాట. .బుచ్చమ్మ అవి ఒక బ్యూటీఫుల్ యంగ్ విడో
ఉండేది. ఆవిడ నన్ను ద్వాపామాడటానికి నాతో లేచి
పెళ్ళిపోయి రావడానికి ఆరంభంలో ఒప్పుకుంది గాదు.
చివరికామెను దాదాపు ఒప్పించడానికి నేను వేసిన తస్సా
ఎలాంటిదనుకున్నారు? అక్షరాలా ఇలాటిదే.

“వదినా! మొన్న మీ అమ్మగారు నూతిలో
దూకారు. ఆవిడకీ మారేజయింది. నాకూ నేడు7నపోతే
పూర్వం ఒకప్పుడైనా మారేజయింది. గాబట్టి నేనునూతిలో
దూకి ఆవిణ్ణి పైకిలాగి సేవ్ చేసినా సరిపోయింది. ఫిల్మ్ లోని
13 వేల తల్లులుగాని, సర్వోదయ వాళ్ళుగాని, మున్నీ
మొరార్జీ, రాజాజీలు గాని, ఆఖరికి సెన్సార్లు వాళ్ళు గాని
తప్పట్లేకపోయారు.... మరదే రేప్సాద్దున్న మీరు గాలారి

ఆ నూతిలోనే పడతారనుకోండి. పడ్డాక, అన్నా ఎంత పన
యిపోయింది. హాయిగా ఆ గిరీశంగార్ని చేసుకుని మహా
రాణిలా ఉండాల్సిందని నాలిక్కరుచుకొంటారు. నేను
మిమ్మల్ని చూచినా దూకి రక్షించడానికి వీలేదుగదా?
మనకి పెళ్ళికాలేదు మరి? ఒకవేళ ప్రాణరక్షణ అని వంక
పెట్టినా, — వెధవది మానవదేహంలో ఉండి — లోలోపల
నేనుగాని, మీరుగాని ఆయొక్క మధురస్పర్శవల్ల ఆ
అవాంతర స్థితిలోనే ఏ కాస్తయినా ఆనందం పొందినట్లా
యెనా — కొంప ముణిగిపోతుంది. సెన్సార్‌డకత్తెర మన పీకె
లుత్తరిస్తుంది. గాన ముందే మా రేజి చేసుకుని రడిగా ఉండ
డం మంచిది.” ఆవటాని ఒక గంభీరమైన లెక్కరిచ్చేశాను.
‘అంతే నంఛారా? గిరీశంగారూ!’ ఆవటాని ఆ యంగ్‌విడో
ముక్కున వేలేసుకుని సాలోచనగా చూస్తూ నిలబడి
పోయింది.

యావంటారూ — ఈ రూళ్లను వంచలేమా
అంటారా? చిత్తం డొంకతిరుగుళ్ళుంటూనే ఉంటాయి.
పెళ్ళి జరగడానికి ముందు రొమాన్సు ఉండరాదని, ప్రేమి
కులు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు తాకరాదని రూలు కదా. మొన్న
అల్లా పిక్చర దేవిటీ.... అందులో పెళ్ళి సీనులు ముందర
షూట్ చేశారు. ప్రేమ సీనులు తరవాత తీశారు. కథలో
ప్రేమ ముందు, పెళ్ళి వెనకా వస్తాయనుకోండి. అయినా
రూలు ప్రకారం పెళ్ళి ముందుగా తీశామని సెన్సార్‌లు వాళ్లకి
చెప్పబోతున్నారు. ఒప్పుకుంటారైండి

అయినా కాపోయినా అన్నిటికీ ఊరికే వాళ్ళ నలా ఆడిపోసుకోడం సబబుకాదు. వాళ్ళ రూళ్ళు దయానాక్షి గ్యాలు చూపించిన సందర్భాలెన్ని లేవు.

ఓ పిక్చర్లో విలను నానాఘోరాలు చేస్తాడు. కొంగ తనం, దౌర్జన్యం, ఒక చిన్న ఖానీ, ఒక బలాత్కారం, రెండు ఫోర్జరీలు—ఇన్ని చేస్తాడు. తీరా కథ అయిపోయి జనాభా అంతా గ్రూపు ఫోటో దిగేవేళకు పోలీసు లొచ్చేస్తారు విలన్ని తీసుకుపోడానికి. అప్పుడు విలను భార్య ఏమంటుంది? “ఆయన నా భర్త. నా పసుపుకుంకాలు బాగుండ నీయండి. నన్ను చంపిగాని ఆయన్ను రెస్టు చెయ్యడానికి పీల్లేదు. భారతనారి తన భర్త నలా పోలీసులసాలు చెయ్యడు” అంటుంది పెద్ద కుంభంబొట్టు పెట్టుకుని, పుస్తైలు (మాత్రమే) పైట ఇవతలికి కనబడేలా ఏర్పాటు చేసుకుని.

అప్పుడు హీరో బౌదాధ్యం చూపిస్తాడు. “ఓహలనూ నీవల్లగదా నా ధైర్య సాహసాలూ, మా ఆవిడ పాతి వ్రత్యం రుజువయ్యాయి. కాన నీకు మేము ఋణపడున్నాం. భయపడకు... ఓ పోలీసులూ! కేసులేదు. మేం ఫిర్యాదు చెయ్యం. వాణ్ణోదిలేసి పోండి” అంటాడు.

పోలీసులు యస్సార్ అని వదిలేస్తారు. సెన్సారు వాళ్ళు వదిలేస్తారు. వాళ్లు కావాలంటే పేచీపెట్టారా? కాని అవతల మహాపతివ్రత సిఫార్సయె. గ్రేట్ మెంటి మెంట్. అదిచూసి వదిలేస్తారు. మన ఫిలింవాళ్లు క్లౌత్జత లేకుండా వాళ్ల ఉపకారాలు మర్చిపోయి సభలో రస

భసలూ చేస్తున్నారు. దిస్ ఐ లెల్ యూ—ఈజ్ బేస్ ఇన్స్ట్రాటిట్యూడ్.

రైటే. రైటేనంసి. విలనుగారన్నట్టు పెళ్లయ్యా
ఇంకా ప్రేమేమిటి. లవ్ సీ నేస్మిటి—తరవాత మొగుడూ
పెళ్లాలు ఒకళ్ళనొకళ్లు ముట్టుకుండికి మధ్య సెన్సారువాళ్ళ
పర్మిషనేమిటి. పర్మిషనుగాదు పది లక్ష లిచ్చినా పాటలు
పాడుతూ ఒకళ్ళనొకళ్లు తాకి పులకలెత్తి నవ్వి ఆనంద
పడమంటే ఛస్తే పడరు. పడలేరు చల్లావణ్ణం తిన్నతరవాత
పచ్చడో, పప్పుకలుపుకున్నట్టు ఇపుడు రొమాన్సేవ్విసార్ ఛమ్మం
టేను అంటారు. రైట్, బట్ వెయిటేమినిట్. ఒక్కనిముషం
ఆగి ఆలోచించండి. ఈ కాస్త పాయింటు ఆరూళ్లు పెట్టిన
వాళ్ళకి, సెన్సారువాళ్ళకి తెలీదనే అనుకుంటున్నారా? అస
ల్నన్నడిగి తేఈరూలుకీ ఫామిలీప్లానింగుకమిషన్ కీ సంబంధం
ఉందంటాను. ఇది చాలా లోతైన వ్యవహారం. బీదవాడి
ఏకైక ఎంటర్టైన్ మెంటుకి ఈ సినిమాలు, వీటిలో ప్రేమ
ఘట్టాలూ, ఈపోస్టర్లూ దోహదాలుగా ఉంటున్నాయనీ, పబ్లి
సిటీ సాధనాలుగా పనిచేస్తున్నాయనీ వాటివల్లనే జనాభా
ఊహు పెరిగిపోతోందనీ వాళ్ళ అనుమానం. అందువల్ల
భర్త కంట్రోలు, భార్య కంట్రోలు బాగా అమలుచేసి
కుటుంబనియంత్రణం, సంతాననిరోధం జయప్రదం
చెయ్యాలంటే సినిమాలను బాగా అదుపుచెయ్యాలి.
సినిమాలో పెళ్ళికిముందు ప్రేమఘట్టాలు తీయించేస్తే,
పూర్వంలా ప్రేక్షకులు తమ పెళ్ళిళ్ళ ముందటి ప్రేమ

ఘట్టాల ముచ్చట్లు గుర్తుకు తెచ్చుకుని ఊహించుకొని ఉత్సాహపడడం మానేస్తాడు. దీనికి తోడు పెళ్ళితరువాత ప్రేమఘట్టాలు చూపెడితే, “ఎంతజడ్డిగా ఉన్నాయి! పెళ్ళి య్యాక కూడా వీడు రొమాన్సు డూయెట్లు అంటోరిస్తున్నాడు” అని నవ్వుకుంటారు. వాళ్ళు నవ్వుకుంటే సినిమా వాళ్ళు దరిమిలాను అసలు పిక్చర్ లో లవ్ సీన్స్ పెట్టరు. ప్రేమ అవుట్రాఫ్ ఫాషను, అవుట్రాఫ్ డేటూ అయిపోతుంది. నీతులు, ఆవాటూ, నీతులు, మెంతులూ నీతులు, బుబ్బులు, నీతులు ఏడుపులూ, అపోహలూ నీతులు వగైరాలతో నిండి పోతాయి పిక్చర్లు. జనం హాయిగా ఇళ్ళలో కూర్చుని భారతీయ విద్యాభవన పుస్తకాలు చదువుకుంటారు—రామా కృష్ణా అనుకుంటూ... కాని అది చాలా ప్రమాదమనీ, అందువల్ల వీళ్ళు నివారించదలుచుకున్న సమస్య మరింత పెట్టపగ్గాలేకుండా పోతుందనీ గ్రహించలేరు.

ఇదంతా జరుగుతుందని కాదుస్పంది. సినిమా వాళ్ళం. అసాధ్యులం. రూలుడంటే నాలాటి అద్భుత మైన బుర్రలు కిరాయికొచ్చి రూలునీ గీలునీ ఎగరకొట్టేస్తాయి. సవాలక్ష ఉపాయాలు చెప్తాన్నేను. పెళ్ళికిముందు ప్రేమ కూడదు అన్న వాక్యంలో పెళ్ళి అనగా ఏ పెళ్ళి? సనాతన భారతీయ సాంప్రదాయక వివాహాలున్నా కూమరి. గాంధర్వం, రాక్షసం వగైరాలు.

భారత సంస్కృతి సంప్రదాయ సంరక్షకు యివాటిని కాదనగలరా?

గుల్ల గాంధర్వపుక్కాడితే కాదండం సబబా?

అక్కడి దీపం అగ్నిసాక్షి గాదా?

కావాలంటే అగ్ని దేవుడు ప్రత్యక్షమైనట్టు చూపిస్తే పోదా?

ఒకడి భార్య, ఒకరై భర్తా—ఇద్దరూ వివాహితులేకాబట్టి—ప్రేమించి డూయెట్లు పాడడం అధర్మమా?

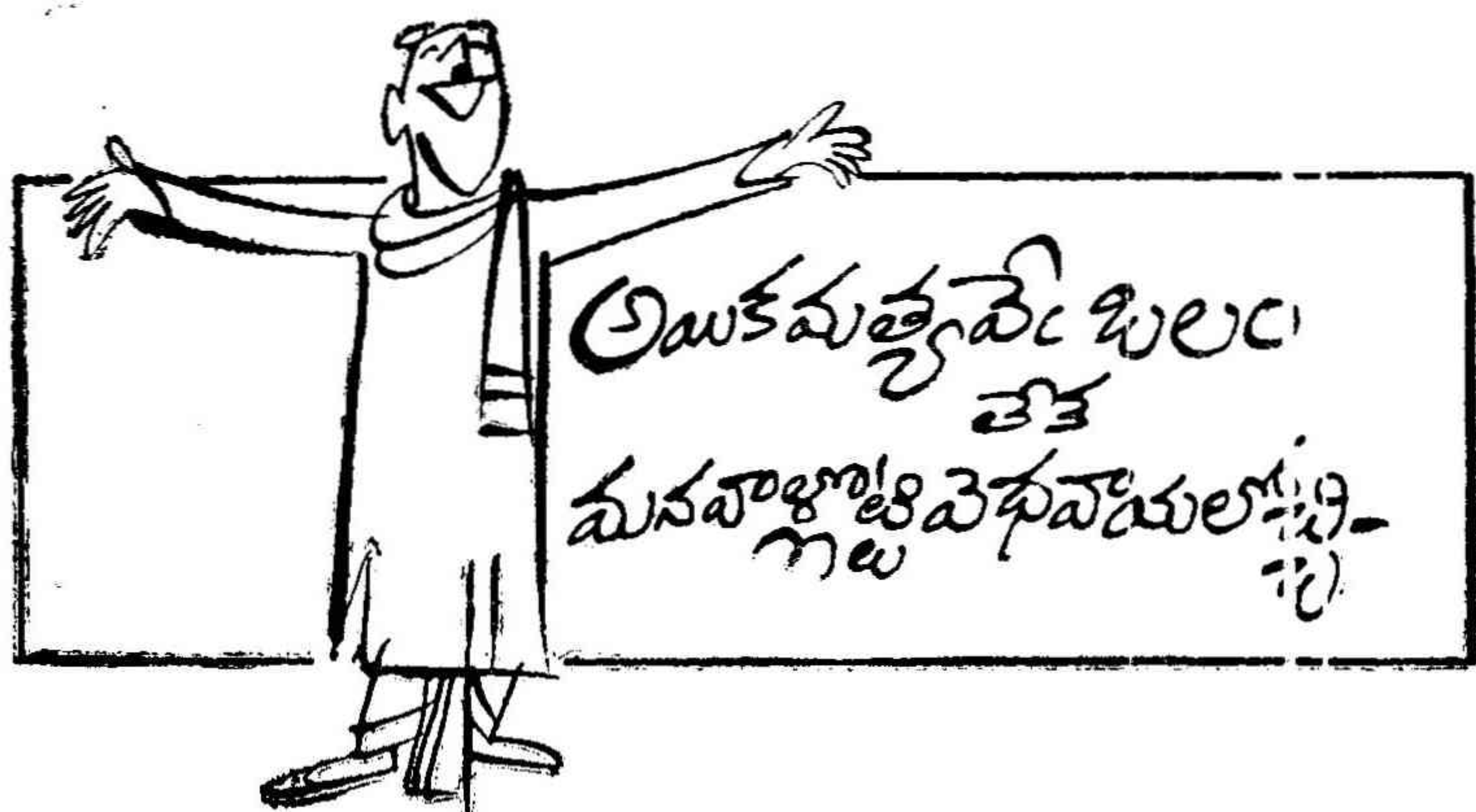
పెళ్ళయిన పిల్లదానికి కలొచ్చి అందులో మొగుడూ తనూ పెళ్ళిగాకముందు సరసాలాడినట్టు కనబడడం సెన్సార్ పక్షం అనిపించుకోదా?

విష్కంభంలో రిజిష్టరు పెళ్ళి చేసుకొచ్చి డూయెట్లు గ్రటా పాడి సరసాలాడి తరవాత సెన్సారువాళ్ళు ఆయ్ అంటే, మాకు రిజిష్టరు పెళ్ళయిందొచ్చు. కావాలంటే ఇప్పుడు సివిలు పెళ్ళాడతామొచ్చి అంటే అది సెన్సారు పక్షం అనిపించుకోదా!

తెలుగు సినిమాలో లవ్ సీన్స్ గొడ్డు (పాపము శమించుగాక) పోతాయా?

మిగతాకథ వెండితెరమీద చూడండి.

అసలీ కాలపౌలిటీషియన్లకి. ఐకమత్యపు విలవ తెలీలేదండి వదినా ఒక్క ఘడిసేపు ఒక్క మాటమీద నిలబడు. చెరువునీటిమీద చిళ్ళపెంకులా అలా అలా మాటలమీద జరుక్కుంటూ పోతారు. అంకికే గవర్న మెంట్లలా అఘోరిస్తున్నాయి. స్పెష్టిలో ప్రతివక్కాటిన్నీ ఉద్ధోషించేది ఏవిటి? అయికమత్యం కావాలోయ్ నవ లాయా అని. రూపాయికాసు చూడండి. అందులో పద హారణాలూ కలిసిఉంటేనే వాటిసత్తా. అలా గుంభనగా కూడబలుక్కు నిలబడతాయి. ఏదీ ఆ రూపాయి నోషారు మార్చి చూడండి. అర్జించినవాడు హరీమనగానే వాడి

సంతంతా తలకాస్తా డచుకుపం తలోదారినా పోయినట్టు
చక్కాపోతాయి. అణాకాసులు సెనగపప్పులా చెల్లు
బడయిపోతాయి. అలాగే మాటవరసకి చెబుతున్నాన్నండీ.
యగ్జాంపుల్ గా యవర్నో ఎందుకు గిరీశం అండ్ బుచ్చమ్మ
లనే తీసుకుచూడండి. వారిద్దరిమాట యాకమై వారు కలసి
నిలబడితే లోకం, సంఘం, ఛాందసప్పెద్దలూ వారిని తేరి
చూడగలరా? యంతమాత్రం చూడలేరు. సంఘీభావం
లేకపోతే యామవుతుంది ? ఓ మంచిరోచూచుసి అబ్బీ
గిరీశం నువ్విహా నడు అని నన్ను పొమ్మంటారు. బుచ్చమ్మ
దన్ను లేని గిరీశం నిర్బలుడై, నిస్తేజుడై, రోగియై, విరా
గియై చిక్కి సగమై తరవాత చచ్చిపోతాడు. అయ్యో
సద్రాబ్బహ్మడిన్చం పీశానే అని దుఃఖించడంతప్ప రొండో
పనుండదు మీకు

రా వెంకటేశం రా. వేళకొచ్చావు. యూనిటీమీద
లెక్చరిస్తున్నాను. విని బాగుపడు. రేప్పిక్చర్ తీసినపు
డిదంతా అందులో గుప్పించెయ్యాలి. అసలున్నడిగితే
ఈ అయికమత్యమ్మీద సినిమావాళ్ళకున్న గురిలో
నూరోవంతు మనందరికీ వుంటే దేశం ఎప్పుడో బాగుపడే
దోయ్, వాళ్ళనూచుసి బుద్ధి తెచ్చుకోవాలి మనమంతా.
వాళ్ళు చూడు. అందరూ ఎల్లప్పుడూ ఒకటేకథని సినిమా
తీస్తారు. యాడాది కెన్నిపిక్చర్లు చూస్తావు. ఎక్కడేనా
ఒహదానికీ ఒహదానికీ ఒక్క అడుగులోనైనా తేడా
వుందా చెప్పు. ఎందుకుంటుంది. ఉండదు. వాళ్ళు బాగు
పడే లక్షణం ఉన్నవాళ్ళు. వాళ్ళకి అయికమత్యం విలవ

తెలుసు. యునైటెడ్ వుయ్ స్టాండ్ — అనగా మేమింతా ఈ విషయాల్లో కలిసి కట్టుగా ఉంటాం, ఒకటేకథ తీస్తాం, ఒక్కలాగే తీస్తాం; డివై డెడ్ వుయ్ ఫాల్. అనగా అలా చేయక తలావకకథా తీసుకుని తలావకదారినా సినిమాలు తీసినట్లయితే — వుయ్ ఫాల్ — అనగా మేమంతా కూలి పోతాము అని వాళ్ళ నమ్మిక. దట్ మెడియర్ వెంకటేశం ఈజ్ 'ఇన్ షార్ట్' ది సీక్రెట్ ఆఫ్ డెయ్ సక్సెస్.

వక్క కథలోనేకాదు అన్నిటా వాళ్ళకి యీ ఐకమత్యంమీద గురివుంది. వాళ్ళకి దొరికినవి ఒకటోరకం పాత్రలు. అందరికీ ఆవక్కటేరకం పాత్రలుంటాయి. అన్ని పిచ్చర్లలోను. అవి వక్కటేరకం విగ్గులు (వకటోరకమే) పెట్టుకుంటాయి. ఒకటేరకం దుస్తులు ధరిస్తాయి. వకటేరకం డైలాగుల్లో, పాటల్లో ఏడుస్తాయి, ఏడిపిస్తాయి, నవ్వుతాయి, నవ్విస్తాయి, నవ్వులపాలవుతాయి. వక్కటేరకంగా పుడతాయి, పెరుగుతాయి, గిడుతాయి. అన్ని పెళ్ళాలనూ వకటే కిటికీ చిలులోంచి, వకటేరకం గూటులో చూసి వకటేరకంగా అపోహపడతాయి. వకటేరకం అవుడ్డోరులో (మహాబలిపురం, పూనమల్లి హైరోడ్డు) తిరుగుతాయి. తరవాత వకటేరకం కారుకిందపడి, వక్కటేరకం దెబ్బ (పలాస్త్రీమార్చు) తగిలించుకుంటాయి. చివార్ని అన్ని పాత్రలూ కలిసి వకటేరకంగా గ్రూపుఫోటో తీయించుకుంటాయి — మూడోరీల్లో పోర్నన్ పోగొట్టుకున్న పెరుమాళ్ళు (బహువచనంస్నే) వినా.

మ్యూజికు మాత్రం? వాళ్ళీ మధ్య యూనియన్ గూడా పెట్టార, ఐకమత్యంలో మెలగీ, తమలోతామేగాదు డిస్ట్రిబ్యూటర్ ప్రొడ్యూసర్లతోగూడా—అందరూ ఒకటే రకం పాటల్ని ఒకటోరకంగా కాపీకొట్టడంలో ఘనవిజయం సాధిస్తున్నారు. పొడుగుచూడు. ఒక్కడుగు తభావతు రానీరుగద.

వేయేల వెంకటేశం ఒక్క హెడ్డింగు మినహా మన సినిమాలలో మిగతావన్నీ ఒహటేవిధంగా ఉంటాయి. అందికే 'వాటీజినె నేమ'న్నాడు షేక్స్పియరు. పేరులో ఏవుంది.... ఏరోజ్జెరోజ్జెరోజ్ అందో నీమదొరసాని ఇంకేవనాలో తెలీక. అలాగే మన సినిమాలూనూ.

ఫలం చెడ్డా విధం దక్కాలన్న పట్టుదల దక్కించు కునే అయికమత్యవున్నా మనవారిసొత్తు. అందికే బల వ త్తరమైన ప్రజాభిప్రాయంగానీ, తీవ్రమైన విమర్శలు రానీ వాళ్ళు చెక్కుచెదరకుండా నిలబడి ఉన్నారు. విమర్శలు చేసేవాళ్ళుటే వెధవాయిలనుకో. గిట్టనివాళ్ళు. ఓర్వలేనివాళ్ళు. ప్రజలు పాపం ఉట్టిగొర్రెలుమందలుగదా వాళ్ళేమీఅను అనుకోరు. “ఇహనీ సినిమా ఇప్పట్లో బాగుపడదు. దీన్నేం జేసీ లాభంలేదు” అన్న నిస్పృహకొద్దీ వదిలేశారని గిట్టని వాళ్ళంటారేగాని అది వుట్టి భ్రమ అని—మా అనగా సినిమావాళ్ళ—నమ్మిక.

అందువల్లనే మేమిటుపైనుంచి ఈ గిట్టని వాళ్ళ నెత్తినో మొట్టికాయ వేసి, ఆ విమర్శలేవో మేవే అఘో రిస్తామని చెప్పదలుచుకున్నాం. సుబ్బరంగా మా పిక్కరని

మేవే మెచ్చుకుంటూ పత్రికా విమర్శలు రాసిరాశి
అచ్చు కొట్టించేస్తాం. నీవందొర్రలాగే చేస్తారుష నీకు వెల్లో
లేదో. కుంపిణీవాడే తన తాజాపిచ్చుమీద విమర్శ రాసే
యించి, అందులో నిజాయితీకి రెండు చవాకులు కట్టి—
అబద్ధం, ఆపాటి లోపాలుకూడా వుండవుగాని జనచేడ్చి
పోతారని లోపాలున్నట్టభినయించడవన్నమాట — అచ్చు
కొట్టి పంచి పెట్టిస్తాడు.

అవి ప్రజగాడు చదవడంతావా? లవునున్నీకర్లమీద
చెవులు హోరెత్తిపోయేలా చదివేస్తాం. వూరూరా చిహ్నం
రాత్రాలూ టముకేయించేస్తాం.... అప్పటికీ జనం నమ్మక
హాలువేపు రాపోతే, మేవే టిక్కెట్లు కొనేసుకెళ్ళి మరో
మారు చూస్చుక్కావస్తాం. బాగుందండోయ్ అని పొరుగు
వాడికి చెప్పి పోరుపెడతాం. మేవెరిగిన మినిష్టర్లచేత బిపిని
యన్ను ఇప్పించి ఆశపెడతాం. అసలిందాకారాదులే. మన
వాళ్ళుటి గొర్రెలమందలు. వాళ్ళకీ తభావతులన్నీ తెలి
స్చస్తాయా? యేవిటి.

సో మై డియర్ వెంకటేశం. నేను ప్రొడక్షన్ కేగాక
రలీజుకీ, పబ్లిసిటీకీ, అనుకూల విమర్శకీ, జనానికీసూడా
ఏర్పాట్లు చేసేశాను. నీదీ మీ సిస్టర్లమాత్రమే ఆసరిం.
రిమెంబర్. యునైటెడ్ ఫ్రయ్ ఫాల్. మనమంతా కలిసి
కట్టుగా ఇందులో పడదాం; డివైడెడ్, ఫ్రయ్ ఫాల్. —
విడిచిపెట్టాక, విడివిడిగా నిలబడదాం—నా అంత గొప్ప
వాణ్ణి నేనేన్నీఅని.

అయ ఆయ. నమస్కారం. నమస్కారం. దయ
చెయ్యండి. మీకోసం వేరే ఎదురు చూస్తున్నాను. పాతబాకీ
కోసం చిన్న నటుడిలా, కొత్త ఇనిస్టాలుమెంటు సామ్మ
కోసం ప్రాధ్యూసరులా, రయమున టయమున రాని పీఠో
యినకోసం మిగతా జనాభాలా, పార్టీటిక్కెట్టుకోసం
ఛాన్సులేని ఎలక్షను కాండిడేటులా, ఈ ఉపమానాల అంతు
కోసం మూలా, జీ(వి)తంకోసం బోర్డుసూలు మేస్తరులా,
ఆయన జీతంకోసం వేరే ఆయన తాలూకు అప్పలాళ్ళలా,
మందుకోసం ధర్మాసుప్రతి రోగిలా, ఈగలకోసం పెన్నిలిను

బుడ్డిలా, రైలుకోసం ప్రయాణికుడిలా, నీతకోసం
 మోహన్‌లా, ఈ వుషమానాల ముగింపుకోసం పాఠకుడిలా,
 'ది యెండ్' కోసం ఇటీవలి చిత్రాల ప్రేక్షకుడిలా, ఐక్యత
 కోసం ఆంధ్రుల్లా, విమర్శకోసం మహాకవుల్లా, గు. అప్పా
 రావుని ఆడిపోసుకునే అవకాశంకోసం అపహాస్య బ్రహ్మల్లా,
 మనియార్థరుకోసం హాస్టలు స్టూడెంటులా, డెంటుకోసం
 టాక్సి డెంటుకోసం పొగరుమోతు డ్రైవరులా, మంచి ఉప
 మానంకోసం మీలా, అర్హుడైన ప్రయోక్తకోసం ఉప
 మానంలా, తమపై సినిమావారిమోజు విరిగేకోజుకోసం
 శరత్కథలలా, చిద్దగనాంతాన గురుస్సాక్షాత్కారంకోసం
 విశ్వనాథగారిలా, రీమేక్ కోసం పాతకథల్లా, సన్నదనంకోసం
 దేశవాళి హీరోయిన్‌లా, చక్కదనంకోసం వాంఛలా,
 నాయకుల చెవాకులకోసం సెల్ఫెర్లురాసేవాడిలా, ఈ పేరా
 గ్రాపు ముగింపుకోసం పాఠకుడిలా, సరికొత్త కథలోంచి
 పుట్టవలసివున్న సరిపాతకథకోసం మనలా, అప్పుకోసం
 అప్పారావులా, విడుదలకోసం లోభి జేబులో గుండ్లుగల
 ఎడ్వర్డురాజు రూపాయిలా, నేను మీకోసం ఎదురుచూస్తు
 న్నాను. మీకోసవే ఎదురు చూస్తున్నాను.

ఆయ ఆయ. రండ్రండి.నమస్కారం. మీ కోసమూ
 ఎదురుచూస్తున్నాను. అయిపోయింది. కథ రడిగాడింది.
 మాద్దులు, కూర్పులు చేసి తీసి సిద్ధపరిచాను. ఓకే చెప్ప్య
 డవే తరవాయి. ఇండుపుకాయేసిన వరద బురద నీటిలా
 తేటగాడింది. ఎంత చిన్నపిల్లాడైనా - మాటలు రావాలను
 కోండి-చక్కగా చెప్పగలడు. ఏ దేశంవాడైనా - భాష

తెలిస్తే-ఇట్టే చెప్పేస్తాడు. ఏ ప్రేక్షకుడికి చెప్పినా, ఇది సినిమాకథ అని ఇట్టే గుర్తుపడతాడు. హిట్టవుతుందని నా మిత్రులైన వర్షాడిగినా చెప్తారు. నేనేనా ఆమాట అంటాను.

చిత్తం. యావన్నారూ? మార్పులు చెయ్యలేదనా? ఛంపేశారు. నేను చస్తే పాతకథని వాడతాన్నండీ. కొత్త దివ్యకపోతే 'నా గొప్పేవిటంట. అంతెందుకు ఇందులో 'మెలోడ్రామా' సీన్సు వింటే చాలు మీకే తెలుస్తుంది. భోర్న ఏడుస్తారు.నా ఫ్రెండ్రంతా ముర్రోమని ఏడిచారు. బుచ్చమ్మ బాబోయ్ అని ఏడిచింది. బుచ్చమ్మేవిటి ఇంటిల్లిపాదీ ఒకటే ఏడుపు... డామిట్. మీర్నమ్మరుగాని, ఎవరో పోయారు గామోసని చుట్టుపక్కలవాళ్ళంతావచ్చి, ఈ ఏడుపంతా కరుణారసం బాపతని తెలిసి ముక్కున వేలేసుకున్నారు-తౌజండ్స్ కాదు. ఫింగర్స్-వేళ్ళు. ఒక ప్రొడ్యూసరుగారు, ఈ సీనుపట్టిగెళ్ళి వాళ్ళ సెట్టుమీద శాడ్ సీనులో ఏడిసినట్టేడుస్తున్న హీరోయినుకు వినిపించారు. అంతే త్రిల్లింగా ఏడిచిందావిడ. కట్ అన్నా ఆగలేదుట. ఈ లెక్కనిహా గ్లిసరిన్ అవసరంలేదనీ, ఈ సీన్ని స్టూడియో ప్రాపర్టీగా ఉంచుతామని స్టూడియోలాయన అన్నాడు. గ్లిసరిను కంపెనీ సేల్సుమానొచ్చి బాబ్బాబు వారికది అమ్మకు, నీపుణ్యం ఉంటుందని, గ్లిసరిన్ తేకుండా, ఈసీనూ వినకుండా స్వతంత్రంగా (పాల్టిక్స్కి సంబంధంలేదు) దుఃఖించివెళ్ళాడు మీరొచ్చేముందు. అంత పవర్ ఫుల్ సీను! హృదయాల్ని కదిలించి వేస్తుంది. హృదయాలేమిటి. ఇందాక అల్లా గోడని మేకు తీదామని ఎంతపీకినా కదలేదు.

ఈ సీను వినిపించాను. ఊడి చక్కావచ్చింది పాలునాడు పాతబాకీకోసం గుమ్మంమీద కూర్చున్నాడు ఇచ్చేదాకా కదలని. ఇది వినిపించాను. కదిలి కరిగి నీరై పోయి పాలలో కలిసిపోయాడు. ఆమధ్య ఎక్కడో (ఆంధ్రాలోనేలేండి) పనిచెయ్యని డాక్టర్ సీ, ఆస్పత్రుల్ని, కారింజన్ లని చూసి వో రై లింజనుకూడా చెడిపోయి ఆగి కదలలేడు. దాన్దగిర ఈ సీను టూకీగా వర్ణించేసరికి కదిలి సాగిపోయింది. అంతే దుకు మనకథే 12 రీళ్ళయినా, ముందడుగు లేకండా మొదలయినచోటనే కదలక మెదలక కూర్చుంది. ఇది చూపించగానే పరిగెత్తింది. ఆవిడెవరో హీరోయిను “షూట్ గుకు వేళ పూర్తి అయిపోతోంది రా తల్లీ” అని తెర-కేలుపులంతా మొరపెట్టినా కదలేదు. ఇది చెప్పగానే పడిచి లేచుక్కా వచ్చింది. ఏం చెప్పమంటారు.

అయ్యా. ఓ నమస్కారం పెడతానుగాని, ఇది మార్చమనకండి. మార్పులు చెయ్యకేం! చేశాను. మన పాతపిచ్చుకులో హీరో, హీరోయిన్ లు సైకిళ్ళ మీద పస్తూ డాషిచ్చుకుని ప్రేమలో పడతారుగదా. అందులో హీరోయిను ఎడమనించి, హీరో కుడినించి వస్తారు. ఈసారి ఆ సీనుని తలకిందులు చేసి పారేశాను. హీరో ఎడమనించినస్తే, హీరోయిను కుడినించి వస్తుంది. రెండు సైకిళ్ళకీ డాష్. క్లోజప్. కట్. లాంగ్ షాట్, ట్రాలీ, కోసం, దానివెనక ప్రేమ. డైలాగులు. హోహోలు. హోహోలమించి, డ్యూయెట్ కి మిక్స్ చేస్తాం. టెక్స్ కూడా మార్చేశాను. పాతపిచ్చుకులో హోహోహో చందమామా అని ఉంది.

ఇందులో? ... వాట్? ఆహాహా చందమామా ... తాంక్యూ.
తాంక్యూ. నాకు తెలుసు మీరు నా వెల్టీ వెంక రేచ్చేస్తారని.

ఏం? అక్కణ్ణించి. క్లాషు. ఈ హీరో ఇంతక్రితం
ముగ్గురు పిల్లలతో డ్యూయెట్లూ పాడిఉంటాడు. అసలే
ఆంధ్రాగదా. తర్టీయియర్స్ పూరికే మడిగట్టుకూర్చుంటా
డండీ? మనం రియలిస్టిగా ఉండాలి. నా ఎస్టిమేట్ ప్రకారం
ఇలాటి వోల్ట్ ఫ్లేమ్స్-అనగా ప్లాషుబాకు హీరోయినులు
చచ్చు సంభావన వో అరడజనేనా ఉంటాయి. నన్నుబట్టి
నా ఎస్టిమేటులో డిస్కాంటిచ్చిరా ఓ ముగ్గురు ప్రేయసీ
మణులేనా ఉండి వుంటారు. ఏం. ఈ సైకిలు హీరోయిను
యాక్సిడెంటు తరవాత హీరో, ఆవిడా డ్యూయెటు మొద
లెడతారు. పల్లవీ, చెరో చరణం తిరిగేసరికి ఈ పాతప్రియు
రాళ్ళు ముగ్గురూ హాలోహాలో అంటూ ఆ తోటలోని
పాటలో జొరబడిపోయి అప్రశుతి కలుపుతారు. చివరకా
డ్యూయెటు కాస్తా కోరన్ గా మారిపోతుంది. నా వెల్టీకదూ.
ఐదుగురుసీ ట్రిక్ షాట్ లలో తమాషాగా చూపించచ్చు.
రాసలీలలానారీనారీ నడుమ మురారీ టెక్నికుతోతియ్యొచ్చు.
నాలుగు హీరోల బొమ్మలతో అయిదుగురు-ఐ మీన్ నలు
గురు హీరోయిన్ లతో రకరకాల మోస్తర్లలో చూపిం
చొచ్చు. హిట్టా హిట్టున్నరా? ఏవన్నారూ. సెన్సారు
వాళ్ళా? వాళ్ళ కత్తెరు. వాళ్ళీమధ్య సెక్సు వదిలి హారరు
మీద పడ్డారు. ఏకలవ్యుడికథలో గురుదక్షిణసీను తీయిం
చేశారట. రేప్పొద్దున్న సీతని రావణుడెత్తుకు పోయాడంటే
బాగుండదని, ఇంకోటేదన్నా చేదామంటారు. అసలు

బహుభార్యాత్వం పెట్టడంవల్ల పేచీవస్తే, పోనీ ఆ సీన్ మటుకు ఫోక్ లోర్ — జానపదంలా తీదాం కలెక్టర్ లో. లేపోతే పిక్చరే ఫోక్ లోరు తీద్దాం. మీకు బాక్సాఫీ స్పూత్రాలు కొరుకుడు పడ్డేదుస్కండి. ఎంత సేపు కళకళ అని దేవుళ్ళాడతారు. జగ దేకవీరుడికథ ఎందుకు హిట్టయినట్టూ? అతగాని జగ దేకవీరత్వం ఏవిటి చెప్పండి. యండ్లాలు చేశాడా? అంతా పార్వతిమద్దతు. మరతనిగొప్ప? ఐదుగురిని పెళ్ళాడడం. అంతేగదా. ఈ కాలంలో ఒక్కదానిని కట్టుకునే మన్లాంటివాళ్ళం వేగలేక సినిమా కథలంత జీవితాల్లో చస్తున్నాం. ఒక్క కిటికీలోంచి ఒక్క పెళ్ళామీద అపోహపడితేనే 20 రీళ్ళు. ఇంక ఇద్దరు పెళ్ళామీద రెండు కిటికీ చిల్లులోంచి రెండపోహలుపడి, రెండు రెండు డైలాగులు రెండుసార్లు చెప్పి, జోడు శాడ్ శాంగులు పాడి బతకడం అంటే చచ్చామే. నలుగురితో చావు పెళ్ళిలాటి దైతే, నలుగురితో పెళ్ళి చావులాటిదన్నాడో జ్ఞాని. తిరుపతి వెంకటేశ్వరస్వామి అంతటివాడు పద్మావతితో డ్యూయెట్లు మొదలెట్టేసరికి మహాలక్ష్మి రావడంతో వాళ్లు యూ హౌ మచ్ అనుకోడంతో హడలిపోయి, రాయి అయిపోయాడుగదా. ఈ కష్టం మనకీ తెలుసు. ఏడుగుండల జేజెకూ తెలుసు. అసలు నాకీ అయిడియాకి ఇన్ స్పిరేషను అందులోంచే వచ్చిందిలెండి. ఎవరితోనూ అనకండి.

అందువల్ల సంసారసుఖం(?) అనుభవిస్తున్న వారంతా కూడా భళీ నలుగురు భార్యల్ని కట్టుకు వేగ సాహసించిన వాడు—జగ దేకవీరుడు అంటూ హీరో వర్నిపుచేసి మరీ

నస్తారు మన పిక్కరుకి. అంచేత మనం సోషల్ తీస్తేనే మజావుంది. మనుషులేమిటి, ఆ కొండమీది దేవుడుకూడా చూడడానికి వస్తాడు — ఈ వీరుడి గొప్పతనం ఎలాటిదీ. అన్న కుతూహలంకొద్దీ. మనం తిరపతి ఫస్ట్ రిలీజ్ ఇద్దాం.

చివర్ని శరత్కథ ఒకటి మిళాయిదాం. కామిడీ స్టోరీలెండి. సీరియస్గానే చూపెడదాం. ఒకపక్కగా వస్తూ వుంటుంది, చివరి కొచ్చేసరికి, హీరోయిను విలన్ని పెళ్ళాడ వలసివస్తుంది. ఆవిడ లేచి పారిపోతుంది. హీరో చేజ్ చేస్తాడు. ఎందుకు? ఆవిడిని పట్టుకు పెళ్ళాడానికా? దొరగ్గానే చంపడానికా? సస్పెన్సు. అసలు ఎడిటింగులో తమాషా చేదాం. హీరో హీరోయిన్ని తరుముతోందా? హీరోయిను హీరోని తరుముతున్నాడా అన్నదికూడా తెలీకూడదు ఆడియన్సుకి. ఆవిడ మోటారు సైకిలుమీదా (నా వెల్టీ... నే చెప్పలే?) ఆయన మూడు చక్రాల సైకిలుమీదా (కామిడీ) వెళ్తారు.

ఏవన్నారూ? రీసెంట్ పిక్చర్లా ఉందంటారా. అఫ్కోర్సు అది చూశాకే ఈ అయిడియా వచ్చింది. అందులో తరిమే సీను ఇంకా బాగా పెట్టాచ్చుననిపించింది. హీరోయిను, హీరో మటుకే ఉన్నారు. మనదాంట్లో అలా కాక, ఆ సీనులో కథా కమామిషూమాసి ముందర అసలు కథకుడు శరత్ బాబు లేచి ఈ కథ నాదికాదు బాబోయ్ అంటూ పరిగెడతాడు. ఆయనను చూసి నాన్నా అంటూ హీరోయిను లేచి పరిగెడుతుంది కారుమీద. ఈవిడ కారు మీదున్నా, ఆయన్ని అందుకోకుండా ఎడిటింగ్ ఏర్పాటు

చేస్తామనుకోండి. ఏం? ఆమెకోసం హీరో వెనకాల స్టేకిలు
మీద పరిగేరుకెళ్ళి కారును ఆపుతాడు. అంతలో హెలి
కాప్టరుమీద దర్శకుడు (నా వెల్టీ) వచ్చేసి ఇది ఆఖరి రీలనీ,
ఇంక రెండొందల అడుగులుకూడా లేదని చెప్పి, సెట్ కు
తెచ్చి పెళ్ళిచేస్తాడు. ఎ స్టోరీ ఇన్ ఫోర్ట్ డై మెన్షన్. చివరికి
అంతా కలిసి ముసలాయన్ని కూకలెయ్యొచ్చు. ఇది మీదని
ఎవరెచ్చారు? అసలీసెట్టుకి మీ రెండుకొచ్చినట్టు? ఆవ
టాని.

నే ననేదేవిటంటే మన పిక్కరులోకూడా ఈవైపు
కామిడి పెడదాం. ఏవంటారూ? నచ్చలేదా?

పోనైండి. అలాగే కానీండి. మీ పాతెపిక్కరు కథనే
మళ్ళీతీదాం. ఒక్క రిక్వెస్టు. ఈసారి పిక్కరుపేరు మార్చదాం.
ఆ? అదీవద్దా? సెంటిమెంటా? రైటర్నే మార్చుగారా?
మైగాడ్!

అయ్యా! మీకో నమస్కారం.

అవ్వ అక్క

గీతాశం అక్షయ

ముళ్లపూడి వెంకటరమణి

